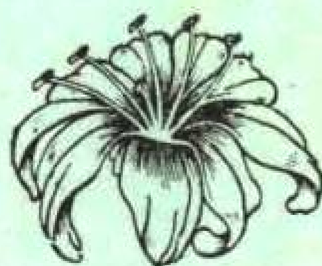
ఓం

భక్తానంద బోధామృతం

అను

పూర్ణానంద ఆగయార్య సద్బోధ

భక్తానంద ఆశ్రమము

ఇం. నెం. 16/1130, శివనగర్, వరంగల్-506 002.

ఆంధ్రప్రదేశ్

వెల : రూ. 12-00

ఓం
శ్రీ శివరామదీక్షిత నిజగురు పరబ్రహ్మణే నమః

భక్తానంద బోధామృతం

అను

పూర్ణానంద ఆగయార్య సద్బోధ

ఇయ్యది
భక్తానంద తూడి దేవమాంబగారిచే
రచియింపబడి

శ్రీ అ॥ వ॥ స॥ ని॥ ప్ర॥ వి॥ అ॥ ని॥
ఆరట్ల రామారావుగారిచే
పరిష్కరింపబడి

శ్రీ కాసర్ల మోహన్‌రెడ్డి రాజాపురం గారి
ద్రవ్యసహాయముచే ముద్రింపబడియె

మయూరి ప్రింటింగ్ ప్రెస్, హన్మకొండ.

1994

వెల రూ 12-00

నిజగురు వేన్నమః

కృతి సమర్పణ

శ్రీమదచలఋషి శ్రీ శివరామదీక్షిత పీఠ
పరంపరా సాంప్రదాయాచార్యులైన
శ్రీ కంబాలూరప్పబ్రహ్మ ప్రియశిష్యరత్న
శ్రీ పరుశరామ సీతారామార్య
చరణసేవాదురంధర, శ్రీమద్రాజాధిరాజ మహారాజయోగీంద్రచంద్ర
శ్రీమద్భాగవతకృష్ణప్రభు దేశికేంద్ర ప్రియశిష్యరత్న
శ్రీమత్పిలుఖాన లక్ష్మణప్రభు దేశికేంద్ర కరుణాప్రసాదిత
శ్రీ సచ్చిదానంద వేంకటేశ్వర అవధూత సద్గురు సార్వభౌమ బోధా
మృతపానభృంగ శ్రీ నిర్మలానంద నేతి వేంకటేశ్వర పరమగురు ప్రియ
శిష్య శిరోభూషణ
శ్రీమద్గురు పూర్ణానంద వాడపల్లి రత్నమాంబ సమేత
ఆ గ యా ర్య ప్ర భు వ ర్యు ల కు
ఈ భక్తానంద బోధామృత గ్రంథమును
కృతిసమర్పణ చేయబడినది. వారే కృతిభర్త

ఇట్లు
గురుచరణపాద రేణువు
తూ డి దే వ మా ం బ
కృతికర్త

జై బోలో శ్రీ శివరామదీక్షిత సద్గురు ప్రభుమహారాజుకీ జై
జై బోలో నిర్మలానందనేతి వేంకటేశ్వర పరమగురు ప్రభుమహారాజుకీ జై
జై బోలో శ్రీమద్గురు పూర్ణానంద ఆగయాచార్య ప్రభుమహారాజుకీ జై

గ్రంథకర్త లఘు స్వీయచరిత్ర

పాఠక మహాశయులారా!

ప్రస్తుతము ఈ లేని నేనను తూడి దేవమాంబ 1919 సం॥ అషాఢ శు॥ ౧౧ లు రోజున మహారాజశ్రీ పత్తి వెంకటలక్ష్మి వీరారెడ్డిగార్లకు పుట్టిన ముగ్గురు అక్కచెల్లెండ్లలో ఆకరుదాననై జన్మించితిని తలిదండ్రులు పెట్టిన పేరు వెంకటనర్సమ్మ పుట్టిన వెంటనే తల్లి స్వర్గస్తురాలాయెను. తండ్రి గారైన వీరారెడ్డిగారు శ్రీ శివరామదీక్షిత అచలగురుపీఠ పరమభాగవతోత్తములు తద్వాచనిచేతనో పూర్వజన్మ సుకృత విశేషముననో బాల్యము నుండి శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి యందు భక్తి ప్రవత్తులు కలిగి యుండెడిదానను. కేవల వైరాగ్యముచే వివాహమందు యిష్టము లేనిదానను. అయిన పెద్దల అజ్ఞను పరిపాలించుట కర్తవ్యముగావ పదవసం॥న తూడి రాఘవరెడ్డిగారని పరిణయమాడితిని. కాని త్వరలో వారు పరమపదించిరి. ఇదే సదవకాశముగా తలచుకొని భగవంతునియందు కేవలధ్యానముతో మా ప్రాంతములో గల గుట్టలయందు గుహలయందు మనోనిశ్చలతకు తపస్సు చేసితిని, తత్ఫలితముగా చిన్నచిన్న మహత్తు మహిమలు కలిగి యుండెడివి. దానిచే ప్రజారంజకముగా ఆదరాభిమానముతో స్వార్థ రహితముగా సంఘ సేవ చేయుచుండగా ప్రజలచే "దేవునమ్మ" ని పిలువబడుచుండెడిదానను. ఇట్లుండగా 1948 సం॥లో శ్రీ శివరామదీక్షిత అచలగురుపీఠాధిపతులైన శ్రీ సద్గురు పూర్ణానంద వాడపల్లి ఆగయార్యులవారు మా ప్రాంతమునకు వచ్చి నాతో సుమారు రెండు మాసములు విచారణ సలిపి

భ క్తా నం ద బో ధా మృ త మ్

శ్లో॥ ఉత్తమం తత్వచింతాశ । మధ్యమం మంత్రచింతన
అధమం శాస్త్రచింతాశ । అధమాధమం తీర్థభ్రాంతి ॥

అని ఆర్యోక్తినిజెప్పి నామంత్రమహిమలను రద్దుపరిచి కేవలఅచల పరిపూర్ణ బోధలోగల మంత్ర మంత్రార్థ మంత్రసార మంత్రమూల మంత్రమర్మము లను జెప్పి నన్ను కృతార్థురాలుగా జేసిరి. అప్పటినుంచి ప్రభువర్యులను చాతుర్విదశు శూశ్రలు చేసుకొనుచు శ్రీవారికరుణకు పాత్రురాలనై 1952 సం॥మున భోధాధికారమును పొందితిని. అప్పటినుంచి వరంగల్ జిల్లాలో మొలుగు తాలూక నర్సాపురం శివారు పావయ్యపల్లె గ్రామములో స్వగృహముననుండి భక్తులకు బోధలు చెప్పుచూ ఆర్యుల యొక్క కీర్తిని లోకములో ప్రకటింపచేయుటకుగాను వరంగల్ పురములో శివనగరమున భక్తానంద ఆశ్రమము 1960 సం॥లో కార్తీక శుద్ధ ౧౫ ల నాడు భక్తులచే నిర్మింపబడి ఆశ్రమమందే నేను వుండుటచేత 'అధమాధమం తీర్థభ్రాంతి' ఆర్యులచే పిలువబడిన నా దీక్షానామమైన భక్తానంద అను పేరున "భక్తానంద ఆశ్రమము" అని పిలువబడుచున్నది.

అందులో పరమభక్తాగ్రగణ్యులైన శిష్యులు నిష్కళానంద బలబద్ర పరమేశ్వరమ్మ, జడల గౌరమ్మ, పట్టెంలింగమ్మ గారలు ఆశ్రమవాసులై నిత్యము ప్రభాతసేవ, గురుపూజ, నిత్యానుష్ఠానక్రమములు, అతిథి అర్చ సత్కారములు చేస్తున్నారు. ఇట్లే ఈ ఆశ్రమము దినదినాభివృద్ధిగా పున్నమచంద్రుని వలె వృద్ధిపొందతూ శ్రీశివరామదీక్షితపీఠ పాఠధర్మ ములు ప్రజలందరకు అందించుగాకయని శ్రీమద్గురు పూర్ణానంద వాడపల్లి ఆగయార్యులవారి దివ్యచరణములను హృదయపూర్వక వందనశతంబు లర్పించుతూ మదీయ స్వీయచరిత్రను విన్నవించుకొంటిని.

కృతికర్త తొలిపలుకులు

శ్రీమదచల పరిపూర్ణ అనహంకార అనిష
స్వరూపులగు శ్రీ శివరామ దీక్షిత పరమ

భక్తాగ్రగణ్యులారా!

ఏతత్ప్రర సాంప్రదాయకులగు మదీయ పరమేష్టి గురువర్యులును, మహా ద్వైత సిద్ధాంత నిర్ధారణోద్ధారకులును శ్రీ సచ్చిదానంద వేంకటేశ్వర అవధూతస్వాములవారి చరణసేవా దురంధరులైన మదీయ పరమగురు నిర్మలానంద నేతి వేంకటేశ్వరస్వామివారి చరణామృతపాన మత్త బృంగాయమానులైన మదీయ స్వగురు పూర్ణానంద వాడపల్లి ఆగయార్య కరుణా కటాక్షవీక్షణులచే ప్రసాదింపబడిన పరమామృత తత్వమును "భక్తానంద బోధ్యామృతం" బను గ్రంధరీతిగా వ్రాసితిని. దీనిని తూ॥ గో॥ తొస్పివూడి పుర పీఠాధ్యక్షులైన శ్రీ సమరస నిర్మల ప్రజ్ఞాన విలక్షణ అష్టతన నిరసన అరట్ల రామ రావుగారిచే పరిష్కరింపబడినది.

ఈ గ్రంధముద్రణయందు అధిక శ్రమ వ్యవప్రయాసలకు ఓర్చి లోకులమాటలకు సహించి శాంతిశమదాది లక్షణములు గలిగి అచ్చొత్తించిన మదీయ ప్రియపుత్రుడు గూడూరు చెన్నస్వామిని శ్రీసద్గురుమూర్తి ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములిచ్చి పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిని జేసి అంత్యమున మోక్ష సామ్రాజ్య పట్టాభిషిక్తునిగా జేయుగాక యని మద్గురుని ప్రార్థిస్తూ ఇందలి సారాంశమును గ్రహించి తరింతురుగాకయని ప్రార్థన.

పీఠిక

అచల పరిపూర్ణ మహాభక్తులారా !

ఈ భక్తానంద బోధామృత గ్రంథరాజమును నేను ఆమూలాగ్రముగా చదివితిని. యిందుల పొందుపరచిన "అనుష్ఠానవిధి" అభ్యాసాతీత ఆరూఢులకు కావలసిన "బోధక్రమ వచనకావ్యము", "గీతపద్యములు" చాల ముఖ్యముగా భక్తులైనవారు తెలుసుకొని ఆచరించవలసిన విధానములున్నవి. కనుక ఈ గ్రంథరాజము శ్రీ శివరామదీక్షిత పీఠ గ్రంథరాజములలో ఇది ఒక పవిత్రమైన ధర్మమును అందించే గ్రంథరాజమని నాకు తోచినది. ఈ గ్రంథమును తయారుచేసి, వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి, అచ్చొత్తించి, భక్తాదులకందజేసిన శ్రీ మదచలఋషి పరిపూర్ణాలగు భక్తానంద తూడి దేవమాంబను శ్రీ సద్గురుమూర్తి ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్య భక్తాభివృద్ధి అగునట్లు ఆశీర్వదించుగాకయని మత్ గురుప్రభు ధ్యానముతో నేనామెకు అందించు శుభ ఆశీస్సులు.

ఇట్లు
గుండా ఈశ్వరయ్య
గురుకరుణానంద
లక్ష్మణదేశిక ప్రభుమందిర ముఖ్య కార్యదర్శి
సీతాఫల్‌మండి – సికింద్రాబాద్.

శ్రీ మద్రాజాధిరాజమహారాజయోగీంద్రచంద్ర భాగవతకృష్ణ ప్రభువర్యుల

సు ప్ర భా త ము

శ్లో॥ అవ్యక్తా సుప్రతిష్ఠాదేవా । పూర్వసంధ్యా ప్రవర్తతే
ఉత్తిష్ఠ పరమ పురుషాయ । కర్తవ్యం దైవమాహ్నికం ॥

శ్లో॥ ఉత్తిష్ఠోత్తిష్ఠ గురుదేవ । ఉత్తిష్ఠ అచలధ్వజ
ఉత్తిష్ఠ సర్వదేవేశ । త్రైలోక్యం మంగళంకురు ॥

శ్లో॥ మాతస్సమస్త జగతాం । మహద్రూపాంతర స్థితాం
హిరణ్యగర్భే । మనోహర దివ్యమూర్తి
శ్రీ నిజగురు శ్రితజన । ప్రియదానశీలే
శ్రీమద్గురేశ దైతే । తవ సుప్రభాతం ॥

శ్లో॥ తవసుప్రభాతమమ । రేంద్ర నందితే
భవతు ప్రసన్న హిర । ణ్యయావర్ణ మండలే
సుదీసాక్షిభూత । మనంత రూపిణే
వేదాంత వేద్య దయితే । తవసుప్రభాతం ॥

శ్లో॥ అత్ర్యాది సప్తఋషయ । స్సముపాశ్య సంధ్యాం
అకాశతత్వమావర్ణ రహి । తఖిలాంతరస్థాం
బ్రహ్మైవరూపత్వమేవ । పరమార్ధ తత్వం
శ్రీ భాగవత కృష్ణ భూమప్రభో । తవసుప్రభాతం ॥

శ్లో॥ వేదాంతసార సర్వం । తత్వమేవ సత్యం
త్రైలోక్యవశమాన సర్వం । తవ స్వప్రకాశం
భాషావతిర్న వేద్యం । తవ బోధరూపం
శ్రీ భాగవతకృష్ణ భూమప్రభో । తవ సుప్రభాతం ॥

శ్లో॥ నశబ్దపంచక స్యాస్య । నైవాస్తి తత్వం
నిశ్శబ్దశబ్దతీతం । నిజతత్వరూపం
తేజోంధకార రహితం । బాహ్యస్వరూపం
శ్రీ భాగవతకృష్ణ భూమప్రభో । తవ సుప్రభాతం ॥

భ క్తా నం ద బో ధా మృ త మ్

శ్లో॥ సభాహ్యంతరోసి । త్వమేక సర్వం
సమంహిసర్వే । ష్వపిశిష్ట మవ్యయం
అతత్వరూపతత్వం । నహివస్తు కించిత్
శ్రీ భాగవతకృష్ణ భూమప్రభో । తవ సుప్రభాతం

శ్లో॥ వ్యోమవద్భహిరంతరసం । యోవై సభూమ
అశరీర తత్వమేకం । మహం నమామి
అగచ్ఛనంతదేవా । అఖిలాంతరాత్మ
శ్రీ భాగవతకృష్ణ భూమప్రభో । తవ సుప్రభాతం ॥

శ్లో॥ విశుద్ధ నిర్గుణాత్మ । గగనోవ సదృశం
నజ్ఞాత మమృతస్వరూపం । సభాహ్యంతరస్తం
పూర్ణాచలగురోరేకం । సువిశాల తత్వం
శ్రీ భాగవతకష్ణ భూమప్రభో । తవ సుప్రభాతం ॥

శ్లో॥ శ్రీ భూమరూప । దయాదిగుణామృతాబ్ధే
సర్వారిష్ఠ నాశజగదేశ । శరణ్యమూర్తే
శ్రీ సత్యజ్ఞాననంత తీ । త నిత్యస్వరూప
శ్రీ భాగపతకృష్ణ భూమప్రభో । తవ సుప్రభాతం ॥

శ్లో॥ అజ్ఞానమూల హరణం । తవచరణ తీర్థం
గురుపదస్థాన తీర్థం । గుణరూపరహితం
త్వంవినా నకించిదతరం । అవినాశతత్వం
శ్రీ భాగవతకృష్ణ భూమప్రభో । తవ సుప్రభాతం ॥

శ్లో॥ ఇద్థం స్వప్నాంతరస్త విఖితం । బ్రహ్మేశతత్వం
శుద్ధేసుషుప్త్యావివచ । పరిపూర్ణతత్వం
తేషాం ప్రభాతసమయే । స్మృతరహిత భజాం
ప్రజ్ఞాసతీత పరమాం । ఆప్నోతి సత్యం ॥

○ జై బోలో శ్రీ శివరామదీక్షిత సద్గురు ప్రభుమహారాజ్‌కీ జై ○

ఓం

శ్రీ శివరామదీక్షిత అచలఋషి పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ మద్గురుపూర్ణానంద వాడవల్లి అగయార్య సద్గురుపరబ్రహ్మణేనమః

—పరిపూర్ణబోధస్తుతి—

శ్లో|| యస్యాంతర్నాది మధ్యం | నహికర చరణం | ననామగోత్రం
నసూత్రం, నోజాతిర్ నైవర్ణా | నభవతి పురుషో | నానపుంసం
నచస్త్రీం, నాకారం నైవకారం | నహి జనన మరణం |
నాస్తి పుణ్యం | న పాపం నోతత్వం తత్వమేకం | సహజ సమ
రసం | సద్గురుం తన్నమామి ||

శ్లో|| ఆత్మనాత్మ వినాశహేతుమనిశం | సర్వాతి రిక్తం శుభం
పూర్ణాత్పూర్ణ మనామయం | సుఖతరం సర్వాపద ధ్వంసం
సర్వజ్ఞాన వినాశకం గురుపదం | సర్వాత్మకం నిర్మలం
సర్వభ్రాంతి వివర్జితం గుణహరం | సంపూర్ణబోధం నమః ||

శ్లో|| పజ్ఞాతం పరవస్తు నిత్యమచలం | సత్యంస్థితం శాశ్వతం
నిత్యానిత్య వివేకబేధ రహితం | నిర్నామ నిర్లేపకం
సర్వప్రత్యయ హీనకంచ సతతం | సర్వత్ర సంస్థంపరం
వందేహం పరిపూర్ణబోధ మనిశం | సందేహ నాశం ప్రభుం ||

—మహాసంకల్పము—

పంచదశీ మహామంత్రార్థాంతర్గత || జగస్సృష్టిమధ్యే | అశరీర
గురుపద శాంతిస్నాన మహంకరిష్యే | శ్రీ ఖండా ఖండ విరహితాయ |
సద్గురు పాదసన్నిధౌ | శ్రీ నిజగురు దర్శనస్పర్శన కరుణాకటాక్ష

వీక్షణ సిధ్యర్థం । శ్రీ నిజగురు లఘు । పరాపూజా మంత్రానుష్ఠాన । విధాన మహంకరిష్యే । అస్మిన్ గురుపదశాంతి స్నాన సమయే । మద్ప్రథమ సృష్ట్యారభ్యాం । బ్రహ్మానందనామ సంవత్సరే । తుర్యాతీత అవ్యక్తన్నామఋతౌ । జ్ఞానాజ్ఞాన సూన్యమాసే । కేవలాత్మ పక్షే । జన్మాంతర మర్మ పుణ్యతిథౌ । నిష్కళావాసరే ప్రకృతిద్వయ దోష రహిత నక్షత్రే స్వప్నావరణ గోత్రస్య । శ్రీమద్గురు పూర్ణానంద వాడపల్లి ఆగయాత్య సద్గురు రాజయోగినామధేయస్య । అనినాశశ్చందాయ । అభనోదీవాయ । అమృత బీజాయ । భ్రమౌ బ్రహ్మై వాహ మస్మీయహం పదార్థరాహిత్య ప్రమేయ శక్త్యాయ మమవ్యవహారిక స్వప్నోత్యాగానాం । బాల్య యువ్వన కౌమార వార్ధిక్యకాలే విద్యావిద్య । కర్మజన్మవాసన రహితాయం । నిస్తరంగ నిజగురు పదశాంతి స్థాన సిద్యర్థం । షోడశోపచార పూజా విధాన మహంకరిష్యే ॥

ఓం

శ్రీ సద్గురుభ్యోన్నమః

—అ ను ష్ఠా న వి ధి—

—◯ గు రు ప రం ప రా ధ్యా న ం◯—

ఓం నమోబ్రహ్మాదిభ్యో। బ్రహ్మవిద్యాసాంప్రదాయకర్తృభ్యో। వంశ ఋషిభ్యో। మహద్భ్యో। నమోగురుభ్యః॥ సర్వోపప్లవ రహిత ప్రజ్ఞాన ఘన ప్రత్యగర్థో। బ్రహ్మైవాహ। మస్మి। అహంపదార్థ రహితః

శ్లో॥ 1 ఓంకారపీఠసిద్ధాంత। బ్రహ్మవిద్యోప దేశిక
శ్రీమన్నారాయణంసూర్యం। సద్గురుభ్యో నమోనమః॥

2 యాజ్ఞవల్క్యంచ జనకం। శుకసాందీప మీశ్వరమ్
కృష్ణమర్జునసంయుక్తం। ఉద్ధవంచ నమోనమః॥

3 శ్రీధరస్వామియోగీంద్రం। శివరామాఖ్య దీక్షితం
కంబాలూలి అప్పబ్రహ్మం। సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

4 పరశురామసీతారామ। భాగవతకృష్ణయోగినః
ఫీలుఖానలక్ష్మణార్య। సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

5 బృహద్వాశిష్ఠ సిద్ధాంత। పూర్ణబోధోపదేశికం
వేంకటేశ్వరయోగీంద్ర। సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

6 బ్రహ్మవిద్యసిద్ధాంత। నిర్మలానందదీక్షితం
శ్రీమత్ నేతి వేంకటేశ్వర। సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

7 వేదావేదాంతసిద్ధాంత। పూర్ణబోధోపదేశిక
ఆగయార్యరాజయోగి। సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

8 బ్రహ్మవిద్యసిద్ధాంత। భక్తానందదీక్షితం
మాతృశ్రీ దేవమాంబ। సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

9 శ్రీతూడివంశాంబుధిచంద్రం । పూర్ణచంద్రప్రదీపికం
సద్విచారప్రవర్తంచ । దేవమాంబగురుంభజే॥

10 అస్మద్గురు సమారంభం । కృష్ణసాందీపమధ్యమాం
ఓంకారపీఠపర్యంతాం । వందేగురుపరంపరామ్॥

—జై శ్రీసద్గురుప్రభుమహరాజ్‌కీజై —

—◯శ్రీ నిజగురులఘుపూజావిధానం◯—

శ్లో॥ గురుర్బ్రహ్మ గురోర్విష్ణుం । గురుదేవోమహేశ్వరః
గురుసాక్షాత్పరబ్రహ్మం । తస్మైశ్రీగురవేనమః॥

1 బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం । కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం । తత్వమస్యాదిలక్ష్యం
ఏకం నిత్యం విమల మచలం । సర్వధీసాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం । సద్గురుం తన్నమామి॥

2 ధ్యాన మా వాహనం సింహాసనం । పాద్యంతద్దైవచ
అర్ఘ్యమాచమనీయ్యంచ । స్నానం పంచామృతైస్సహ॥

3 శుద్ధోకం వస్త్ర యుగ్మం । యజ్ఞసూత్రం విభూషణం
విలేపనంచాక్షతాంశ్చ । పుష్పంస్వర్ణ వినిర్మితం॥

4 ధూపదీపంచనై వేద్యం । పానీయ్యం ఫలమేవచ
తాంబూలందక్షిణార్థిక్యం । మంత్రపుష్పం ప్రదక్షణం॥

5 నమస్కారం దేశికేంద్ర । మయాతుభ్యం నివేదితమ్
కృపయాగృహ్యతాంస్వామిః । న్యూనాధిక్యంనచింతయ

6 లఘుపూజావిధిన్ భాగ । వతకృష్ణ ద్విజన్మనా
రచితంశోత్పవక్త్రాణామిదంమోక్ష కరంపదం॥

పరిపూర్ణ అచల ధ్యానం

శ్లో॥ 1 పూర్ణమేవనిరాలంబం ॥ ఆగ్నేయా నిర్గుణంతథా
దక్షిణేనిత్యశుద్ధంచ । నైఋత్యే నిరుపద్రవః॥

2 పశ్చిమేనిష్కళంచైవ । వాయవ్యేచ నిరంజనం
ఉత్తరేచనిరాకాశ । మీశాన్యే నిర్మలోభవేత్॥

3 ఊర్ధ్వమేవనిరాకారం । అధశ్చ నిర్వికారకః
అంతర్బహిశ్చ సర్వత్ర । అచలోయం సనాతనః

ప రా పూ జా

శ్లో॥ 1 పూర్ణస్యావాహనం కుత్ర। సర్వాధారస్యచాసనం
స్వచ్ఛస్య పాద్యమర్ఘ్యంచ। శుద్ధస్యాచమనం కుతః॥

2 నిర్మలస్య కుతస్నానం। వస్త్రంవిశ్వోదరస్యచ
నిరాలంబస్యోపవీతం। రమస్యాభరణం కుతః॥

3 నిర్లేపస్య కుతోగంధః। పుష్పంనిర్వాసనస్యచ
నిర్గంధస్య కుతో ధూపః। స్వప్రకాశస్య దీపకం॥

4 నిత్యతృప్తస్య నైవేద్యం। నిష్కామస్య ఫలంకుతః
తాంబూలంచ విభోకుత్ర। నిత్యానందస్య దక్షిణా॥

5 స్వయం ప్రకాశ మానస్య। కుతో నీరాజనాదికం
ప్రదక్షిణ మనంతస్య। అద్వితీయస్యకాస్తుతిః॥

6 అంతర్బహిశ్చపూర్ణస్య। కధముద్వాసనంభవేత్
ఇయమేవ పరాపూజా। సర్వావస్థాసు సర్వదా॥

7 ప్రేమబుధ్యాసు సర్వేశో। మనోదేవో నివేశయేత్
ఏషామజ్ఞాన జీవానాం। సమస్తారిష్టశాంతయె
యద్యబోధవ్య మఖిలం। తత్తద్భక్త్యా బ్రవీమ్యహం॥

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః ॥

—: శ్రీ గురుమాలా మంత్రము :—

ఓం నమః శ్రీ గురుదేవాయ। పరమ పురుషాయ। సర్వదేవతా వశీకరాయ। సర్వారిష్ట వినాశాయ। సర్వమంత్రచ్ఛేదనాయ త్రైలోక్య వశమానాయస్వాహ॥

ద్వాదశాక్షరి

అస్యశ్రీ ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రస్య । అచలఋషిః । అవినాశః ఛందః । అభవోదేవతా । అమృతం బీజం । అప్రమేయాశక్తిః। అయమాత్మా తత్వమస్వాది జ్ఞానరహితంకీలకం ॥ అఖిల కాలేషు పరిపూర్ణమస్తి । మాయాసహిత మేతత్ప్రపంచం । నాస్తీతి నిశ్చయ సిద్ధ్యర్థం ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రజపంకరిష్యే॥

అథకరన్యాసః

ఏతన్మిధ్యా = అంగుష్టాభ్యాన్నమః । శుద్ధవియత్ = తర్జనీభ్యాన్నమః కించిన్నాస్తి = మధ్యమాభ్యాంనమః । ఏతనిచిధ్యా = అనామికాభ్యాంసమః శుద్ధవియత్ = కనిష్టకాభ్యాంనమః । కించిన్నాస్తి = కరతలకరపృష్టాభ్యాం నమః ॥

అథహృదయాది న్యాసః

ఏతన్మిధ్యా = హృదయాసమః । శుద్ధవియత్ = శిరసీస్వాహా కించిన్నాస్తి = శిఖాయైవషట్ । ఏతన్మిధ్యా = కవచాయహుం । శుద్ధవియత్ = నేత్రత్రియాయవౌషట్ । కించిన్నాస్తి — వాస్త్రాయఫట్ ॥ దష్టదర్శనదృశ్యాదిసహిత॥ అహంపదార్థరహితః

భూర్భువస్సువరోమితిశదదిగ్బంధః

అ థ ధ్యా న ం

శ్లో॥ 1 అచలమఖిలం చాద్యం । సర్వలోకేషు పూర్ణం
పర్వాతీతం । స్వానుభూతావ గమ్యం
సర్వాబాధ్యం । సర్వకర్తృత్వ శూన్యం
సర్వావేద్యం । సర్వరహితం నమామి॥

2 అవాద్యం హ్యఖండం । హాలక్ష్యం హ్యబాధ్యం
హ్యసంగ్యం హ్యవేద్యం । హ్యచింత్యం హ్యరూపం
హసాధ్యం హ్యనాద్య । హ్యతీతం హ్యనంతం
హ్యశుద్ధం హ్యబుద్ధం ॥ హ్యనామంనమామి॥

3 మృత్యుజన్మ భయదుఃఖ వర్జితం
సర్వదృశ్య దృగ్ దృష్టి నాశనం
అప్రతర్క్య మమలం నిరామయం
అనుపమాన మచల నమామ్యహం॥

4 నిత్యపూర్ణాయ సత్యాయ । నిశ్చలాయ నిరీహిణే
నిర్మలాత్మ స్వరూపాయ । నిర్గుణాయ నమోనమః॥

5 ఏతన్మిథ్యా శుద్ధవియత్ । కించిన్నాస్తీతి తేమయా
కృపయా వరమం ప్రోక్తం । భజాగ్రేద్వాదశాక్షరం॥

అ థ మ నుః

ఏతత్	మిథ్యా	శుద్ధ	వియత్	కించి	న్నాస్తి
ఈ	వుత్తు	బట్ట	బయలు	ఏమి	లేదు

షో డ షా క్ష రి

అస్యశ్రీషోడశాక్షరి మహామంత్రస్య । నిరంజనఋషిః । నిరహం కారంః ఛందః । నిరామయనిరాకారో దేవతా । నిరావరణ బీజం । నిస్త్రైగుణ్యాశక్తిః । నిర్గుణ ప్రజ్ఞానరహిత కీలకం । నిఖిలకాలేషు మాయా సహితభూతపంచక నిర్మిత, దశేంద్రియ పంచప్రాణ మనోబుద్ధిసహితః సూక్ష్మశరీరరహిత, సిద్ధ్యర్థం, షోడషాక్షరీ మహామంత్రజపం కరిష్యే॥

అ థ క ర న్యా సః

నిర్మూలం=అంగుష్టాభ్యాంనమః । ఏతత్=తర్జనీభ్యాంనమః । జ్ఞానాచ్ఛరీరం=మధ్యమాభ్యాంనమః । నాస్తి=అనామికాభ్యాంనమః కేవలం=కనిష్టికాభ్యాంనమః ॥ నిర్మూలమే తదాజ్ఞానాచ్ఛరీరం నాస్తి కేవలం=కరతలకరపృష్టాభ్యాంనమః॥

అథహృదయాది న్యాసః

నిర్మూలం-హృదయాయనమః ॥ ఏతత్-శిరసేస్వాహా । జ్ఞానా చ్ఛరీరం-శిఖాయైవషట్ । నాస్తి-కవచాయహుం ॥ కేవలం-నేత్రత్రయాయవౌషట్ । నిర్మూలమేతజ్ఞానాచ్ఛరీరం నాస్తి కేవలం-హస్త్రాయఫట్ ॥ సమస్తనిర్మోహాయ త్రైకాలేషు, మద్రహిత, నిశ్చయో

భూర్భువస్సువరోమితి దశదిగ్బంధః

అథ ధ్యా న ము

శ్లో॥ 1 సర్వనిగమగుహ్యం । శాశ్వతం సార్వకాలం
సకలదివిజవంద్యం । సర్వదిక్పూర్ణ మచలం
సకలభయనివారం । సర్వలోకాంతరస్థితిం
సకలమునిహృదిస్థం । సర్వదేశ ప్రశస్తం॥

2 నజ్ఞాతంపరవస్తురూపరహితం । నిస్తేజ మమృతంసదా
నిశ్శబ్దం నిరుపాసనం నిరువమం । నిర్దేశపూర్ణస్థితం
నిత్యాభ్యాసవివర్జితం విహితస । ద్వ్యాపారశూన్యంసదా
నిస్సంగం నిరుపాధికం నిరువయం।నిత్యంహృదా భావయే॥

3 ఆనందరహితోస్మి నిత్యమచలం
నిర్ఘాతనిర్ఘోత నిరింద్రియత్వం
నిర్మోహనిర్ద్వంద్వ నిరూపసత్యం
మహద్గురుం నిత్యమహం నమామి॥

4 నిరాలంబాయనిత్యాయ । నిర్మలాయ నిరంజన
నిత్యశుద్ధాయబుద్ధాయ । వస్తుమద్రహితం నమః॥

5 నిర్మూలమేతదాజ్ఞానా। చ్ఛరీరంనాస్తి కేవలం
షోడశాక్షరితత్ సిద్ధ । మిదంవస్త్వనిశంభజే॥

అ థ మ నుః

నిర్మూల మేతదా, జ్ఞాన, శ్చరీరం నాస్తి కేవలం
మూలంలేనియా, గుర్తెరిగె, శరీరం యేమి, లేదు.

దృష్టదార్ష్టాంతము

శ్లో॥ స్వప్నే ప్రతీయమానాని రూపాణిచ యథాతథా
కర్పూరదీపసంయోగం జ్యోతిరూపం యథాతథా

దృ॥ కలలోదోచిన శరీరములు యేలాగో అలాగే
దా॥ కర్పూరము కళిక కూడితే యేలాగో అలాగే

శ్లో॥ ఇతి మంత్రసమాప్తైనా । సాంగదీపగుర్వగ్రిణ
కృష్ణస్యమస్త కేనస్య । హస్తంతూష్టిబం భూవహ॥

మ ం గ ళ హా ర తి

స్థిరమగు-మీవదవిని-సుస్థిరముగ సంస్థాపనంబు
చేసి జనులకున్ వరి-పూర్ణ బోధ ప్రకటపరచిన
మరి శివరామార్యులాకు-మంగళా మనరే
నిత్యము శుభ-మంగాళ మనరే
తత్పరముకు-మంగాళ మనరే
పొంగూచు సిద్ధాంత-పూర్ణులై-యెరుకాను
భంగపరచిన గురు-పారంపర్యులాకు ॥మం॥

—శ్రీ స ద్గు రు చ ర ణా ర విం దా ర్ప ణ మ స్తు—

పూజా విధానము ప్రారంభము

శ్లో॥ 1 ఊర్ధ్వామ్నాయగురోః పదం । త్రిభువనోంకరాఖ్య సింహాసనం
సిద్ధాచార సమస్త వేద పఠితం । షడ్చక్ర సంచారిణం
అద్వైతస్ఫురదగ్ని మేకమమలం । పూర్ణప్రభా శోభితం
శాంతం శ్రీ గురుపంకజం । భజమనశ్చైతన్య చంద్రోదయం॥

2 గుకారశ్చ గుణాతీతో । రూపాతీత రుకారః
గుణరూప విహీనత్వాం । తస్మై శ్రీగురువేన్నమః ॥

3 వందేహం గురుపాదపద్మ మమలకున్ । వందే సుబోధోక్తికిన్
వందేహం గురుచరిత సంగ్రహముకున్ । వాగ్మాన సుశ్రోణికిన్
వందేహం గురునామధేయమననున్ । వందే గురుస్థలముకున్
వందేహం గురుభక్త బృందమననున్ । వందే సమజ్ఞాతకున్ ॥

4 శ్రీమత్కారుణికం మహాగుణనిధిం । పూర్ణప్రభాభాసురం
నిర్ద్వంద్వం నిరపేక్ష కమిమమలం । నిస్సంగమాధ్యంవిభుం
నిత్యానందమయం నిరీహమతులం । నిర్ముక్త కర్మాదికం
శ్రీకృష్ణాఖ్య గురుంభజేహ మనిశం । శ్రీ చిత్త సంతోషణం॥

5 నిత్యంసాంద్రకృపారసం । విధితభావాభావ మత్యున్నతం
ద్వంద్వాతీత మమత్సరం । పరమ కళ్యాణాత్మ తత్త్వంవిదుం
బ్రహ్మానంద మయం సుబోధనిలయం । స్వానందభావం సదా
శ్రీ మద్భాగవత్యాన్వయాబ్ధి విలసత్ । శ్రీకృష్ణచంద్రం భజే॥

6 హృత్పుండరీకమధ్యస్థం । సకలామ్నాయసంస్తుతం
ధ్యాయామ్యహంసదాభక్త్యా । సకలాభీష్టదాయకం॥

శ్రీమద్గురు పూర్ణానంద వాడపల్లి అగయార్య రాజయోగి స్వగురు, పరమగురు, పరమేష్టిగురు, సద్గురు. జగద్గురు, నిజగురు, పరిపూర్ణగురు పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీమద్గురువకు ధ్యాయామి । ధ్యానమ్ సమర్పయామి

7 ఆగచ్ఛానంతదేవేశ । భోగమోక్షప్రదాయక
నాకేశముఖలోకేశ । వందితాంఘ్రిద్వయాంబుజం
శ్రీమద్గురు.........పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । ఆవాహనం । సమర్పయామి

8 రత్నసింహాసనంవందే । సంగృహాణసమర్పితం
చంద్రమండలసంకాశ । సస్మితాననపంకజ
శ్రీమద్గురు.........పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీ మద్గురునకు । అనేక మణిమయరత్నఖచితసింహాసనం । సమర్పయామి

9 పాద్యంగృహాణభోస్వామిన్ । మయానీతంశుభప్రదం
కృష్ణవేణీజలంభక్త్యా । తీర్థపాదజగద్గురో
శ్రీమద్గురు.........పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । పాదయోఃపాద్యం । సమర్పయామి

10 అర్ఘ్యందాస్యామ్యహంభక్త్యా । తవపాణితలేవిభో
గోదావరీజలంహేమ । కలశస్థంశువాసితమ్
శ్రీమద్గురు.........పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । హస్తయోః అర్ఘ్యం । సమర్పయామి

11 ఆచమ్యతాంమయాదత్త । హేగురోయమునాజలమ్
త్వదర్థంకృపయాభావ । భవబాధానికృన్తన
శ్రీమద్గురు.........పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । ముఖే ఆచమనీయం । సమర్పయామి

12 శర్కరాదధిమద్ధాజ్య । క్షీరమిశ్రమిదంవిభో
పంచామృతంమయాదత్తం । స్నానంకురుజగత్పతే
శ్రీమద్గురు.........పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । పంచామృతస్నానం ॥ సమర్పయామి

13 తప్తకాంచనకుంభస్థం । కించిదుష్ణంసువాసితమ్
మయానీతంజహ్నుకన్యా । జలస్నానంకురుప్రభో

శ్రీమద్గురు.... ....పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । శుద్ధోదకస్నానం । సమర్పయామి

14 వస్త్రయుగ్మంమయాదత్తం । త్వదర్థంస్వర్ణతంతునా
నిర్మితంనిర్మలంస్వామిన్ । నిత్యకల్యాణపావన
శ్రీమద్గురు.... ....పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । అలంకరణార్థం వస్త్రయుగ్మం । సమర్పయామి

15 కార్పాసతంతునాశుభ్రం । రచితం తేర్పితంమయా
సంగృహాణమిదంయజ్ఞ । సూత్రంపాత్రందయానిధే
శ్రీమద్గురు.... ....పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । యజ్ఞోపవీతం । సమర్పయామి

16 కిరీటంకుండలంరత్న । కంకణాదినితేమయా
సంగృహ్యతాంభూషణాని । అర్పితానినిరంజన
శ్రీమద్గురు.... ....పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । సర్వాభరణభూషణాన్ । సమర్పయామి

17 మలయాచలసంభూతం । కర్పూరకలితంవిభో
విలేపనంత్వదర్థంభో । గృహ్యతామర్పితంమయా
శ్రీమద్గురు.... ....పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । గంధం । సమర్పయామి

18 తండులాన్ధవళాకారాన్ । హరిద్రాచూర్ణమిశ్రితాన్
గృహ్యతామక్షతాన్ దేవ । యయాదత్తాన్మనోహరాన్
శ్రీమద్గురు.... ....పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । అక్షతాన్ । సమర్పయామి

19 పుష్పాణ్యనేకానిసుపల్లవాని । సుగంధయుక్తానిమనోహరాణి
త్వాంగృహ్యతాం దేవమయార్పితాని । జలాశయస్తాని
జపాదికాని
శ్రీమద్గురు.... ....పరబ్రణేనమః
శ్రీమద్గురునకు । పుష్పం । సమర్పయామి॥

....అథాంగపూజా....

1 తీర్థపాదాయనమః । పాదౌ । పూజయామి
2 నిగమమంజీరాయనమః । గుల్ఫౌ । పూజయామి
3 స్మరణతూణీరజంఘాయనమః జంఘే । పూజయామి
4 ముక్తికాంతాసేవితాయనమః । జానునీ । పూజాయామి
5 రత్నస్తంభోరుయుగళాయనమః । ఊరూ । పూజయామి
6 పులినతలజఘనాయనమః । జఘనౌ। పూజయామి
7 మణికాంచీకలావశోభితాయనమః । కటిం । పూజయామి
8 గంభీరనాభీమండలాయనమః । నాభిం । పూజయామి
9 విశ్వోదరాయనమః । ఉదరం । పూజయామి
10 దయార్ద్రహృదయాయనమః । హృదయం । పూజయామి
11 విశాలవక్షసేనమః । వక్షస్థలం । పూజయామి
12 కంబుగ్రీవాయనమః కంఠం । పూజయామి
13 వరదానధురీణాయనమః । హస్తౌ । పూజయామి
14 ఉన్నతస్కంధాయనమః । భుజౌ । పూజయామి
15 స్మితవక్త్రాయనమః వక్త్రం । పూజయామి
16 చంపకనాసాయనమః । నాసికాం ॥ పూజయామి
17 పల్లవాధరాయనమః । అధరః । పూజయామి
18 పుండేక్షుకార్ముకభ్రువేనమః । భ్రూయుగ్మం । పూజయామి
19 కరుణాకటాక్షవీక్షణాయనమః । నేత్రౌ । పూజయామి
20 షష్ణకర్ణాయనమః । కర్ణౌ । పూజయామి
21 రాకాశుధాంశువదనాయ నమః । ముఖం । పూజయామి
22 సులలటాయనమః । లలాటం । పూజయామి
23 నీలకుంచితమూర్ధజాయనమః । కేశాన్ । పూజయామి
24 సువృత్తశిరస్కాయనమః । శిరం । పూజయామి
25 సర్వాత్మనేనమః । సర్వాంగాణి । పూజయామి

....అథపత్రపూజా....

1 అచింత్యాయనమః । బిల్వపత్రం । సమర్పయామి

2 బృందారకవందితాయనమః । తులసీదళం । సమర్పయామి

3 భువనరక్షణతత్పరాయనమః । వకుళపుష్పం । సమర్పయామి

4 భూరివిభవాయనమః । పన్నాగపుష్పం । సమర్పయామి

5 జగజ్జననకారణాయనమః కేతకీపుష్పం । సమర్పయామి

6 చరాచరగురువేనమః చామంతికాపుష్పం । సమర్పయామి

7 సుప్రభావాయనమః । చంపకపుష్పం । సమర్పయామి

8 సుప్రసన్నాయనమః । పాటలీపుష్పం । సమర్పయామి

9 అపవర్గప్రదాయనమః । శతపత్రపుష్పం । సమర్పయామి

10 అనంతాయనమః । జాజీపుష్పం । సమర్పయామి

11 మోహవర్జితాయనమః । కరవీరపుష్పం । సమర్పయామి

12 ముకుందాయనమః । రసాలపుష్పం । సమర్పయామి

13 ప్రకృతిపురుషవిలక్షణాయనమః । మాలతీపుష్పం । సమర్పయామి

14 నిత్యాయనమః । కల్హారపుష్పం । సమర్పయామి

15 అగ్నేయచక్రనిలయాయనమః । అతసీపుష్పం । సమర్పయామి

16 నాదబిందుకళాతీతాయనమః । పారిజాతపుష్పం । సమర్పయామి

17 భూతాత్మనేనమః । అశోకపుష్పం । సమర్పయామి

18 మండలత్రయాతీతాయనమః । నీలోత్పలపుష్పం । సమర్పయామి

19 అనంతాయనమః । మల్లికాపుష్పం । సమర్పయామి

20 అవక్త్యాయనమః । మాలతీపుష్పం । సమర్పయామి

....అథాష్టోత్తర శతనామాని....

1 సద్గురువేనమః

2 పూర్ణాయనమః

3 సర్వాధారాయనమః

4 స్వచ్ఛాయనమః

5 శుద్ధాయనమః

6 నిర్మలాయనమః

7 విశ్వోదరాయనమః
8 నిరాలంబాయనమః
9 రమ్యాయనమః
10 నిర్లేపాయనమః
11 నిర్వాసనాయనమః
12 నిర్గంథాయనమః
13 స్వప్రకాశాయనమః
14 నిత్యతృప్తాయనమః
15 అనంతాయనమః
16 అద్వితీయాయనమః
17 వేదవేచామవేద్యాయనమః
18 పరంజ్యోతిషేనమః
19 ప్రణవాతీతాయనమః
20 అచలాయనమః
21 అపరిమితాయనమః
22 అప్రమేయాయనమః
23 అవ్యయాయనమః
24 అచ్యుతాయానమః
25 అహంకారవివర్జితాయనమః
26 విశ్వాత్మనేనమః
27 ప్రపంచాతీతాయనమః
28 మాననీయాయనమః
29 క్షరాక్షరవిలక్షణాయనమః
30 దృగ్దృశ్యాతీతాయనమః
31 ద్వైతాద్వైతవినిర్ముక్తాయ
32 అఖండాయనమః (నమః
33 ఖండాఖండవిరహితాయనమః
34 ఆదిమధ్యాంతశూన్యాయనమః
35 నిరంజనాయనమః
36 నిర్వికల్పాయనమః
37 నిరాకారాయనమః
38 నిరాఖ్యాతాయనమః
39 పరమానందస్వరూపాయనమః
40 సగుణనిర్గుణాతీతాయనమః
41 సర్వసాక్షిణేనమః
42 సాక్ష్యతీతాయనమః
43 త్రిగుణాతీతాయనమః
44 సర్వభూతాంతరస్థాయనమః
45 సుఖదుఃఖవిరహితాయనమః
46 జన్మజరామరణవర్జితాయనమః
47 క్షేత్రజ్ఞాయనమః
48 సర్వోపనిషత్సారాయనమః
49 నిష్కళంకాయనమః
50 నిరాభాసాయనమః
51 స్వప్రకాశాయనమః
52 సృష్టిస్థిత్యంతకారణాయనమః
53 కర్తృత్రరహితాయనమః
54 సచ్చిదానందాతీతాయనమః
55 అపరోక్షాయనమః
56 సకలమంత్రస్వరూపాయనమః
57 ఆకాశతనవేనమః
58 నిరాధారాయనమః
59 నిస్తేజసేనమః

60 అవికారాయనమః
61 అమలాయనమః
62 పరతత్త్వాయనమః
63 పరంధామ్నే నమః
64 అజాయనమః
65 అగమ్యాయనమః
66 షడ్గుణైశ్వర్యసంపన్నాయనమః
67 సనాతనాయనమః
68 త్రిమూర్త్యాత్మనేనమః
69 అనాద్యంతాయనమః
70 సర్వోపాధినినిర్ముక్తాయనమః
71 భక్తాభీష్టఫలప్రదాయనమః
72 భవరోగభేషజాయనమః
73 సహస్రారచక్రమధ్యస్థాయనమః
74 సనకాదిమునివందితాయనమః
75 కామక్రోధాదిశత్రుకృంతనాయనమః
76 కరుణారసార్ద్రహృదయాయనమః
77 బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరస్తుతాయనమః
78 బ్రహ్మాండజనకాయనమః
79 పరమపావనాయనమః
80 దీనజనానుగ్రహాయనమః
81 దివ్యపురుషాయనమః
82 ప్రసన్నపారిజాతాయనమః
83 పురాణపురుషాయనమః
84 నిరుపద్రవాయనమః
85 నిత్యకల్యాణాయనమః
86 సర్వోపనిషత్పంజరకీరాయనమః
87 శబ్దాతీతాయనమః
88 జగన్నాథాయనమః
89 జగద్గురవేనమః
90 విష్ణవేనమః
91 సర్వతోభద్రాయనమః
92 నిగమార్థప్రతిపాదకాయనమః
93 నిస్సంగాయనమః
94 సహజానందాయనమః
95 చిన్మయాయనమః
96 శ్రీమతేనమః
97 సహజామనస్కాయనమః
98 సాయుజ్యప్రదాయనమః
99 పంచబ్రహ్మమయాయనమః
100 అజడాయనమః
101 జడాజడవిలక్షణాయనమః
102 భావాభావమధ్యస్థాయనమః
103 అమనస్కాయనమః
104 అఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకాయనమః
105 సర్వోదయేనమః
106 పరాత్పరాయనమః
107 లక్ష్యాతీతాయనమః
108 మనోవాగగోచరాయనమః

శ్రీసద్గురునకు నానావిధ పరిమళ పత్రపుష్పాన్ సమర్పయామి॥

శ్లో॥ చందనాగరుకర్పూర । శర్కరాజ్యసమన్వితః
ధూపోయంగృహ్యతాంస్వామిన్ । త్వమిదంతేమయార్పితమ్
శ్రీమద్గురు .... ధూపమాఘ్రాపయామి

21 వహ్నినాయోజితంసాజ్యం । దీపంవర్తిత్రయాన్వితమ్
గృహాణజ్ఞానతిమిర । హరజ్ఞానప్రవర్ధనమ్
శ్రీమద్గురు .... దీపం దర్శయామి

22 శాల్యన్నంషడ్రసోపేతం । పంచభక్ష్యాదిసంయుతమ్
నైవేద్యందేవదధ్యాజ్య । సమ్మిశ్రంప్రతిగృహ్యతామ్
శ్రీమద్గురు .... మహానైవేద్యం సమర్పయామి

23 పానీయంశీతలంస్వచ్ఛం । మధ్యేమధ్యేమయార్పితం
సుగంధయుక్తంమధురం । పిబత్వంపురుషోత్తమ
శ్రీమద్గురు .... మధ్యేమధ్యేఉదకపానీయం సమర్పయామి

24 సుపక్వాన్యనేకాని । రంభామ్రజంబూసఖర్జూర । నారంగ
దాడిమాదికానిత్వమేతాని । సంగృహ్యతాం స్వప్రకాశ
ఫలానిప్రదేయాని స్వరాజితేద్య
శ్రీమద్గురు .... ఫలోపహార నైవేద్యం సమర్పయామి

25 తాంబూలంగృహ్యతాంపూగీ । ఫలకర్పూరసంయుతమ్
నాగవల్లీదళాద్యంతం । గురోతుభ్యంమయార్పితం
శ్రీమద్గురు .... తాంబూలం సమర్పయామి

26 సువర్ణోదరగర్భస్థం । స్వర్ణబీజంమయార్పితం
అనంతపుణ్యదంస్వామిన్ । తేగృహాణత్వమచ్యుత
శ్రీమద్గురు .... సువర్ణపుష్పదక్షిణాం సమర్పయామి

27 నీరాజనంమయాదత్త । రాజరాజేశపూజితమ్
గృహాణజగదుత్పత్తి । హేతుభూతఘనాశన
శ్రీమద్గురు .... మంగళనీరాజనాం సమర్పయామి

28 సుకేతకీపాటలపారిజాత । చాంపేయకంజాతరసాలమల్లికా
చామంతికాసం యుతమంత్రపుష్పం । గృహాణవిష్ణోశివశంకరాచుత్య
శ్రీమద్గురు......... దివ్యసువర్ణమంత్రపుష్పం సమర్పయామి

29 జన్మాంతరకృతాన్యాని । యానిపాపానిమేప్రభో
నశ్యంతుతేతానితాని । ప్రదక్షిణఃపదేవదే
శ్రీమద్గురు......... అత్మప్రదక్షిణనమస్కారాన్ సమర్పయామి

30 యస్యస్మృతాచనామోక్త్యా । తవఃపూజాక్రియాదిషు
న్యూనంసంపూర్ణతాంయాన్తి । సద్యోవందేతమచ్యుతమ్

31 మంత్రహీనంక్రియాహీనం । భక్తిహీనంజనార్దన
యత్పూజితంమయాదేవ । పరిపూర్ణంతదస్తుతే

32 అజ్ఞానమూలహరణం । జన్మకర్మనివారణం
జ్ఞానవైరాగ్యసిధ్యర్థం । గురుపాదోదకంపిబేత్

33 గురుపాదోత్థితంతీర్థం । పీత్వా త్రిపుటినాశనం
సర్వద్వంద్వవినాశంచ । విద్యతేనపునర్భవం

34 గచ్ఛాద్యపునరాగచ్ఛ । మామకాభీష్టసిద్ధయే
గురోర్యఃకృపయావిక్ష్య । పూజాంస్వీకురుమత్కృతాం

35 భాగవతకృష్ణభూసురరచితమిదం । దేశికస్యపూజార్థం
పూజావిధానంశమతులం । వక్తృశోతృద్వయోశ్చమోక్షకరం

ఇతి శ్రీమద్భాగవతకృష్ణ విరచిత
గురుపూజావిధానం

అధమానసోపచారైః । శ్రీగురుంపూజయేత్

(ఈ ప్రకారము ధ్యానానంతరము మనస్సుయందలి భావనారూపములైన యుపచారములచేత సద్గురువును పూజించవలయును)

శ్లో॥ లం పృధీవాత్మనే గంధతన్మాత్ర ప్రకృత్యానందాత్మనే
శ్రీగురుదేవాయనమః పృధివాత్మకం గంధం సమర్పయామి

2 హం ఆకాశాత్మనే శబ్దతన్మాత్రా ప్రకృత్యానందాత్మనే
శ్రీగురుదేవాయనమః ఆకాశాత్మకం పుష్పంసమర్పయామి

3 యం వాయ్వాత్మనే స్పర్శతన్మాత్రా ప్రకృత్యానందాత్మనే
శ్రీగురుదేవాయనమః వాయ్వాత్మకం ధూపంసమర్పయామి

4 రం తేజఆత్మనే రూపతన్మాత్రా ప్రకృత్యానందాత్మనే
శ్రీగురుదేవాయనమః తేజాత్మకం దీపంసమర్పయామి

5 వం అంబాత్మనే రసతన్మాత్రా ప్రకృత్యానందాత్మనే
శ్రీగురుదేవాయనమః అంబాత్మాకం నైవేద్యంసమర్పయామి

6 సం సర్వాత్మనే సర్వతన్మాత్రా ప్రకృత్యానందాత్మనే
శ్రీగురుదేవాయనమః సర్వాత్మకాన్ సర్వోపచారాన్ సమర్పయామి

తా॥ లం, హం, యం, రం, వం, సం, ఈ బీజములే స్వరూపయులుగాగల భూమియును, ఆకాశమును, వాయువును, తేజస్సు, ఉదకమును, భూమ్యాదిసమస్తతన్మాత్రలును, ఇవియే స్వరూపముగా గలిగినవాడును, గంధము, శబ్దము, స్పర్శము, రూపము, రసము, వీటియొక్క వేరువేరు స్వభావములతోనుఈసమస్తము లగు గంధము మొదలైన అయిదు తన్మాత్రలయొక్క కూడికవల్లనైన స్వభావముతోను ఆనందరూపుడునగు సద్గురువుకొఱకు భూమి ఆకాశము, వాయువు, తేజస్సు, ఉదకము, క్రమముగా వీటి స్వరూపములైన గంధము,పుష్పము, ధూపము, దీపము, నైవేద్యములనెడి సమస్త యుపచారములను మనోభావముతో సమర్పించునది.

ఇతి మత్పిళ్లానా శంకరరావుగారి విరచిత
మానసపూజా
— సంపూర్ణం —

శ్రీ శివరామదీక్షిత గురుపీఠ మంగళహారతి

ఆరతిదిగో । మంగళ । హారతిదిగో ॥ఆర

1 హారతిదుగో జగతియందున । అచలపరిపూర్ణాత్మతత్వవి
చారులగుసాందీపమహాఋషి । స్వాములకును కృష్ణునకును ఆర॥

2 పండరీపురమందునిలచి । భాగవతభగవద్గీతల
ఖండముగభక్తులకుదెల్పిన । కారణుండగుధశ్రీరేండ్రుల ॥కార

3 వాసిగాబృహద్వాసిష్ఠము । వ్రాసినారాయణపురంబున
దేశములలోవ్రకటపరచిన । దేశికులుశివరామదీక్షితుల ॥కార

4 స్థిరముగనుకంబాలూరి । పురమునందునఅచలబోధను
మురయుచునుభక్తులకుదెలిపి । ముక్తినొసగిన అప్పరావుకు ॥అత

5 పరమపావనమైన యెరగొండ । పాళెమున భద్రాద్రిరామ
పరమశతకము వ్రాసినట్టి । పరశురామనారసింహుల ॥కార

6 మరియునాపాళెములోనినిలచి । పరమతత్వముబోధపరచిన
పరశురామవంశభవశ్రీ । ప్రభువుసీతారాములకును ॥అర

7 దక్కన్‌హైదరబాదులోపల । మక్కువతో కందార్థకందముల్ ॥కార
చక్కగనురచియించినట్టి । సద్గురుభాగవతకృష్ణున ॥కార

8 దీక్షతో నాంపల్లియందున । దివ్యముగ గురుగీతఅచలము
సాక్షిగాభక్తులకు దెలిపిన । స్వామిఫీల్ఖానాశంకరునకు ॥అర

9 మేలిగనుబేగంపేటలో । చాలగాపరతత్వములుగురు
బాలురకునుభోధపరచిన । ఫీలుఖానాలక్ష్మణార్యుల ॥కార

10 ధరనుశ్రీశివరామదీక్షిత । గురుపీఠ వేదాంతగ్రంథము
లెరుకవరచే వేంకటేశ్వర । పరమయోగికి భక్తులకును ॥హార

11 భూతలంబున ఖ్యాతికెక్కియు । ధాతవై భక్తులకుజన్మల
భీతులన్నియుబారదోలిన । నేతివేంకటేశ్వరునకు ॥హార

12 భాసురంబుగ మట్టెవాడని । వాసవాడపల్లిఆగయు
దేశికోత్తములయ్యెయెరుకను । బాశిభక్తులనేరుగురునకు ॥హార

13 వాసిగాశివనగరమందున । స్థాపితంబౌపీఠమందున
దాసులకుపరిపూర్ణబోధ । జేసెదేవమాంబగురునకు

14 మరియుపీఠస్థులకును । పరమతత్త్వవిచారులకును
నిరతమువేదాంతసభలో । నిలకడైన సాధువులకును ॥హార

—శ్రీమద్గురుచరణారవిందార్పణమస్తు—

ద్వాదశి నమస్కారములు

శ్లో॥ శ్రీసమంచిత మవ్యయం । పరమ ప్రకాశ మగోచరం
భేదవర్జిత మప్రమేయ । మనంత మాద్యమ కల్మషం
నిర్మలం నిగమాంత మద్వయ । మప్రతర్క్యమ బోధకం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావ యేద్గురు పాదుకం॥

2 నాదబిందుకళాత్మకం । దశనాదభేద వినోదకం
మంత్రరాజ విరాజితం । నిజమండలాంతర భాసితం
పంచవర్ణమఖండ మద్భుత । మాదికారణ మచ్యుతం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

3 స్థూలసూక్ష్మ సకారణాంతర । ఖేలనం పరిపాలనం
విశ్వతైజస ప్రాజ్ఞచేతస । మంతరం నిఖిలాత్మకం
చిత్కళా పరిపూర్ణమంతర । చిత్సమాధి నిరూఢనం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

4 పంచపంచ హృషీకదేహ । మనో చతుష్క పరస్పరం
పంచభూత సకామ షట్కస । మీశ శబ్ద నిరంతరం
పంచకోశ గుణత్రయాది । సమస్త ధర్మ విలక్షణం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర భావయేద్గురు పాదుకం॥

5 వ్యోమ వద్బహిరంతస్థిత । మక్షరం నిఖిలాత్మకం
కేవలం పరిపూర్ణమేక । మజన్మహి ప్రతిరూపకం
బ్రహ్మతత్వ వినిర్మితం । నిరతాను మోక్షమ బోధకం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

6 బుద్ధిరూపమ బుద్ధకం । త్రితయైక కూట నివాసినం
నిశ్చలం నిరతాప్రకాశ । మనేక సద్రుశమూలకం
పశ్చిమాంతర ఖేలనం । నిజసిద్ధ సంయమ గోచరం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

7 హంసచార ఖండనాద । మనేక వర్ణమ రూపకం
శబ్దజాల యంచరాచర । జంతుదేహ నివాసినం
చక్రరాజ మనాహతోద్భవ । మేకవర్ణ మతఃపరం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

8 తప్తకాంచన దీప్యమాన । మహాణురూపమ రూపకం
చంద్రకాంతర తారకైరస । ముజ్వలం పరమంపదం
నీలనీరద మధ్యమస్థిత । విద్యుదావళి భాసితం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

9 హృద్గతం విమలం మనోజ్ఞ । విభాసితం పరమాణుకం
హీరమధ్య సునీల సన్నిభ । మాదిబిందు నిజాంశకం
సూక్ష్మకర్ణిక వాసినం । జలవహ్ని రూపక మీశ్వరం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

10 పంచవర్ణ శుకం సమస్త । రుచిర్విచిత్ర విచారిణం
చంద్ర సూర్య చిదగ్ని మండల । మండితం ఘన చిన్మయం
చిత్కళా పరిపూర్ణమంతర । చిత్సమాధి నిరీశ్వరం
ప్రాతరేవహి మానసాకతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

11 పంచభూత సులక్ష దక్షణ । భావమాత్ర నిరూపణం
విద్యుదాది ధగ ధగ ధగితం । వినోద వివర్ధనం
భిన్నమాత్రయవర్తినం । సదసద్విలాస మమాయికం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

12 జన్మకర్మ విలీనకారణ । హేతుభూతమభూతకం
జన్మకర్మ నివారకం రుచి । పూరకం భవతారకం
నామరూప వివర్జితం । నిజనాయకం సుఖదాయకం
ప్రాతరేవహి మానసాంతర । భావయేద్గురు పాదుకం॥

○ జై శ్రీ శివదామదీక్షిత అచలఋషి మహారాజ్‌కీ జై ○
○ జై శ్రీమద్గురు పూర్ణానంద ఆగయార్యప్రభు మహారాజ్‌కీ జై ○
○ జై శ్రీ నిజగురు మండలీకి జై ○

గురువాక్యోపనిషత్తు

శ్లో॥ ఖంవాయుర్జ్యోతిరాపః । పృథివీవిశ్వస్యధారణీ
యత్పరం బ్రహ్మసర్వత్ర । విశ్వస్యాయతనం మహత్

2 సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరం నిత్యం । తత్వమేవత్వమేవ తత్
జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్త్యాది । ప్రపంచం యత్ప్రకాశతే
తద్బ్రహ్మాహమితిజ్ఞాత్వా । సర్వబంధైః ప్రముత్యతే॥

3 యోవేదాదౌస్వరః ప్రోక్తో । వేదాంతేచ ప్రతిష్ఠితః
తస్యప్రకృతిలీనస్య । యఃపరస్సమహేశ్వరః॥

4 ద్రష్టృధర్శనదృశ్యానాం । విరామో యత్రవాలభేత్
దృష్టిస్తత్రైవకర్తవ్యా । న నాసాగ్రావలోకనే॥

5 అంతఃపూర్ణం బహిఃపూర్ణం । పూర్ణకుంభమివాంబసే
అంతఃసూన్యం బహిఃసూన్యం । సూన్యకుంభఇవాంబరే॥

6 ఈశానస్సర్వవిద్యానా । మీశ్వరస్సర్వభూతానాం
బ్రహ్మాధిపతిర్బ్రహ్మణోధిపతి । ర్బ్రహ్మశివోమేఅస్తుసదాశివోం॥

7 వాక్పూర్ణసహానాప్యాయం । భద్రంకర్ణేభిరేవచ
పంచశాంతీః పఠేధ్యాదౌ పఠేద్వాక్యాన్యనంతరం॥

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

అనంతోపనిషత్తు

అతశ్శివ ఏవసనాతనం
బ్రహ్మ భగనాన్ అచలయేవ సత్యం

నిరంజనం నిర్వికల్పం
నీరంధ్రించ పరాత్పరం

బాహ్యముపైతివిద్వాన్
అన్యజ్ఞానం నాస్తి

జన్మ వ్రివృద్ధినాస్తి
నాస్తిజ్ఞప్తిస్సర్వసదా సత్యవాక్యం

భక్తిజ్ఞానేకర్మశక్తిచరహితం
సర్వవ్యాప్తిం సచ్చిదానంద రహితం

బ్రహ్మండంవ్యాపితం బాహ్యం
బాహ్యం సర్వత్ర వ్యాపితం

అంతర్బహిశ్చ తద్బాహ్య
మన్యం నాస్తీతి నిశ్చయం

ఇతినిశ్చత్యయో విద్వాన్
అచలయోవ ససంశయః

సద్రూపం నాస్తి సర్వత్ర
చిద్రూపం నాస్తి సర్వదా

ఆనందరూపగుంనాస్తి సర్వదా
అచలంచాస్తి సర్వదా

సర్వానంద విహీనశ్చ
అచలోయం సనాతనః

అనంతోపనిషదర్థం-ఆంధ్రం-ద్విపద

శ్రీమించు అచలపరిపూర్ణమే సత్యం
సత్యభగవంతుడదె అచలమే బ్రహ్మం

నిరంజనంబదీ నిర్వికల్పంబు
రంధ్రములులేనట్టి పరమపదమదియె

బట్టబయలనిరిదే శివరామవిద్వాన్
ఇతరజ్ఞానములెవ్వి దానందులేవు

జననమరణము లెపుడు జెందనీపరము
జ్ఞప్తిలేకున్నదదె అంతటాసత్యం

భక్తిజ్ఞానాశక్తి కర్మలవిలేకా
సత్తుచిత్తానంద రహిత వ్యాపకమై

బ్రహ్మండలోపెలీ బయలునిండుండె
బయలుసర్వంబులో తానునిండుండె

లోపెలీనిండినది బయలేనుగాని
ఇతరమేమియులేదు ఇదినిశ్చయంబు

ఇట్లు నిశ్చయమైన విద్వాంసునెపుడూ
అచలుడని యనుటకును సందియము లేదు

సద్రూపమది లేదు సర్వత్రజూడు
చిద్రూపమదిలేదు స్థిమితమిగజూడు

ఆనందరూపమది అందేమి లేదు
అచలపరిపూర్ణంబె అంతటనువుంది

సర్వానందంబునూ లేనిదదిగోనూ
సనాతనంబైనా అచలపరిపూర్ణం

ఆనంద రహిత మచలం
కర్తృకార్య వివర్జితం
సత్యాసత్య విహీనంచ
విద్యావిద్య వివర్జితం
ద్వైతాద్వైత విహీనంచ
ధర్మాధర్మ వివర్జితం
బంధాబంధాది రహితం
అమృతం చాస్తి సర్వదా
సూక్ష్మత్సూక్ష్మ తరంనాస్తి
మహతోన్మహిత వర్జితం
అవేద్యమసంగమఖాద్య
మభోద్య మలక్ష్య
మకర్మమప్రమేయ
మద్వయ మనిష్క్రియ
పరమాకాశ మచలం
సర్వధా భాతిపూర్ణం
నిష్కళం నిష్క్రియంపూర్ణం
నిరవంధ్యం నిరామయం
నిర్దేశలహితం నిత్యం
బాహ్యబ్రహ్మేతి నిశ్చితం
మాయాత్పరంభ వేధ్వ్యస్తు
తత్పరం పరమిశ్శివః
స్వపరిపూర్ణగుంసత్యం
శివాదన్యం నకించన

అచలముకు ఆనంద మసలేమిలేదు
కర్తృకార్యములవీ కలతవాక్యములూ

సత్యాసత్యంబులా సతతమూలేవు
విద్యావిద్యలురెండు వివరించలేవూ

ద్వైతాద్వైతంబులా లేవ లేవెపుడూ
ధర్మాధర్మంబులవి తరచిననులేవూ

బంధాబంధములేని బయలైన పరమూ
అమృత స్వరూపమై అంతటున్నాదీ

సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమను సూక్ష్మమూలేందీ
హిరణ్మయూవరణ మహత్తుకాందీ

తెలియకను కలియకను తెలివితాగాక
భాద్యబోద్యములేక లక్ష్యంబుగాక

అప్రిమేయంబదై
అద్వయం బగుచూ

సర్వదా నిండున్న
పరమాకాశంబూ

కళలు క్రియలును లేని పరిపూర్ణమయ్యా
తిలకింప నిరవంద్య నిరామయ మదియే

నిర్ణయించగరాని బాహ్యబ్రహ్మంబూ
నిత్యమంతటనుండు సత్యమదిగోనూ

మాయకూ పరమైంది వేదవిత్తనిరి
విత్తుకూ పరమైన పరశివంబయ్యా

సర్వపరిపూర్ణమై సత్యదేవుడదై
సత్యదేవునికన్న ఇతరంబులేదు

ఆయుర్వృద్ధ బాహ్యా కోపీన భవతి

నిరాభాసం నిరాధారం
స్వప్రకాశ వివర్జితం।

భ్రాంతి జ్ఞానం పరిత్యజ్య
సర్వం నాస్తీతి నిశ్చయం।

దృష్టాదృక్ జగత్సర్వం
సంభవం నాస్తి సర్వదా।

మర్కట శృంగవద్భాతి
సత్యం సత్యం నసంశయః।

కార్యముయా ద్వయంనాస్తి
భయభ్రమ స్సదానహి।

బ్రహ్మస్పృహ భ్రమోనాస్తి
పంధ్యాసూను రివాపిచ।

మరీచిక జలేకుంభ
పూర్ణమేవా జగద్భవేత్।

క్షీరపానేవ సర్పశ్య
విషంనశ్యే జగద్భవేత్।

తమఃప్రకాశ మానేన
భాసతేత్యస్తి వేజగత్।

హిమం సూర్యకరే చాస్తి
జగత్సత్యం భవిష్యతి।

మహిషీ గోరూప వద్భాతి
జగత్సత్యం భవిష్యతి।

ఈ వృత్త బట్టబయ లేమియూ లేదు

ఆభాసమదిలేదు అధారసూన్యం
స్వ ప్రకాశంబనెడి జ్యోతిరహితంబూ ।

భ్రాంతి తెలివిని యెవుడు విడిచిపెట్టాలి
కలజగము లేనిదని నిశ్చయించాలి ।

చూడబడు చూశేది చూచేటివారు
మూడెపుడు పుట్టలేదీపూర్ణమందూ ।

కోతికీ కొమ్ముండుటదె సత్యమైతె
నిజముగా సత్యమీ జగమధిష్ఠానం ।

కార్యమాయలు రెండు లేని వేసుమ్ము
భయము భ్రమలెప్పుడూ లేనెలేవయ్యా ।

బ్రహ్మ నేవను జ్ఞప్తి భ్రమయెలేదయ్యా
గాఢాలి బిడ్డంచు తెలుసుకోవయ్యా ।

యెండమావులయందు కుండ నిండినట్లూ
పూర్ణబ్రహ్మమువందు జగమట్లు పుట్టే ।

పాలుతాగితె పాము విషముడిగియుంటె
నిజముగా ఈ జగము సత్యమనవచ్చూ ।

చీకటే వెలుగుగా తా మారియుంటె
జగము సత్యంబనుచు మదినమ్మవచ్చూ ।

మంచు సూర్యునివల్ల తా కరుగకుంటె
జగము సత్యంబనుచు మదినమ్మవచ్చు ।

గేదె గోరూపమున కనవడినదంటె
జగము సత్యంబనుచు మదినమ్మవచ్చు ।

అగ్ని స్ఫర్శా జలం పిండం
భవేత్సత్యం భవిష్యతి ।

పవనో స్త్రైణ ఛిద్యేచ
జగత్సత్యం భవిష్యతి ।

పర్వతేపి భవేత్పత్రిం
జగత్సత్యం భవిష్యతి ।

ఖరశృంగేణ మహిషో
మృతశ్చే జగదస్తితః।

దృష్ట ప్రపంచ మిత్యుక్తమ్
మూఢ యేవ నసంశయః ।

శుక్తౌ రజిత పద్భాతి
యధారజ్జౌహి సర్పవత్ ।

తధా భాసతి సర్వత్రి
సర్వం శశి విషాణవత్ ।

దృశ్యం దృక్చ తధాద్రిష్టా
త్యక్త్వా తద్భాసనా సహ ।

తదేవ నాస్తి చాప్యాత్మా
దేహప్రాణాది సౌజ్ఞికః ।

నాస్తి సర్వమతస్సత్యం
బాహ్య బ్యహ్మేతి నిశ్చిను ।

జ్ఞాన మానందగుం బ్రహ్మ
ఇత్యుక్తం మూఢమానవైః।

భ్రాంతి మూల మిదం జ్ఞానం
జ్ఞానం భ్రాంతిస్తు నిశ్చితం।

అగ్ని వేడికి జలము ఉండగాయైతె
జగము సత్యంబనుచు మదినమ్మవచ్చు ।

కత్తి వేటుకు గాలి తెగునట్లద్దైతె
జగము సత్యంబనుచు మదినమ్మవచ్చు ।

రాతికొండను ఆకు మొక్కలే పుడితె
జగము సత్యంబనుచు మదినమ్మవచ్చు ।

గాడిద చెవులవే కొమ్ములై యుండి
దున్నపోతును పొడువ జగము సత్యంబూ ।

ఇట్టివే జగ మెరుకలని తెలయలేక
మూఢమానసులగుచు మదిని నమ్మేరు ।

ముత్యపూ చిప్పలో వెండొచ్చినట్లు
త్రాడు పామై మనల తరిమి కరచినటూ ।

అట్లెయా జగమంత తోచబడుచుండె
ఇట్లె సర్వంబునూ కుందేటి కొమ్మూ ।

దృశ్య దృక్కును ద్రిష్ఠ ఈ మూటినెపుడూ
విడిచి పెట్టుండాలి గురుకరుణపొంది ।

అమూటికూటమె బీజ శుద్ధాత్మలేందీ
దీని సొంజ్ఞలె దేహ ప్రాణాదికములూ ।

సర్వమత సమ్మతము జ్ఞానమేలేందీ
బాహ్యబ్రహ్మమె యెపుడు నిత్యమైయున్న ।

జ్ఞానమానందములు బ్రహ్మంబటంచు
మూఢమానసులంత మదినినమ్మేరూ ।

భ్రాంతు లన్నిటికినీ మూలమీ జ్ఞానం
జ్ఞానమే భ్రాంతియని మదినిశ్చయించూ ।

జ్ఞానాత్పంజాయ తేనంద
మానందం భ్రాంతిలక్షణం ।

సత్యజ్ఞాన మనంతంచ
మాయాగుణ మితిశృణు ।

జ్ఞాన మానంద గుం నాస్తి
ఇతి వేదాంత నిశ్చయం ।

సముద్రే భంగ ఫేనాది
బుద్బుదానిచ సర్వతః ।

యధానశ్యం యధాజాతం
తధా సర్వం చరాచరం ।

బాహ్యమధ్యేచ జాతంతు
బాహ్య మధ్యేచ నశ్యతి ।

సముద్రే మత్స్య కూర్మాద్యాః
యధా చరతి జంతవః ।

తథా చరతి బాహ్యస్య
మధ్యే సర్వం చరాచరం ।

బాహ్యం సర్వగతం నిత్యం
అచలం చాస్యతే సదా ।

అంతః పూర్ణం బహిఃపూర్ణం
పూర్ణకుంభ ఇవార్ణవే

అంతర్బహిశ్చ తద్వ్యాప్తం
శివం సర్వగతం శృణు ।

సర్వం బాహ్యగతం నిత్యం
జ్ఞానం నాస్తీతి నిశ్చితం ।

భ్రాంతి జ్ఞానమువల్ల పుట్టె ఆనందం
ఆనందమదిజూడ భ్రాంతి లక్షణమె ।

సత్యజ్ఞాన మనంత బ్రహ్మమను వాక్యం
మాయాగుణంబులని మదిలోన వినుము ।

జ్ఞానమానందములు లేనివని యనుచు
వేదాంత గ్రంధంబు లవి నిశ్చయించే ।

సముద్రంపుటొడ్డునా కెరటాలయట్లు
నురగబుడగలవెట్లు పుట్టిగిట్టునో ।

అట్లె యీ జగమంత పుట్టిగిట్టునయా
పరిపూర్ణ బ్రహ్మముకు పూర్తిగావేరై ।

బట్టబయులందునా పుట్టుచూనుండు
బట్టబయులందునా గిట్టునోయన్నా ।

చక్కనౌ వుపమాన మిది వినుము తండ్రి
నిక్కమౌ జలధిలో జలచరములట్లు ।

చేపమీదను క్రింద నలువ్రక్కలందూ
అంతటా జలముండునట్టి రీతిగనూ ।

బట్టబయులంతటా తా నిండియుండూ
అదియె అచలంబనీ మది నమ్మవోయీ ।

యింకొకా వుపమాన మిటు వినుము నాన్న
కుండ జలధిలొ పెడితె లోబైటనీరె ।

ఆ రీతి బట్టబయులంతటా వుండే
ఆదియె పరశివ తత్వమని తెరయనోయి ।

నిత్యమై అంతటా బట్టబయులుండీ
జ్ఞాన మెప్పుడులేదు యని నిశ్చయించూ ।

తదేవ జాత మిత్యుక్తం
తదేవం నశ్యతి శృణు।

తశ్యాపి కారణం నాస్తి
సత్యం సత్యం పునః పునః।

బాహ్యమభ్యంతరం నాస్తి
సర్వం బాహ్యే వినిశ్చిను।

నస్నానం నచ ధర్మశ్చ
నచకర్మ నవర్తవం।

బ్రహ్మవిష్ణ్వాది దేవైశ్చ
వందితః పరమశ్శివః।

దేహ బాహ్యశ్య మధ్యశ్య
అంతరం వ్యాపిత శ్శివః।

నిర్గుణం నిశ్చలం బాహ్యం
సర్వ కాలేషు సంస్థితం।

జాగ్రిస్వప్న సుషుప్త్యాది
అవస్థా పంచకం నహి।

షడూర్మి రహితో దేవః
షడంగైర్వర్జితశ్శివః।

సర్వకాలేసదా వ్యాప్తం
సర్వదేశేషు వ్యాపితం।

నిష్కామం నిర్మలం శుద్ధం
అచలం శబ్దం వర్జితం।

తేజోంధకార రాహిత్యం
బాహ్యబ్రహ్మ నసంశయః।

తనుదానె పుట్టుమరి తనుదానెపోవూ
దానిపుట్టుక కెపుడు కారణము లేదు।

మరిమరీ చెప్పెదను మదినమ్మవయ్యా
ఈ మాట సత్యంబు సత్యమేనయ్యా।

అంతర్బాహ్యంబులా అహ మెపుడు లేదు
ఈ బట్టబయలెపుడు నిశ్చయము సుమ్ము॥

స్నానసంధ్యలు జపాతప యజ్ఞమూలు
చేసినా బయలెపుడు మరి యెరుగబోదూ।

బ్రహ్మనిష్ఠాది దేవతలు యంతాను
వందనాల్ జేసిరీ పరమశివుడిదనీ।

దేహమూ లోవెలీ మధ్యవంతటనూ
అంతటా నిండున్న పరమశివుడితడే।

కదలకను మెదలకను గుణరహిత మగుచు
సర్వకాలములందు సుస్థిరముగుందీ।

జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి తుర్యావస్తలనూ
తుర్యతీతావస్తలై దెపుడు లేందీ।

ఆరంగములేని అసలుతత్వంబు
ఆరూర్ములునులేని ఆదిదేవుడదే॥

సర్వకాలములందు సర్వేదేశములా
అంతటా నిండున్న అచల పరిపూర్ణం।

కోరికలు లేనిదై నిర్మలంబగుచు
శుద్ధమౌ అచలమున శబ్దమేలేదు।

వెలుగుచీకటిలేని వేదాంతతీతం
బట్టబయలే బ్రహ్మ సంశయము లేదు।

సచ్చిదానంద రూపత్వం
మాయా ఇత్యభిధీయతే ।

జాతం నాస్తి మృతం నాస్తి
నాస్తి జ్ఞానం కదా చన ।

ప్రపంచం నాస్తి సర్వత్ర
నాస్తి తత్కారణం సదా ।

పునః పునః వ్రపక్ష్యామి
సాక్షిర్నాస్తీతి నిశ్చయం

బాహ్య బ్రహ్మేతి నిశ్చిత
ఇతి వేదాంత డిండిమః ।

బహుదా తర్కవాదేవ
కిం ఫలం కిం గమిష్యతి ।

అజ్ఞాన నరకం సిద్ధం
అన్యమార్గాను వర్తవం ।

శ్రవణ మనన నిధి ధ్యాస
సమాధి భ్రాంతి లక్షణం ॥

బ్రహ్మ విశ్వద్వయం మిథ్యా
ఇతినిశ్చయమేనహి ।

శిష్యోర్నాస్తి గురోర్నాస్తి
నాస్తి జ్ఞప్తికదాచన ।

ఏతద్వాక్య నిబోధోయం
గురువాక్యే నలభ్యతే ।

ఏతచ్ఛ్రవణమాత్రేణ
విద్యావిద్యేచ నశ్యతి ।

సచ్చిదానందరూపం బదేమాయ
యని నిశ్చయించుమా నోబుద్ధింతా ।

పుట్టనేలేనపుడు చావనేలేదు
జ్ఞానమెన్నడులేదు కడునిశ్చయంబూ ।

కలవలెనుఈజగము కల్లయేనమ్ము
కలకుకారణమైన ఆత్మయేకల్ల ।

మరిమరీ చెప్పెదను మరినమ్ముకొనుము
సాక్షిలేనిదియనుచు మదినిశ్చయంచూ ।

బట్టబయలేబ్రహ్మమిది నిశ్చయించూ
వేదాంతసభలలో డిండిమలుకొట్టూ ।

తర్కవాదనలోన ఫలమేమికలదు
వాదులా నోటిలో బూడిదేవయ్యా ।

అజ్ఞానమధికమై నరకంబుసిద్ధం
ఇతర మార్గములన్ని యింతేనునిజము ।

శ్రీవణమననిధి ధ్యాసలన్నియునూ
సమాధిలక్షణముల విభ్రాంతులన్నా ।

బ్రహ్మవిశ్వమురెండు యనిలేనివన్నా
నిశ్చయించిన నిశ్చయంబే మాయన్నా ।

గురుశిషులిద్దరనె గుర్తులేవు
గుణములేమియులేవు గుర్తేమిలేదు ।

ఇట్టి ధృఢవాక్యములు దృఢమౌటకొరకూ
గురుసన్నిధినిజేరి మరితేలియవలెనూ ।

ఈ వాక్యములుమదిని ఇంపుగానిన్న
విద్యావిద్యలు రెండు లేకపోతాయి ॥

బ్రహ్మచారీ గృహస్థోవా
వానప్రస్థో యతిస్తువా

తేషాంనవిద్యతే జన్మ
ఇతివేదాంత జర్ఘరః ॥

యేమానవాః పఠిష్యంతి
బాహ్యరూపా భవంతివా ।

నిరాకాశం పరం బాహ్యం
అచలం పరిశిష్యతే ॥

అస్మిన్నర్థేవ సందేహం
సత్యం సత్యం పునః పునః

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

బ్రహ్మచారైననూ గృహస్థుయైనా
వానప్రస్థైన తా యతియైనగాని ॥

ఈధర్మమదివిన్న జన్మరహితమనీ
వేదాంతసింహమిటు గర్జించుచుండె ।

యేమానవులుయైన యిది పఠన జేయ
బయలురూపమువలెను భద్రమౌతారు ।

నిరాకాశంబదే పరబయలునాన్నా
అచలపరిపూర్ణమని మదితెలియు తండ్రి ।

ఇటు తెలిసినయెడల సంశయములేదూ
ముమ్మాటికీ సత్యమిది సత్యమయ్యా ।

విరతమూ వరియించ నిత్యకైవల్యం
పదవినీపొందెదరు పలుకురహితముగా ।

ఓం శాంతిః ఓం శాంతిః ఓం శాంతిః
ఇట్లనంతోపనిషత్సూత్ర - ఆంధ్రం - ద్వివదవాక్యములు

శ్రీ అరట్ల రామారావుగారి విరచితము
సంపూర్ణము

సీ॥ శివరామదీక్షిత శిష్యుడప్పయటంచు । సీతరామస్వామి సేవకుండు
భాగవతులకృష్ణ యోగిభక్తుడుఫీలు । ఖానలక్ష్మణమూర్తి ఘనభటుండు
పగడాలవంశసం భవుడైనశ్రీవెంక । టేశ్వరగురుమూర్తి శిష్యవరుడు
నిర్మలానందశ్రీ నేతివంశాబుధి । వేంకటేశ్వరస్వామి కింకరుండు
తే॥ గీ॥ పూర్ణయానంద వాడపల్లాగయార్య
సద్గురుని సేవజేసెటి భక్తనంద
తూడి శ్రీ దేవమాంబను విశదముగను
దేశికులశాఖ నీరీతి దెలియరయ్య ॥

మంగళహారతి

హారతి గైకొనుమా । శ్రీ అగయార్యా ॥హారతి॥

1. కర్పూర హారతి । కరుణతో గైకొను
కనుకమాంబపుత్ర । కార్యాకారణవర్జిత ॥హారతి॥

2. రానిపోనియట్టి । రాజామార్గముజూపి
మానిని రత్నమాంబకు। మహనీయ ప్రియుడావగుచూ ॥హారతి॥

3. ద్వాదశీషోడశి భావం । బోధలచే దృఢముగదెల్పి
బాధాలు బాపిన సద్గురు । వాడపల్లాగయార్యా ॥హారతి॥

4. అంతాటనున్నాయట్టి । అచలాపరిపూర్ణము జూపి
వంతాములన్నీ బాపిన । పూర్ణానందా నిజగురు ॥హారతి॥

5. భక్తానందాశ్రమ మందూ । ముక్తి భక్తులకూనిచ్చును మీ
సూక్తులు మదిని తలచుచూ । తూడి దేవమాంబాయిచ్చిన
॥హారతి గైనుమా॥

○ జై శ్రీ సద్గురు పూర్ణానంద అగయార్యప్రభు మహారాజ్‌కీజై ○

ఓం

శ్రీమద్గురు పూర్ణానంద
వాడవల్లి అగయార్య సద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః

❋ బోధామృతము ❋

ఉ॥ శ్రీకర శిష్యమానవ వశీకృత సత్కృలు శాంతియుక్తుల
స్తోకదయాస్వభావులు సుశోభిత వాడపలాఖ్యవంశజుల్
భీకర సంశయానలవి భేదకమేఘులు రాజయోగుల
న్నేక మనస్సుతోడ నిపు డెంచెద సద్గురు లాగయార్యులన్॥

ఓ సజ్జనులారా!

ఈ ప్రపంచమున మానవుడు తాను జన్మించుటకు కారణమేమి? తా జేయు కార్యమేది? తా నెట్టివాడు? అను విషయములు ముఖ్యముగ నాలోచింపవలయును. జగత్తులోగల ఎనుబదినాల్గు లక్షల జీవజంతువులలో మానవజన్మ శ్రేష్ఠమైనది. ఎట్టులనగా? మానవజన్మము దప్ప మిగత జన్మములకు ఆహారము, నిద్రా, భయము, మైథునము నాచరింపుచున్నవి యీ నాలుగు విషయములు వాటికి నిత్యకృత్యములు. అయినా వాటికి విజ్ఞానదృష్టి లేదు. మానవునకి మాత్రము యీ నాలుగు విషయములేగాక విజ్ఞానదృష్టి గలదు. ఆ విజ్ఞానదృష్టి లేనివాడు పై జీవజంతువులలో నేకీభవించును.

మానవుడు తాను మాతృగర్భనరకానుభవము నుండి సూతికావాయు ప్రేరేపణచే భూపతనమయ్యె బాహ్యవాయువు తగిలనంతలో జ్ఞానముచెడి

నాపూర్వపు జ్ఞానమేది అని కావుకావున దుఃఖింపుచు పొత్తిగుడ్డలలో బరుండి తల్లియిష్టముసై సైన్యము గుడుచుచు ఆకలిదప్పులు చెప్పలేని స్థితిలో నుండి మలమూత్రములలో మునుగుచు చీమలుగరచినను-దోమలుగరచినను దురదనుగూడ బాపుకొన శక్తిలేక తన బాల్యావస్థనెట్టులోగడిపి కుమారత్వము (అనగా ఐదుసంవత్సరములు) తరువాత కొద్ది జ్ఞానముకలిగి తల్లిదండ్రుల కట్టుబాటులోచేరి విద్యాగురువువలన శిక్షింపబడుచు ఆటపాటలకులోనై తనకుతాను గుర్తెరంగు శక్తిలేక కాలము గడుపుచు పిమ్మట సకలమును తెలుసుకొనుటకు విజ్ఞానసాధకమునకు స్వతంత్రమైనదియు, సకలజీవులు కాపాడ సాధ్యమైన శక్తి (అనగా యౌవనము) ప్రారంభము కాగానే నాతల్లి-నాతండ్రిశక్తి నాయన్న-చెల్లెలనుచు ఆత్మగౌరవమునకు పాటుబడుచు మాయతంత్రములోబడీ దురాశాపీడితుడై పొట్టకొరకు అసత్యము-దయాశూన్యత ఇత్యాది దుర్గుణములతో జీవితము గడుపుచూ వచ్చిన తాతముత్తాతలు ఎంతసంపాదించినను వారివెంట గోచీగుడ్డకూడ పోలేదన్న సంగతి తెలిసి-తెలియనివాడగుచూ అవసరస్ఫూర్తిత కులమును-గోత్రమును నావారందరు-నాకున్నరని తలంచుచూ అన్యులను వేరుగాభావించుచు "రాజహంస గ్రీష్మఋతువు నందు ఎదడమావుల జూచి నీరున్నదనిదహము తీరునని భ్రాంతిపడినట్టు" సంసారమేమోక్షదాయకమనితలంచి మానవుడు అనేక భ్రాంతులకులోనై పుట్టి-చచ్చుచుండును.

పూర్వజన్మమున తాన జేసిన కర్మల విధికృతముగా ననుభవించి ఆకాశమునుండి వాయువు, వాయువునుండి అగ్ని, అగ్నినుండి జలము జలమునుండి పృథివి, పృథివినుండి ఓషధి, ఓషధినుండి అహారము-ఆహారముగా పురుషునియందు ప్రవేశించి భార్యాభర్తలసంయోగమున శుక్లరూపముగా-శోణితము లోగలిసి మాతృగర్భమున పిండరూపము ధరించును.

ఒకమాసమువరకు శిరస్సు యేర్పడును. రెండవమాసమున

కరచరణములు కలుగును. మూడుమాసములకు చర్మము-గోళ్లు-వెంట్రుక లు-నవరంధ్రము లేర్పడును. నాలుగుమాసములకు సప్తధాతువు లేర్పడి అయిదవమాసమున ఆకలిదప్పులు కలుగును. ఆరవమాసమున నాడులే ర్పడి ఏడవమాసమున జీవుడుకుదుటపడును. ఎనిమిదవమాసమున జీవునికి తెలివికలిగి తల్లిచేతినబడు మ ధు రా మ్ల క టు క షా య తిక్త మొదలగు రసములు తనదేహమునంటగా "కత్తికాటుపై కారముచల్లినట్లు" శరీరము బాధపడ, క్రిమికిటకములు తనను ఆహారముగా గొనచెప్పరానంత బాధ పడుచు, పూ ర్వ జ న్మ క ర్మ ల తలపోయుచూ తొమ్మిదిమాసములకు— నేను యీ రోతగర్భమున నుండలేనని, నాకు దిక్కెవ్వరులేరని, తన కులమును నిందిచుచు, నేపూర్వజన్మమున చేసినకర్మయే ఈగర్భనరకము ను అనుభవించవలసివచ్చెగదాయని దుఖఃచుచూ నేనిక యిట్టి దుష్కర్మల నాచరింపనని సుజ్ఞానివలె దుఃఖపడుచూ సూ తి కా వా యు పేరిరేపణచే అధోముఖుడుగావయ్యి జన్మించును.

ఇట్లు జన్మించి బాల్యా కౌమారావస్థల బొంది, యౌవనమున యువతిని వివాహమాడి, విషయాదులయం దాసక్తి కలిగి, విచక్షణలేక డబ్బు సంపా దించి, మేడమిద్దెలుకట్టి, యివే నా వైకుంఠమని, నాభార్య-నాపుత్రులు-నాబాంధవులు- అంతా నావారేనని భ్రమసి, నాకంటే అధికులెవరని గర్వముచే........

తానెచటికి పోవలయువను తలంపులేకున్నను తనను కదిలించి పరుగులు పెట్టునదేదోనని తెలియక ?

తన కవసరము లేనట్టిదానిలి కోరక ?

తనవారని, అన్యులని, సకలప్రాణులును తనవలెనని తెలియక ?

తన దురలవాట్లే సుఖమనితలంచి, మానాభిమానములు పోతు న్నందుకు విచారపడక ?

తన కొలువులోనుండి తానిచ్చు జీతముచే జీవిస్తూ చెప్పుపనులను సక్రమముగా చేయువానియందు విశ్వాసముంచక ?

వాయనా ఈ లోకములో ఎవరెంత సంపాదించినను ఒంటునున్నకు (౧౦) ముందునున్న పెడితె (౦౧౦) యెంతసంఖ్య పెరుగునో అంతే ఈ ప్రపంచమనీ నీదేదియులేదు, నీవెంటనేదియురాదు, ఇదినాది, అదినాదియని పెరిభ్రమల పడుతూ నానాయాతనలచే విచారించకయున్నావని చెప్పు పెద్దలను గౌరవించక వారియందభిమాన ముంచక, వారి అనుభవాలపై భక్తి విశ్వాసములు లేక ? రతియం దాసక్తుడై మురికిసంతానమును గాంచుచు, యీ మాయావృతమగు సంసారమే నిత్యానందమని యానంది ంచుచుండ ఇట్లు కొన్నాళ్లు గడిచినపిమ్మట, ఘోరవృద్ధావ్యము వచ్చును. అపుడు మంచమునజేరి మూడుకాళ్ల ముసలియై కన్నులుగానరాక-చెవులు వినిరాక-పండ్లురూడిపోయి పైకిదేలిన బీరునరములతో సూగులాడు చర్మముగలిగి రుచిదెలియక సకలం తినగోరుచు-జీర్ణించుకొన శక్తి లేక అవస్థబడుచు-పరులు తిట్టినను వినరాక యితరుల గుర్తించ చూపులేక సమస్త రోగములకు తానేనిలయమై మలమూత్రములనొదులు స్థలములో విసర్జించు శక్తి లేక ఉన్న చోటే విడుచుచు....దుర్గంధముతో గూడి....పరులు నిందింప....భార్యయేవగింప పుత్రులకు రోతజనింప బహు కష్టముల నొందుచు.... తుదకు కఫవాతపిత్తములు కంఠగతమై నాలుకాడలేక అవస్థ బొందగా మృత్యువు నోరువిప్పుకొని మ్రింగవచ్చువేళ నూరుతేళ్లుకుట్టిన యెంత బాధయగునో అంతబాధచే ప్రాణములు యీదేహమును వదలును.

అట్టి సమయమున యాశవమునుచూచి భార్యాపుత్రులు బంధువులు సేవకులు మిత్రులు శోకింతురు కాని బ్రతికింపజాలరు. ఈ మృతశరీరమును యింటనుంచుట కంగీకరించక వెంటనే కాల్చివేయుదురు లేదా పూడ్చి వేయుదురు.

గాన యిట్టి మాయా ప్రపంచమున జననమరణ ప్రవాహమును దాటుటెట్లాయని నిజభక్తులద్వారా గురుమహిమనెరిగి శ్రీ సద్గురుమూర్తి నాశ్రయించి నాలుగుశుశ్రూషణలొనర్చి (శుశ్రూషలనగా ౧ ఆత్మ ౨ అంగ ౩ స్థాన ౪ రసద్భావన) సద్గు నిపూజించి - సాధనసంపత్తి (అనగా ౧ నిత్యానిత్యవస్తువివేకము ౨ ఇహమూత్రార్థఫలభోగవిరాగము ౩ శమాదిషట్కసంపత్తి (౧ శమము, ౨ దమము, ౩ ఉపరతి, ౪ తితీక్ష, ౫ శ్రద్ధ, ౬ సమాధానము- గురుముఖతా) ౪ ముముక్షత్వము మోక్షము నందాపేక్ష కలుగుటే సాధనసంపత్తి) యని యెరింగి ప్రుపదేశమును బొంది......ద్వయమంత్రముల స్వీకరించి నిశ్చలమనస్కుడవై క్రమక్రమముగా

శ్లో॥ బ్రహ్మణోరవ్యక్తః అవ్యక్తోమహతః మహతః మహదహంకార
మహదహంకారాత్ పంచతన్మాత్రాణిపంచతన్మాత్రేభ్యో
పంచమహాభుతాని పంచమహాభూతేభ్యో అఖిలంజగత్ ॥

మొదలు బ్రహ్మము నిర్గుణముగా నుండెను. ఆ నిర్గుణమున యవ్యక్తమను పెనుమాయుబుట్టెను. ఆ పెనుమాయ యందు మహాతత్వముదయించెను. ఆ మహాతత్వమునందు అహంకారము గలిగెను. అహంకారమువలన త్రిగుణము లుద్భవించెను. త్రిగుణములందు పంచన్మాత్రలు కలిగెను. పంచతన్మాత్రల యందు పంచమహాభూతంబులుత్పత్తియయ్యెను. పిమ్మట యాకాశము రెంభాగంబులై యర్థాంశము తన నిజాంశము యుండుటచే మొదటి భాగము జ్ఞానమయ్యెను. రెండవ భాగము నాలుగుభాగంబులై వాయువును గలిసి మనస్సు, అగ్నినిగలసి బుద్ధి, జలమునుగలిసి చిత్తము, పృథివినిగలసి యహంకారములయ్యెను. యివి ఆకాశపంచక మంతరేంద్రియము లనబడును. వాయువురెండుభాగంబులై యర్థాంశము తన నిజాంశము యుండుటచే మొదటి భాగము వ్యానమాయెను. రెండువ భాగము

నాలుగుభాగంబులై యాకాశమునుగలిసి సమానము, యగ్నినిగలిసి వుదానము, జలము నుగలిసి ప్రాణము, పృథివినిగలిసి అపానము ఇవి వాయుపంచక ప్రాణేంద్రియము లనబడును. అగ్ని రెండుభాగంబులై యర్థాంశము తననిజాంశముయుండుటచే మొదటిభాగము చక్షువయ్యెను రెండవభాగము నాలుగుభాగంబులై యాకాశమునుగలిసి శ్రోత్రము, వాయువును గలిసి త్వక్కు, జలమును గలిసి జిహ్వ, పృథివిని గలిసి ఘ్రాణము. ఇవి యగ్ని పంచకజ్ఞానేంద్రియముల బడును. జలము రెండుభాగంబులై యర్థాంశము తన నిజాంశము యుండుటచే మొదటి భాగము రసమయ్యెను. రెండవభాగము నాలుగుభాగంబులై యాకాశమును గలిసి శబ్దము, వాయువునుగలసి స్పర్శ, అగ్నినిగలసి రూపము పృథివినిగలసి గంధము, ఇవి జలపంచక విషయేంద్రియములనబడును. పృథివి రెండుభాగంబులై యర్థాంశము తన నిజాంశము యుండుటచే మొదటిభాగము గుదయయ్యెను. రెండవభాగము నాలుగుభాగంబులై యాకాశమునుగలసి వాక్కు,వాయువునుగలసి పాణి,అగ్నినిగలసి పాదము, జలమును గలసి గుహ్యము. ఇవి పృథివి పంచక కర్మేంద్రియములన బడును. ఈ ప్రకారంబుగ ఇరువదైదు ఇంద్రియములుగలసి స్థూలశరీర (పృథివి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము- పంచభూతములు, వీటిలో నొకటొకటిపేరుగా పంచుటయే పంచీకరణము) మయ్యెను.

మనస్సు, బుద్ధి, ప్రాణేంద్రియములు, జ్ఞానేంద్రియములు, కర్మేంద్రియములు యీ పదునేడు ఇంద్రియము గలసి సూక్ష్మశరీరమయ్యెను. స్థూలసూక్ష్మముల రెంటికిని జన్మ కారణమే. అవిద్య కారణశరీరమయ్యెను. స్థూలశరీరాభిమానియైన జీవుడు విశ్వుడనే పేరుతో నేత్రస్థానమున నిలచి జాగ్రతావస్థతో సకలవ్యవహారము లు జేయుచుండును. సూక్ష్మశరీరాభిమానియైన జీవుడు తేజస్సుడనే పేరుతో కంఠస్థానమున నిలచి స్వప్నావస్థలో మనోవ్యవహారము జేయుచుండును. కారణశరీరాభిమానియైన జీవుడు ప్రాజ్ఞుడనె పేరుతో హృదయస్థానమున నిలచి

సుషుప్త్యవస్థతో వ్యాపారశూన్యుడై యుండును. ఇట్టి యవస్థాత్రయ ములకు సాక్షియైన జ్ఞానమె పరమాత్మ. ఈ పరమాత్మ రక్తము, శ్వేతము, కృష్ణము, నీలము, యీ నాలుగింటి మధ్యలో తేజోమయముగా నుండును. కర్ణికాకారమై, సువర్ణరూపమై, పురుషుడై, శిఖియైయుండును ఇదియే సర్వసాక్షి, జ్యోతిస్సు, నీవారశూకము, మేరు శిఖరము, సహ స్రారము. వటబీజమై, కైలాస, వైకుంఠ సత్యలోకాదుల కాశ్రియ స్థానమై ప్రకాశించును.

నీలముయొక్క మధ్యమందునిలచిన బిందువు గంగానదియగును. ఆ నీలమే యమునా నది యయ్యెను. విద్యుల్లేఖయే సరస్వతినది యయ్యెను. ఈ ప్రకారముగ మూడు నదులగుచు నాదబిందు కళలు విచారించగా అకార, ఉకార, మకాము లయ్యెను. ఈ మూడు వర్ణము లేకమై ప్రణవరూపమగు ఓంకారమై, ఆ ఓంకారమే పరబ్రహ్మమై మండలమున వెలుగొందుచుండును. అంగలింగాకారమై, అంగమై మంగళంబగుచు కళలతో ప్రకాశించుచు, పావమై, సూక్ష్మమై, కారణము పైన ప్రకాశించుచున్న వస్తువ యెట్టిదో, యట్టిదానిని చూడదగిన మానవుడు, స్నానముజేసి శుభ్రమైన వస్త్రము గట్టుకొని, పరిశుద్ధమైన స్థలమందు కూర్మచక్రము లిఖించి, దర్భకృష్ణాజిన ధవళాసనములు బరచి దానిమీద పద్మాసనవరుడై కూర్చుండి కన్నులుమూసి వెన్నునిక్కించి కొనముక్కుయందు చూపునిలిపి తనకిష్టమైన మంత్రము జపించవల యును. దీనిని ధ్యాన్న మనబడును. ఱెప్పలు వాల్చక రెండు చూపులు భ్రూమధ్యమందు నిలిపి తర్జనలచే చెవులుమూసి, యంత రజ్జప్తిచే గజ్జ, మువ్వలు, ఘంటా, శంఖము, వీణ, తాళ, వేణు, భేరి, మర్ధళ, మేఘ యను ధశవిధ నాధములు విని మేఘనాధమందు మనస్సు లయముచేయవలయును. దీనిని రాధాయంత మనబడును. అంగుష్ట ములచే చెవులను, తర్జనమధ్యమములచే కన్నులను, అనామికములచే

ముక్కురంధ్రములను, కనిష్టకములచే నోరును, పాదములచే పాయూవస్థలను మూసి యాధారమునుంచి వాయువును లేపి క్రమముగ స్వాధిష్ఠాన, మణిపూరక, అనాహత, విశుద్ధ, అజ్ఞేయచక్రమునకు తెచ్చి భ్రూమధ్యమందు నిలిపి, చూపు, మనస్సు, వాయువుల నొకటి జేసి ధ్యానించుట షణ్ముఖి యనబడును. అరకంటిచూపు భ్రూమధ్యమందు నిలిపి చూడగాచూడగా చంద్రుడు, సూర్యుడు, అగ్ని, ఇంద్రధనస్సు, నవరత్నములు, నక్షత్రములు, మెఱుపులు, మంటలు, చీకటి, వండువెన్నెలకాంతి మొదలైన చిత్కళలు గనిపించి పోయినపిమ్మట బట్టబయలు గనుపడును. దీనిని శాంభవి యనబడును. ఇంతియేగాక నింకను యమ, నియ, మానస, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధ్యాన, ధారణ, సమాధ్యష్టాంగ యోగములును, మంత్ర లయ, హఠ, రాజయోగములును, సాంఖ్య తార కామనస్కములును, ఆసనముద్ర లక్ష్యాఖ్యాపములును, జ్యోతిదర్శనమును, మహావాక్యార్థ, లక్ష్యార్థములు విన్న మానవుడు శాంతిపరుడగును– కాని పరమశాంతిని పొందలేడు. పరమశాంతినిబొందుటకు ద్వయమంత్రముల (ద్వాదశీ షోడశి మంత్రములు) చే పరిపూర్ణబోధ ప్రత్యక్షప్రమాణముగా నిట్లెరుగవలయును–

శ్లో॥ విద్యావిద్య అతీతశ్య । నిర్విద్యాశ్ఋణు పార్థిన
నిర్విద్యాశ్రవణ మాత్రేణ । సర్వభ్రమ వినశ్యతి॥

శ్లో॥ బ్రహ్మరూపం ప్రవక్ష్యామి । శృణు శిష్య వినిశ్చయం
నిశ్చయం నాస్తి ప్రవక్ష్యామి । ఇతి వేదాంత నిశ్చయం

అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మ ఉత్తరగీతలో అర్జునునకు చెప్పిరి. ఇట్లే శ్రీమద్భాగవతకృష్ణ ప్రభువర్యులు కూడా కందార్థములలో

కం॥ శ్రీమత్సీతారామస్వామికృపన్ । జెప్పనయ్యె సదసద్రహితం
బేమిపదార్థమొదానినియీమహి । కందార్థములుగా యివివినరయ్యా

అని తెలవిచ్చిరి. కనుక ఈ శ్రీశివరామదీక్షిత సాంప్రదాయకులు,

సదసద్రహితమైన అచలపరిపూర్ణస్థితిపరులగుటకుగాను. ఏతద్గురువర్యులు శిష్యులకు ద్వాదశీ, షోడశి మంత్రద్వయములు యిచ్చి, దృష్టాంత దార్ష్టాంతముల చెప్పి-చూపించి, పరిపూర్ణసూచనను సూచించి, యెరుకను విడిపింతురు. మంత్రమూలములకు మంత్రన్యాసము వున్నది ఈ న్యాసమును నిజగురుముఖతా విమర్శించిన యెడల, కేవల అచలపరిపూర్ణ స్థితిపరులు అగుదురవి మద్గురు అగయార్య కరుణాకటాక్షవీణమున నా నమ్మకము. అది యెట్లనగా

కం॥ పుట్టుటగిట్టుటలేకను । పుట్టెగిట్టెటియెరుక
పోడిమెరుగన్ చట్టువలె । కదలకుండును....

అని గురువర్యులు తెలవిచ్చినారు. ద్వాదశీ మంత్రన్యాసములో కూడ శృతి, అచలఋషి, అవినాశశ్ఛందః, అభనోదేవత, అప్రమేయశక్తిః అని తెలవిచ్చిరి. అనగా.

ఈ అచలఋషి పుట్టుట, గిట్టుట అనే లక్షణములేనివారు. ఈ అచలమునకు, ఈ చావుపుట్టుకలు గల యెరుక అనగా యెరిగే స్వభావ లక్షణముగల జ్ఞానముయొక్క సంగతి యేమియూ తెలియనిదియై కేవల అవ్యక్తాక్షరపరబ్రహ్మమూర్తియైన శుద్ధవియత్ మూర్తియే అచల ఋషి. ఈయన నాశనములేని లక్షణముగల ప్రభువు, ఈయన సాన్నిధ్యమున కార్యరూపమైన అవస్థాత్రయ దేహేంద్రియాది ప్రపంచమున్నూ కారణరూపమైన మహాకారణశరీరమైన యెరిగే యెరుకైన ప్రత్యక్షర వరమాత్మలు లేవు. అనగా పిండాండమందు ప్రత్యగాత్మ, బ్రహ్మాండ మందు మహదాద్రమైత వరమాత్మలున్నూ లేవు. ఆ కారణమున ద్వయదోషరహితుడు అచలఋషి అని, "ద్వంద్వాతీతం" ధ్యానములో వాడుచుంటిమి. అనగా ఘటమఠొపాధులైన పిండ బ్రహాండోపాధి ద్వయదోషరహితమే బ్రహ్మానందం కేవల పరమ సుఖస్వరూపమైనది. ఇచ్చట ఓంప్రకాశ స్వరూప వరమాత్మ లేని కారణమున భాగవత కృష్ణప్రభువర్యులు

కం॥ వలుకునవలుకగరాకను । తలవోయుదమనిన । మదికి తగలక
యెపుడున్ । ములుగ్రుచ్చసందులేకను । కలిగున్నది । బట్టబయలు
గదరా మాయన్నా । ఇదిగోచూడు కదులాదోయన్నా....
అనిశెలవిచ్చిరి.

బట్టబయలై యున్న అచలఋషినే "సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరంనిత్యం తత్" అను న్యాయమున ముల్లుకొనకంటే సూక్ష్మాత్సూక్ష్మము కనుక ములాగ్రుచ్చసందులేక బట్టబయలై అంతటానిండి నిబిడీకృతమై యున్నది కనుకనే శ్రీకృష్ణపరమాత్మ

శ్లో॥ నైనం ఛిందన్తి శస్త్రాణి । నైనం దహతి పావకః
నచైనం క్లేదయంత్యాపో । నశోషయతి మారుతః

శ్లో॥ అచ్ఛేద్యోయమదాహ్యో । యమక్లేద్యోశోష్య ఏవచ
నిత్యస్సర్వగతస్థాణుః । అచలోయం సనాతనః ॥

అనిశెలవిచ్చిరి.

ఈ అచలఋషి సైనిచెప్పిన బట్టబయలు స్వరూపుడు గనుక అవినాశుడు అనగా నాశనములేని చందముకలవాడగుటచేత "అవినాశశ్ఛందః" అని న్యాసములో వున్నది. ఈయన యెరిగేశరీరమైన మహాకారణశరీరరహితుడు కనుకనే, నిజగురుమూర్తి అశరీరుడని చెప్పవలసి వచ్చెను. సర్వేసర్వత్రా నిండి నిబిడీకృతమై యున్నందున ఒక ఉపాధిలోనికి జొరబడేదికాదు. ఒక ఉపాధిలో నుండి వెళ్ళిపొయ్యేది కాదు, ఆ కారణమున "అభవోదేవ" దని న్యాసములో చెప్పబడినది.

ఈ అచలఋషి పిండబ్రహ్మాండశరీర ద్వయశక్తులైన జీవేశ్వర ద్వయశక్తులు లేనివారు. ఈ ద్వయశక్తుల అవసరము కించిత్తు లేని కారణమున ఈయనను అపరిమేయశక్తుడని చెప్పవచ్చును. ఉట్టి అశరీర అద్వయ, అవినాశ, అభవ, అపరిమేయశక్తియైన అచలఋషి నిజగురుగురు

మూర్తిని భక్తులైనవారు ప్రిభాతమున మనఃపూర్వకముగా ధ్యానించ వలెను.

" అమృతబీజం । అయమాత్మా
తత్వమశ్యాది । జ్ఞానరహితకీలకం "

బట్టబయలైన అచలఋషి సద్గురుదేవుడు పుట్టుటగిట్టుట అనే యెరుక యొక్క సహజలక్షణములు లేనటువంటి, " అమృతబీజుడు" అది యెట్లనగా ద్వైతమను పదమునుండి తీయుబడినదే "దేవతలు". ఈ దేవతలు బ్రిహ్మవిద్యకు మూలపురుషుడైన లేక శ్రీమన్నారాయణుని, ఈ అచలఋషినే నమ్మి భజించుచుందురు. ద్వైతులు, ఈ యననే అద్వైతులు "సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడు "కేవలజ్ఞానమూర్తి" "ఏకమేవాద్వితీయుడు" "నేతి నేతిమహావాక్యశేషితుడు" అని

శృతి॥ ఇంద్రియాణిపరాణ్యాహు । ఇంద్రియేభ్యః పరంమనః
మనసస్తుపరాబుద్ధి । యోబుద్ధేపరతస్తుసః
అనాహతస్య శబ్ధశ్య । తశ్శబ్ధశ్య యోర్ధ్వనిః
ధ్వనిరంతర్గతం జ్యోతిః । జ్యోతిరంతర్గతంమనః
తన్మనోవిలయం యాతి । తద్విష్ణోః పరమంపదం ॥

అను శృత్యానుగుణముగా యీ విష్ణువునే

కం॥ "పరమపద మనిని । బయులని గురుగుహ్య మనంతమని ।
న గోప్యంబనినన్ । పరిపూర్ణ మచలమనినను । తిరుమనగా
బట్టబయులు । తెలియమాయపొ్ప...."

అని శ్రీమద్భాగవతకృష్ణప్రవవర్యులు కందార్ధములలో సెలవిచ్చిరి.

ఈ పరమపదమైన విష్ణువునే విశిష్టాద్వైతులు వాసుదేవుడని నమ్ముచూ "ఓంనమోభగవతేవాసుదేవాయ" అను ద్వాదశీ మంత్రిముచే నిరంతరం మననము చేయుచూ పరమామృత తత్వమును అనుభవించుచూ

దేవతలని, అనిమిషులని, ఆనహంకారులని అశరీరులని సనాతనఋషాృదుల చేత స్తుతింపబడుచుండిరి. ఇట్టి పరమృతత్వ బోధామృతమే యీ జనన మరణములనేటి ఝుడుపును మాన్పె బీజమైయున్నందున మన ద్వాదశీ మంత్రన్యాసములో "అమృతబీజమని" శ్రీసాందీపమహాఋషివర్యులచే శ్రీకృష్ణపరమాత్మకు చెపబడినట్లు అనుష్ఠానంత్యముప చెప్పబడుచున్నది.

సకలసామర్థ్యములూ సకలనామరూపక్రియలూ సృష్టికి పూర్వమందు అద్వితీయమై నామరూపక్రియలు ఏమీ లేకయున్న బట్టబయలందు కలవలె తోచబడినవి. అందుకే కందార్థములలో

కం॥ ఆకాశాధిక భూతానీ కాత్మకమగుచు । యెరుక యీ జగ
మయ్యెన్ । రాకడపోకడ దీనికి ప్రాకటముగ దేనిలోనో ।
బట్టబయలదిరా....

అని కృష్ణప్రభువర్యులు సెలవిచ్చిరి.

ఆ కారణమున మహాకాశపరబ్రహ్మమైన నిశ్చలాత్మకు యే సామర్థ్యములూ లేవు. దీనికి కామక్రోధాది అరిషడ్వర్గములు లేవు. ఇటువంటి పరమామృతతత్వమునే గురుడని బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు సహా మొక్కిరి అందుకే కందార్థములో కృష్ణప్రభువులు

కం॥ సామర్థ్యమేమి చూపదు । కామ క్రోధాదికములు కలియ ।
దనిశమేదాములెరుగదు । యితరులు యేమనినను । మారు
పల్కాదీ బట్టబయలూ ॥ దీనికెమొక్కెదితరాజేజేలు ॥
నామరూపక్రియ నటనాలన్నియుమీరి । యేమనియనరాక ।
యేకమైయున్నది ॥

అని శెలవిచ్చిరి.

ఇదియే ''అయమాత్మ" అనగా ''ఈయాత్మ" ఈయని అను

నప్పుడు బోధకుడు తన హృదయముమీద చెయ్యినిపెట్టి ఈ ఆత్మే బ్రహ్మ మని చెప్పును. అప్పుడు ఈ అవస్థాత్రయ సాక్షిస్వరూపమైన ప్రత్య గాత్మే ఆ పరబ్రహ్మమని చెప్పును. ఈ ధర్మము ను మన అచల ఋషి సాంప్రదాయకులు యెట్లు అర్థమును చేసుకొనవలెననగా

ఈ అవస్థాత్రయ దేహేంద్రియాదికశరీరమును ఘటముగా నున్నా అనగా కుండగానున్నా యిందులో సాక్షియైన ప్రత్యగాత్మను శబ్ద ప్రకాశ అవకాశమైన ఆకాశముగానున్నా

బ్రహ్మాండ ఈశ్వర మరుపుదేహమైన విరాట్ హిరణ్యగర్భ అవ్యాకృ తులను మఠముగాను అనగా ఇల్లుగాను, ఇచ్చట ఈశ్వర మరుపు దేహము లను విమర్శించెదను. విశాలమైన బాండాకారముగా వుండి పంచబడిన లేక విశాలముగా విడబడి ఒక్కొక్క భూతమునకూ వర్ణగుణ శక్తిబీజ అధిదేవతలతో కూడున్న పంచీకృత పంచమహాభూత జగత్తే ఈశ్వరుని స్థూలదేహమైన విరాట్శరీరము.

ఇక ఈశ్వరుని సూక్ష్మదేహమైన హిరణ్యగర్భశరీరము పంచ తన్మాత్రలతో కూడుకున్న సూర్య, చంద్ర, నక్షత్ర, అష్టదిక్పాలక నవగ్రహ, సప్తఋషి,ముప్పైమూడుకోట్ల దేవతామండలములతో కూడు కున్న సూర్యుడు సంచారముచేసే అవకాశముమైన ఆకాశమునకు సూర్యా కాశమని పేరు. దీనినే నిర్వయాకాశమనికూడా పలుకుదురు.

పై రెండు జగత్తులూ విడబడుటకు కారణము మూడాహంకృతు లకూ మూలమైన మహదహంకార గోళమే. ఇచ్చట నుండియే తత్వ ములు విడబడుటకు కారణమైనందున దీనినే తత్వాకాశమని, యిదియే ఈశ్వరుని కారణదేహమైన అవ్యాకృతమని చెప్పబడినది. ఇదియే ఈశ్వరునకు ఆలయమైనది ఈ ఆలయమునే మందిరము లేక మఠమని యనవచ్చును. ఇట్టి మఠములో కార్యకారణాత్మకమై సర్వత్రా నిండి నిబిడీకృతమై మహద్రూప ఓంప్రకాశావరణా రూపమై హకాంసకార రూపమైన దహరాకాశము వున్నది.

కనుక పైని చెప్పిన ఈశ్వర శరీరత్రయసాక్షియే మఠములోగల గగనము. దీనినే మఠాకాశమని ఈశ్వరుడని యందురు.

ఇట్టి మఠాకాశమునకు అవతలగల మహాకాశీగావున్న బట్టబయలైన మహాకాశమునకు ద్వయావరణలవల్ల అనగా మఠ, ఘటములను రెండు అవరణల కారణముచేత ఘట, మఠాకాశములని పేర్లు కలిగెను. వీటినే జీవేశ్వరులని యందురు. ఇట్టి ద్వయావరణా దోషరహితమే తుర్యవేద సారాంశమైన "అయమాత్మా బ్రహ్మ" మను మహావాక్య లక్ష్యార్థము. ఇదియే అచల ఋషిగురుప్రభువు.

ఈ పై విచారణనుబట్టి శ్రీశివరామదీక్షిత అచలఋషి ప్రభువర్యులు ద్వయావరణాత్యాగమే అ చ ల ఋ షి శే వ య ని "యేరుకలేక సేవింపదగును" అని తెలవిచ్చిరి. ఈ ద్వయావరణలలో గల హిరణ్మయ వర్ణావరతోగల ఈశ్వర చైతన్యమునే గుర్తెరిగే శరీరమని శ్రీశివరామ దీక్షితప్రభువర్యులు తెలవిచ్చిరి. ఇచ్చట బంగారు వర్ణావరణయే యెరిగే శరీరము దాని అంతరమందుగల స్వయంప్రకాశ జ్యోతినే గుర్తని జతపరచి మొత్తంమీద గుర్తెరిగే శరీరం పరిపూర్ణమైన మహాకాశ బట్టబయలులో మూలంలేక తోచినది యెట్లనగా? క ల వ లె న ని దృష్టాంతముచే లేనని మేలుకొని నేలేకపోవలెను ఈ నేనే నేనను ఈశ్వర చైతన్యమే "తత్వమశ్యాదిజ్ఞానము" దీనిని అచలఋషినిజగురు పరబ్రహ్మవలోకనజేసి దృష్టద్రాష్టాంత రీత్యా రహిత పరచుటయే యేరుకలేక సేవించుట. ఇదియే త త్వ మ శ్యా ది జ్ఞా న రహిత కీరకం. తరువాత ద్వాదశీమహామంత్రిన్యాసాంతమున

"అఖిలకాలేషు పరిపూర్ణమస్తి । మాయాసహిత
మేతత్ ప్రపంచాదికం నాస్తీతినిశ్చయసిద్ధ్యర్థం
ద్వాదశాక్షరీ మహా మ ం త్ర జ ప ం క రి ష్యే"

భూతభవిష్యద్వర్త మానకాలమున్నవి - తానైన అచల పరిపూర్ణ కేవలాత్మకు లేవు. భాగవతకృష్ణప్రభువర్యులు

కం॥ "యేవరిపూర్ణము మేనికిలోపల వెలినిండియుండు । లోపము
లేకన్। అపరిపూర్ణమే జగతికిలోపల వెలినుండు । దానిలోనే వున్న
విరా ॥ పైరెండెవ్వీ లేనీవెన్నకురా ....''

అని తెలవిచ్చారి.

అనగా ఈ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరమైన లేని నేనను హిరణ్మయ వర్ణావరణతో కూడుకున్న, మహద్రూప ఈశ్వర సర్వసాక్షి, శరీరములోన, వెలుపల కూడ నిండి నిబిడీకృతమైనదే తానైన అచల పరిపూర్ణ కేవలాత్మ ఈ తానే "అయమాత్మా బ్రహ్మ'' దీనికి భద్రాద్రిరామశతకములో

సీ॥ స్వచ్ఛమై సత్యమై స్వప్రకాశంబునై । అవరోక్షమైన సదా
అమలమగుచు । అద్యంతరహితమై అచలమై నిత్యమై ।
శుద్ధమై బుద్ధమై సిద్ధమగును । నిర్వ్యాజమైనట్టి నిర్గుణం
బయమాత్మ । పదముకు లక్ష్య తాత్పర్య మిదియ । ప్రతి
లేనిదై నిరుపద్రవంబై స్వతః । పరిపూర్ణమై బట్టబయలు
సగుచు ॥ జగదధిష్ఠానమై చరాచరములందు । బాధితము
లేక యున్నదే బ్రహ్మమగును ॥ రమ్యగుణధామ ॥

దీనికే ''తాను" అనే పదప్రయోగముచేసి భాగవతకృష్ణప్రభువర్యులు

కం॥ నేనెవ్వడనను జీవుడు । నేనే నేనను శివుడు । ఈ రెండన
కన్ । తానుండుఅచల.... మని తెలవిచ్చిరి.

ఈ తాను పదప్రయోగముతో శ్రీ సచ్చిదానంద వేంకటేశ్వర అవధూత ప్రభువులు సద్గురుభక్త శతకములోగల కందార్థములలో

కం॥ "తానే అచలము యనినను । తానే పరిపూర్ణమని । తానే
బయలౌ । తానే దేవుడుయనినను । తానే పరతత్వమనినా

తానేతానౌను । సర్వముతనకు తానేతానౌను । జ్ఞానాజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన సత్యజ్ఞాన ధ్యాన నిధానసంధానములు లేక । తానే తానౌను॥ అని శెలవిచ్చిరి.

ఆ కారణమున చలించని లక్షణము కలవాడై, నాశనరహితుడై పిండ బ్రహ్మాండ జగద్విలక్షణుడై, అదినేనై తిని-నేనేఅదియైతిని అన్నటు వంటి అవస్థాత్రియ సాక్షి జ్ఞానరహితుడైనటువంటి వరమపురుషుడైన అచలపరిపూర్ణ కేవలాత్మయే మహాకాశవరశివ స్వరూపము. ఇదియే గగన సదృశమై నేను-నేను అను యెరుక పుట్టకముందు పుట్టిననూ-గిట్టిననూ తిరమైయున్నది. దీనిని విచారజన్యాభవజ్ఞానముచే భావించి యీ తెలిసిన తెలివినీ తెలివితోకూడుకున్న ప్రపంచమునూ షోడశీ నిజ గురువాక్య దృష్టాంత దార్ష్టాంత రీత్యా లేనినిశ్చయము లేక కలుగుటకు గాను మంత్రోపాసన చేయవలెను. మంత్రోపాసన దేనికనగా

"ఉపాది ద్వయదోషరహితార్థ ముపాసితవ్యం"

అను ఆర్యశృతి ననుసరించి భాగవతకృష్ణప్రభు కందార్థములలో బోధ దృఢీకరణములో

కం॥ రానివిపోనివి బయలని । లేనిది యీ యెరుక యనుచు । లె
స్సగ ధృడమౌదానుక । నీవీ మంత్రము మానక జపియించు
చుండు । మా నీతిశాలీ । లేనిదిలేదు మరువాకీజోలి ॥ లేనీది
లేదానిపూని నిశ్చయమైతె తానొక్కటుండు । గానియెట్లన॥
వినుమా నీతిశాలి ॥ అని శెలవిచ్చిరి

అందుకే కందపద్యములలో

క॥ బయలనిస నిత్యవస్తువు । బయలన నొక రీతినుండు బ్రహ్మాండములో
బయలనిన కండ్లబడనిది। బయలన బ్రహ్మాండమవల బరిగెడిదిసుమీ
అనిమ్మా

క॥ పరమపురుషుడీ బయలని । గురువరుడెరిగించిచూచి గొప్పకురుచలై
యెరిగెటి నినునేమృషనని ।యెరిగగరుగుమునీపె మాయవికపుట్టవిలన్

మొత్తము మీద ద్వాదశీన్యాసము యొక్క అర్థమును విచారించగా "తత్వమశ్యాది మహావాక్యార్థ । లక్ష్యార్థ। బ్రహ్మైక్యానుసంధాన। నాదబిందు కళాతీత । అద్వయ । అవాత్య । అచింత్య । అవ్యయ । నిత్య । శుద్ధ । బుద్ధ ప్రిజ్ఞాన । ఘన । నిర్వకల్ప । నిర్వచన । నిరుపమ । నిర్గుణ । నిరవయవ। నీరంధ్రి నిర్విశేష। నిరుపద్రవ। నిషిద్ధ। నిష్కర్మ నిష్కళంక ॥ నిరాభాస సర్వవికారసూన్య సహజామనస్క స్వభావుడైన అయమాత్మాబ్రహ్మ మహావాక్యలక్ష్యార్థమే. అచలఋషి సద్గురుమూర్తి అవినాశశ్ఛందుడు । అభవోదేవుడు । అమృతబీజుడు । అప్రమేయశక్తుడు । ఈయనను సేవించుటకు తత్వమశ్యాది జ్ఞానరహితము చేయుటే ఈయన సేవ అనగా శిష్యునిరహితము, లేక చతుశ్శరీరరహితం । దీనికే భాగవత కృష్ణప్రభువర్యులు "గురువాక్కుచేత" అను పదప్రయోగముచేసి చతుశ్శరీర రహితము జేసిరి. అది యెట్లనగా

కం॥ మరువన తొలమేనులు మూ। డెరుకన నాల్గవశరీర మీ రెం
డొకటే । పరిపూర్ణమువలిది । యీవలి యెరుకను । గురువాక్కు
చేత యెగరాజిమ్మినమూ ॥ పోవునులేనిదెరిగెదేగిననూ ॥ యెరి
గేదేలేకుంటె । యేమోఆవలిజాడ । యింతేచాలెరుకా నిట్లెగ
రాజిమ్మిననూ । పోవునులేనిదెరిగెదేగిననూ ॥

ఇదియే సద్గురుమూర్తి కరుణచేత తెలుసుకొని ఆర్యులైన పెద్దల అనుభవవాక్యములను విని కని విమర్శించిన ద్వాశీ మహామంత్రన్యాస విచారణ. ఇదియైననూ అరమరలేని సద్గురుమూర్తి ముఖతా విచారించవలెను.

ఇతి

శ్రీ సద్గురు పూర్ణానంద వాడపల్లి అగయార్య నిజగురు కరుణాకటాక్ష
విమర్శనారూప భక్తానంద తూడి దేవమాంబ విరచిత
ద్వాదాశీమహామంత్రన్యాస విచారణ
— సంపూర్ణం —

ఓం
శ్రీనిజగురువేన్నమః

అశ్య శ్రీనిరుపమాన షోడశాక్షరీమహామంత్రస్య । నిరంజనఋషి ః నిర్హాంకారనిశ్చందః । నిరామయ నిరాకాశోదేవతా । నిరావరణ బీజం నిస్త్రైగుణ్యశక్తిః । నిర్గుణప్రజ్ఞానరహితకీలకం । నిఖిలకాలేషు మాయా రహిత షడ్భూతరహిత నిశ్చయసిద్యర్థం । షోడశాక్షరీ మహామంత్ర జపంకరిష్యే ॥

మొదటి ప్రకరణములో విచారణవల్ల తేలిన అచలఋషీ సద్గురుమూర్తి విష్ణువని శృతిచేత చెప్పబడినది. అట్టి విష్ణువు గురుకృపచే తానెరిగిపోతే మిగిలిన నిశ్చయమేదో అదే శ్రీమద్రాజాధిరాజ మహారాజయోగీంద్రచంద్రులైన భాగవతకృష్ణప్రభు నిశ్చయమని భద్రాద్యంకితములో తెలవిచ్చిరి.

కం॥ అలభద్రాచలమనిన । బయలుగాగుర్తెరుగలవలయు । యెరుకను విష్ణ్వందులదోచి । గురుని కృపచే నిలువక విష్ణ్వెరిగిపోతే । నిశ్చాయమదెరా ॥ కృష్ణదాసు నిశ్చాయ మదెరా॥ యిలమీద యెవరైన । యీ కందార్థముల । లోపలిగూడార్థము । తెలియ । భ్రమనుజెందరువారు । నిశ్చాయమదెరా । కృష్ణదాసు నిశ్చాయమదెరా ॥ అని తెలవిచ్చిరి.

ఇది సంపూర్తిగా యెరుక మాలిన స్థితి, ఈ స్థితి కుదురుటకు శ్రీ కృష్ణప్రభువర్యులు

కం॥ యెరుకేకోశములై దెరు । గెరుకే భూతముల । నెరుగు । యెరుగును సర్వం । బెరుకే యెరుక నెరుంగును । యెరుకను గుర్తెరుగ । వేరె యెరుకా వున్నాదా ॥ వున్నాదంటె నరకామెకాదా ॥ నిరతాము గురుశేవ పరతంత్రులగుచు । తత్కరుణకు పాత్రులై యెరుకమాలినవారి । కెరుకవున్నాదా వున్నాదంటె నరకామోకదా॥ అనితెలవిచ్చిరి॥

ఇందులో సర్వమూ గురువై రగుచున్నది. యీ నేననే యెరుకే. ఈ యెరుక నిరతమూ గురుసేవచేయుచూ పరతంత్రములో గురుకరుణచే యెరుకఘూలును అనగా లేకపోవును.

ఇంతవరకూ మొదటి ప్రకరణములో అచలఋషినిజ గురుమూర్తి శేవ నాల్గుగు శరీరముల రహితముగా చేస్తిమి. అనగా యెరిగేయెరుక లేని అచలఋషిగురుస్థానము సలకరించితిమి. ఇదియే శిష్యుడు గురుడయ్యెను. ఈ విధానముగా పరధర్మమును యెరిగిన ప్రతిభక్తుడూ గురుడు కావలెను. అతడే పూర్ణుడు. ఈ మాటయొక్క అభిప్రాయము చాలా గంభీరబోధ లక్ష్యార్థహృదయము. కలవారలకే యెరుక. ఇది గురుశిష్య విచారజన్యానుభవజ్ఞులకే యెరుక.

ఇట్టి ఏకమేవాద్వితీయస్థాన మలంకరించిన పూర్ణుడు నివ్వరిముల్లు కొనంత సూక్ష్మము తన స్వరూపమని భావించి, ఇట్టి తానుతానైన తత్పదమునుంచి కేవల అమలనిర్గుణాతీత నిష్పత్తియోగిక పరిపూర్ణ పర బ్రహ్మమైన పరాకాశావలోకన జేయవలెను. అనగా పూర్వమేవ నిరాలంబం అను పరిపూర్ణ అచల ధ్యానశ్లోకరీతిగా నాలుగుదిక్కుల మూలలనడుమ మీదక్రిందా అంతటా నిండి నిడికృతమై యున్నదే వుత్త బట్టబయలైన నిరంజనఋషిని అవలోకించవలెను.

తరువాత నిర్హంకార నిశ్చందః అనగా శబ్దములు రెండుతకములు దీనికి వేమనాచార్యులు కంచుగంటానాదము. బంగారునాదమని కించిజ్ఞత్వ, స్వర్వజ్ఞత్వములకు చెప్పిరి. హిరణ్మయ వర్ణావరణలో నాదము కంచుగంటానాదము. అవ్యక్తాక్షఋషిలో నాదము బంగారు నాదము. ఈ నాదమే అహం. ఇట్టి అహ అనహ ద్వయములో ఏ అహమూ ఈ నిరంజనఋషిలో లేనికారణమున 'నిర్హంకార నిశ్చందః' అని ఆర్యులనిరి.

"నిరామయ నిరాకాశోదేవతా" అనగా అవ్యక్తాక్షర పరబ్రహ్మ

మైన అచలఋషి సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరమైన చిన్న స్వయంప్రకాశ అవకాశమున్నది. పైన చెప్పిన నిరంజనఋషియైన వృత్త బట్టబయలులో ఈ సూక్ష్మాత్సూక్ష్మమైన చిన్న అవకాశముకూడా లేనికారణమున నిరాయము నిరాకారోదేనత అని ఆర్యులు పల్కిరి. అందుకే కందార్థముల క్రమములోకూడా గురుశిష్య అన్యోన్య సందర్శనం అయిన తరువాత అచలలక్షణం. యెరుకలక్షణం, యెరుకోత్పత్తి లక్షణం, యెరుకను విడిపించు లక్షణం, మతాల లక్షణం అయిన తరువాత పరిపూర్ణబోధఅని తెలవిచ్చిరి. ఈ పరిపూర్ణబోధలో మొట్టమొదటి కందార్థములో కేవల అమలనిర్గుణాతీత అచలపరిపూర్ణపరబ్రహ్మమైన పరాకాశ సూచనను అచలఋషి సద్గురుమూర్తి సూచించెను. అదియెట్లనగా

కం॥ ఈపుత్త బట్టబయలును నీ విప్పుడు వుండజూచి । నిజముగ
యెరుకన్। నీవని నేనని జగమని భావింపుము। పిదప దీన్ని
బాయుమనిశమున్ ॥.... అని

పరిపూర్ణసూచనచేసి ద్రిష్టాస్వరూపుడైన తననూ దర్శనరూపుడైన శిష్యునీ, దృశ్యస్వరూపమైన జగత్తుని లేనిదని విడువుమా అని

"నిరావరణబీజం" అరగా కృష్ణప్రభువర్యులు "ఆవరణమునాకస" మని తెలవిచ్చిరి. ఇచ్చట స్వచ్ఛమై సత్యమై స్వప్రకాశమైన మహాకాశమే అవరణ. ఇట్టి అవరణమునే ఆకాశ మని తెలవిచ్చి "నిరావరణము నచలమనుచు యనిరి మహాత్ముల్ । అవరణముమితిగలిగిన । దావరణములేంటి । అమితమనితెల్పుకోరా । యీరెంటిన్ని వేరనికనుక్కోరా" అని తెలవిచ్చిరి. కనుక "నిరావరణబీజం" అని న్యాసములోవున్నది.

"నిస్త్రైగుణ్యశక్తిః నిర్గుణప్రజ్ఞానరహిత కీలకం" అనివున్నది.

పైని చెప్పిన నిరావరణబీజమును భావించి. అభ్యాసకుడు తనలో గల సర్వసత్తారహితుడై విస్పృహా భావయుతుడై తానైన నిర్గుణమైన శుద్ధవిజ్ఞప్తి మాత్ర తెలివినికూడా, పూర్ణావలోకనలో, రహితపరచవలెను.

అది యెట్లనగా నీవారు మల్లుకొనంత సూక్ష్మము తన రూపమని భావించి పూర్ణబ్రహ్మవలోకనలో "ఈ శుద్ధవియద్భ్రావ స్వప్రకాశము కించిన్నాస్తి" యని "యేతన్మిథ్యాశుద్ధవియత్ కించిన్నాస్తి" అని నిర్గుణప్రజ్ఞానరహితము చేసుకొని దాృష్టాంతరూపమైన కర్పూరదీప ముఁను భావించి శుద్ధ కర్పూరశిఖవలె అవగా అది పోవనున్న చిన్నకర్పూరశిఖ యట్లు తారహితము కావలెను. ఇటువంటి అతీతస్థితి కలుగుటకు ఈ అరూఢములో మంత్రమననము శ్రీకృష్ణప్రభు శెలవిచ్చిరి అదియేయుక్తి మంత్రము

కం॥ మరుపుసుషుప్తి మరణము। పరిపూర్ణమునకు సాటిపరచీ।
మరి యెరుకకున్ యాది మేల్కపుట్టువు నిరుదెరగుల నెరిగీ
యెరుక నెగరాజిమ్మోయి ॥ అపైనుండే దెరిగేదెట్లోయి। గురు
మంత్రమిదె । సుమ్మి మఁరువాకయేప్రొద్దు । స్మరణా జేసితి
వేనితిరిగిపుట్టవు నీవిట్లెగరాజిమ్మోయి॥ అనిశెలవిచ్చిరి

కనుక ఓ శ్రీనిజగురుమూర్తి మీ స్థాయినొంది హాయినొందుటకు మిమ్ము భద్రమైన అనగా జాగ్రతలో గఁరుజాగ్రతయే ఈ పుఁటబయలే భద్రాచలముగాదలచి అవ్యక్తాక్షరపరబ్రహ్మమైన విషువనునిర్గుణప్రజ్ఞానరహితమె నిజద్వాదశీ గురువ్యాయముఁ కనుక ఇది గఁరుకరుణ చొప్పున దొరుకును గాని ఊరికే అబ్బదు. అందుకే ప్రభువులు

"ఉపచారములు చేయుచుండఁము గురునకు గురుకృపలుగా।
కీలిదేలేక । యెరుక తాతొలుగా...." గాన

చచ్చుదాక నిద్దురవచ్చుదాక యభ్యాసము జేసితే జననమరణ దుఃఖము తప్పును. ఈ తెలిసిన తెలివిచేత తప్పతీసుటే తర్వాత తిప్పలు లేదు గనుక అభ్యాసములేదు. అరూఢస్థితి కలిగినవాడు పరమశాంతిపరుడుగును. ఇదియే పరిపూర్ణబోధ. ఇంతకన్న మరేమియధికము లేదు బోధస్థితిని బొంది సాధువులచే గలిసియుండి యెవరైనాయధికారులడిగినచో

వారిమనస్సుజూచి చెప్పవలయును. గురుసార్వభౌముని సేవ నిశ్చయ ముగాచేసిన జయమందుదురు గాన భక్తులకు ఇదేనా హెచ్చరిక.

ఈ ప్రకారము సద్గురు నాజ్ఞమీరక పరిపూర్ణచింతన జేయుచున్న మానవునికి జననమరణభ్రాంతి తొలగిపోవును.

ఇది నా సద్గురుమూర్తి కరుణాకటాక్షముచే విన్నకన్నమార్గము విన్నవించి ముగించుచున్నాను.

ఇతి

శ్రీ సద్గురు పూర్ణానంద వాడపల్లి ఆగయార్య నిజగురు కరుణాకటాక్ష విమర్శనారూప భక్తానంద తూడి దేవమాంబ విరచిత

— సంపూర్ణం —

శ్లో॥ ఓంఅస్యశ్రీ గురుగీతామాలామంత్రస్య భగవాన్ సదాశివఋషిః విరాట్ఛన్దః శ్రీగురుపరమాత్మా దేవతా హంబీజం। సఃశక్తిః సోఽహంకీలకం, శ్రీగురుకృపాప్రసాద సిద్ధ్యర్థేజపేవినియోగః॥

తా॥ ఈ ప్రకాశములగు గురుగీతలయొక్క మాలయనెడి మంత్ర మునకు సర్వమంగళస్వరూపుడై సర్వాతీతుడగు పరమాత్మయే ఋషి, బ్రహ్మాది సర్వరూపుడై ప్రకాశించెడి విరాట్టే ఛందస్సు, ప్రకాశమాన మగు సద్గురువను పరమాత్మయే దేవత, జీవుడే బీజము, ఈశ్వరుడే శక్తి, జీవేశ్వరులయొక్క కూడికయే పరమరహస్యము, ఇటువంటి ఈ మంత్ర మునకు ప్రకాశమగు సద్గురు కృపాసాక్షాత్కారము కొఱకైన అనుష్ఠాన ము చేయవలయును.

—* గృహస్థధర్మము *—

ఉ॥ సంతసమొందు డెందమును। సౌధముబంధు సుతాదివర్గమున్
మంతనమందు ప్రేమనిడు। మానిని సేవకు లిచ్ఛపూర్తి శ్రీ
మంతము, సంతతంబు గురు। మంత్రి జపంబును పూజ సాధుస
త్పంతుల సేవయున్నివి। గృహస్థునకుండిన ధన్యుడౌ ధరన్ ॥

శ్రీధరాయనమః

౧౦౮ గీతపద్యములు

పుణ్యజనులార జెప్పెద పుడమిలోన । చావుపుట్టుకలనెడి యీాఝుడువునెట్లు
ఘట్టిగావీడుపద్ధతి గనుటయెట్లు । అఖిలగుణధుర్యగురువర్య ఆగయార్య ॥

అనుచుమదినెటుతోచక నండవాదిలి దేశద్రిమ్మరియై నెంతా తిరిగితిరిగి
యవనిమీకీర్తి వింటినిఅమలచరిత । అఖిలగుణధుర్య ॥ 2

పూర్వజన్మార్జితంబైనపుణ్యబలము । నుండుటమువల్ల వింటివేరొండుగాదు
దేవనిదిగూఢతమదగు దివ్యకృపయె । అఖిలగుణధుర్య ॥ 3

సాధుజనులారనేవిన్నసద్గురుండు । నెచటనుండెనొనేబోయి నచటగాంచి
వినయభయములునాయెదవేగిరింప । అఖిలగుణధుర్య ॥ 4

సాగిలగమ్రొక్కిలేచితిసమయమరసి । భజనలెన్నొన్నొజేసితి భక్తిగలుగు
మనసుతోడనెనాదు మైమరచినాను । అఖిలగుణధుర్య ॥ 5

కంపమొందెడికరములుకనులనీరు । గలుగుననుజూచిగురుడుసద్గారవమున
జేరబిలిచియుభయమింక చెందకనియె । అఖిలగుణధుర్య ॥ 6

భీతివిడిపించి సద్గురు ప్రేమతోడ । నచలబోధనుపూర్తిగా నచ్చెటట్లు
బోధజేసియుదిద్దిరి పుడమినన్ను । అఖిగుణధుర్య ॥ 7

కదలికనుజెందదొక్కటికదిలెదొకటి । ఇట్టిరెంటిలొచివరిదాన్నెగురవేయు
పద్ధతినిజెప్పితీర్చిరి పరమగురుడు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 8

చెప్పువిషయంబునంతయుచెవులతోడ వినియునంగీకరించితివినయముగను
శిష్యపద్ధతినాలోన జేరెనంత । అఖిలగుణధుర్య । 9

భీతిబోవునుపాయంబు వేడ్కతోడ । కఠినమునులేక సుళువుగ కష్టమనక
బోధజేసిరిగురుడుసంపూర్ణముగను । అఖిలగుణధుర్యగురువర్యఆగయార్య॥

అట్లుపేర్మిమగ క్రమముగ నచలబోధ । జెప్పినావెన్కవెనుతట్టి చిఱునగవున
శిష్య! నీభీతిపోయెనా? జెప్పుమనియె । అఖిలగుణధుర్య ॥ 11

ఝుడుపువదలుట నొప్పిన సద్గురుండు । నిట్లుజెప్పెను నీవిధిసెప్పుడైన
ఒప్పగించుమటంచును జెప్పెనాకు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 12

అట్టులాజ్ఞను పొందిన ఆర్యశిష్యు । రాల ప్రేమైకపూరితు రాలనేను
చెప్పుచుంటిని ప్రజలతో చెలిమిగోరి । అఖిలగుణధుర్య ॥ 13

శంక జేసినచెప్పను సరిగతాను । పూర్వమున్నట్టిచేష్టలు పూర్తివిడిచి
విన్ననారికి జెప్పెద విశదముగను । అఖిలగుణధుర్య ॥ 14

గణయతిప్రాసశ్లేషార్థ పాణినీయ । మింతయైనను తెలియదు అంతగురుని
కరుణజెప్పితినీబోధ నే గారవమును । అఖిలగుణధుర్య ॥ 15

ప్రభునియాజ్ఞనుగొనియుసత్ప్రదమునందు। జెప్పదొడగితిగీతముల్ ఒప్పజెప్ప
బూనితినివారిమాటలే పూర్తిగాను । అఖిలగుణధుర్య ॥ 16

శ్రీధరులవారికినిప్రియశిష్యుడైన । దివ్యమూర్తియు శివరావ దీక్షితులకు
శిష్యుడప్పయబ్రహ్మను జేరమ్రొక్కి । అఖిలగుణధుర్య ॥ 17

పరశురామసీతారామ బంటుడైన । బాగవతకృష్ణగురువుల పరమశిష్యు
డైనపీల్ఖాన శ్రీలక్ష్మణార్యవరుడు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 18

విమలభక్తుడుపగడాలవేంకటేశు । అమలమతితోడసేవించినట్టినేతివేంక
టేశ్వర ప్రియశిష్యు డాగయార్యు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 19

వసుధపరిపూర్ణుడునువాడవల్లివంశ । సాగరాంబుధిచంద్రుండు ఆగయార్యు
సేవజేసియుబోధను సేకరించి । అఖిలగుణధుర్య ॥ 20

ధర్మమును తెల్పుకొంటినిధాత్రిలోన । దేవమాంబనిపేరుతో ప్రేమమీర
పిజలుపిల్తురునన్ను నువసుధయందు।అఖిలగుణధుర్యగురువర్యఆగయార్య॥

తిరిగిచెప్పమటంచు మద్గురుడుబల్క । చెప్పచుంటిని నేగొప్పదానగాను
తప్పలున్న నుదిద్దుడీ ఘనులుమీరు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 22

తెలియకనుతప్పలందురువలువజనులుగాని విషయంబు తెలిసియుగల్గుతప్ప
తెలియజేయగప్రార్థింతు దివ్యమతుల । అఖిలగుణధుర్య ॥ 23

విన్న సద్బోధయంకాయు వేగముగను । జెప్పచుంటినిమీముందు చేరివేగ
నొప్పజెప్పంగబూనితి నార్యులారా । అఖిలగుణధుర్య ॥ 24

ఉన్న పరిపూర్ణబ్రహ్మముసుండజూచి । లేనిమాయను వివరించి లెస్సతెలిసి
నట్టిమాయను విడచుజే యచలధర్మ । అఖిలగుణధుర్య ॥ 25

చావుపుట్టుకలేనిది కేవలాత్మ । భావమందునగన్నను బ్రహ్మమదిగా
సేవజేయుము నేలేని మంత్రమునను । అఖిలగుణధుర్య ॥ 26

నాల్గుదిక్కులయందున నడుమలోన । కలగు పైక్రిందులందున కల్గునట్టి
అచలపరిపూర్ణమందున నేనులేను । అఖిలగుణధుర్య ॥ 27

చెదరబోకనుచలనంబు జెందకుండ । ఎదురప్రతులను చూడక చూచుచుండి
మదిలొమంత్రము జపియించమాయలేదు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 28

అచ్చటిచ్చటయనకను ఎచ్చటైన । సందులేకనుయున్నది చక్కగాను
యున్నచలము సేవింప సున్నయైతి । అఖిలగుణధుర్య ॥ 29

సగుణనిర్గుణములుగాక సత్తలేని । నిత్యకర్మలులేనట్టి సత్యమైన
బట్టబయలును గననలె నేనులేక । అఖిలగుణధుర్య ॥ 30

చిన్న పెద్దదిగాకను శిలయుగాక । పుట్టుగిట్టుటలేకను పుడమిగాక
నున్నబయలును గురునిచె నెరుగవలయు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 31

ఎండవానలుచలిగాక నెల్లవేళ । బిందుకళలునుగాకను సందులేక
వున్నయచలముగననలె నేనులేక । అఖిలగుణధుర్యగురువర్యఆగయార్య॥

యున్నబయలులోలేకనేయుండితోచి । మాటవట్టిది మాట్లాడి మాటమాని
బోతెనేదుంటెనాకేమి బోదునేను । అఖిలగుణధుర్య ॥ 33

చచ్చిపుట్టుచుహెచ్చుచువచ్చుచుంటి । మూలమును లేకవచ్చెదకలనుబోలి
మేల్కబయలును గనుగొన్న నేనులేను । అఖిలగుణధుర్య ॥ 34

మాయయనునేనుయెరుకయేమరుపులయ్యె జ్ఞేయజ్ఞానములన్నియు జీవశివుల
బిందునాదము కళలు పెంపెసగనైతి । అఖిగుణధుర్య ॥ 35

సమితితన్మాత్రలైదునుసకలమయ్యె। ఇరువదైదింద్రియము లహంకరమువలన
వుట్టితోచెను యీమాయ వట్టిదెసుమి । అఖిలగుణధుర్య ॥ 26

తోచబడినట్టినేనుసంతోషముగను । మహిమలన్నిటితోముకత మాయవ
గుచు । మాయకళలన్ని మేల్కొన మాయయగును । అఖిలగుణధుర్య ॥

దేహిదేహమువేరయ్యెదేహియుండి । నేనుబ్రహ్మముతోకల్సినిలుచునట్లు
నన్నవారలునెరుగరు యచలమేదొ । అఖిలగుణధుర్య ॥ 38

సగుణనిర్గుణమన్ననుసత్తుయన్న। యాత్మయనినను యానందహంసయనిన
అన్నియునునేనెకలవలె తోచబడుదు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 39

శాస్త్రభాష్య పురాణముల్ సాక్షినేనె । పంచభూతంబులును నేనుభ్రమయు
నేనె । విన్నకనినట్టివినిపించె వన్ని నేనె । అఖిలగుణధుర్య ॥ 40

వేదములునాల్గువేదాంతవిద్యలన్ని । తిరిగిచూచిసర్వంబు తేటగాను
తెలిసియుండినదంతయు తెలియమెరుకె । అఖిలగుణధుర్య ॥ 41

ఇట్టిజాడను తెలియక నితరమతము । లందుముద్రలు సాధనలన్ని జేయ
భ్రాంతిదొలగదు చూడుమా ! వారికెపుడు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 42

హరిహరులకునుచిక్కదునలవిగాక । తరుగువిరుగునుగాక నిలిచెమరుగులేక
వరికటమైయుండెపూర్ణముపరమపదము । అఖిలగుణదుర్యగురువర్య॥ 54

మరణమూర్ఛసుషుప్తియన్నహములేక । ఆత్మబ్రహ్మనిగుర్తించెగుర్తులేక
బంధమోక్షము లేకనే బయలుయుండె । అఖిలగుణదుర్య ॥ 55

మొదలుకొనలేకయుండెను కదలలేక । పదములంటైన పరశివతత్త్వమేదో
దాన్నెపూర్ణము మనుచును అచలమనిరి । అఖిలగుణదుర్య ॥ 56

జననియుజనయితజతయైజగముసైతి । నెరుకమరువులుగూడిన తెరగదెల్ల
నేనుమేనులునేనెర్గి నరుగుచుండు । అఖిలగుణదుర్య ॥ 57

ఏనువరిపూర్ణమునుగానుఎండజూడ । బట్టబయలునుగానునే తలుకునేను
నన్ను నేనెర్గి చూడంగ నేమాయయగుదు । అఖిలగుణదుర్య ॥ 58

ఎక్కడకనిన నక్కడ పిక్కటిల్లి । దట్టముగనుయుండె బయలు వట్టలాక
నున్నదానిలోపోయెడి వాణ్ణినేను । అఖిలగుణదుర్య ॥ 59

సర్వలోకములందును సకలవేళ । మరణజననములేనట్టి వరముగనిన
నేనునిల్చాను కలమేలుకొన్నరీతి । అఖిలగుణదుర్య ॥ 60

నేనెతల్లియుదండ్రియునేనెమాయ । నేనెయెరుకన్నయాత్మన్న నేనెసుమ్మి
నేనునిల్చాను గురునిచే మేలుకొన్న । అఖిలగుణదుర్య ॥ 61

సకలలోకంబులునునేను సర్వమంత । నాతోవచ్చి నసర్వము నాతోబోన
తివ్వలన్నియుబోవును నన్తప్పదియ । అఖిలగుణదుర్య ॥ 62

జలచరంబులుబుట్టె బీజంబులేక । నీటిలోపుటిబోషను నిలువలేక
అట్లునేవచ్చిపోయితి నచలమందు । అఖిలగుణదుర్య ॥ 63

ఏకమైతనువునేములులేని కలగ । తోచిగురుకీలుమాత్రచే లేచెచూడ
మాయరూపంబునే కలమాయమాయె । అఖిలగుణదుర్య ॥ 64

జడమనిన మేనుకదలదు సంచలనలేక । అజడమనిన నేనేనుమి అవతరిస్తి
కనుము రెంటినితెలుసుకో కలవిధంబు । అఖిలగుణధుర్యగురువర్య 65

ఎక్కువమక్కువచేతనుట్టినన్ను । యుక్తులెన్నెన్నొ వన్నిరియుండుననియు
చూడమేల్కనునేలేక శూన్యమైతి । అఖిలగుణదుర్య ॥ 66

అష్టతనువులచేనైనయట్టినేను । బట్టబయలును చూడగా భ్రాంతిపోయె
పోయినట్టుపైని నాకిక భీతియేది । అఖిలగుణధుర్య ॥ 67

అదియిదియనకనంతటనన్ని చోట్ల । సత్యమునుచూడు మొదటసద్గురునిచేత
నిండియుండును యితరంబు యేమిలేక । అ లగుణధుర్య ॥ 68

లేనియీ యెరుకమరుపు లేక నేను । తాడుపాముగదోచెద తొలుగుతాడు
యిట్టిమాయనునేసుమ్మి అట్టివిడువు । అఖిలగుణధుర్య ॥ 69

కీలుతెలియకమాయతాకీర్తినొంది । పిండబ్రహ్మాండములకునేమూలమైతి
నేనుపరమును గనగనే నేనులేను । అఖిలగుణదుర్య ॥ 70

గ్రంధరాజంబులన్నియు గణనజేసి । చదివితిని యేమియున్నదో? సరుకు
తెలియ । నన్ను నేతెల్య నాగతి సున్నయయ్యె । అఖిలగుణధుర్య ॥ 71

కోరికతొ జేరవచ్చితికువలయమున । కోర్కెనెరిగింపనా కోర్కె కూలిపోయి
లేకపోయెనుకరుణతో లేనికోర్కె । అఖిలగుణధుర్య ॥ 72

భాషసంపులన్నియుభాగ్యమనుచు । భారతీయులతత్వముల్ తరచిచూచి
నిజగురునిబోధవినికన లేనివయ్యె । అఖిలగుణదుర్య ॥ 73

నాకుదిక్కులేకగలిగి నాకునేను । యుండితోచితికలవతు నుండలేక
వచ్చిపోయెటి నాబాట వరుసగనక । అఖిలగుణధుర్య ॥ 74

తనువుతల్లియుతెల్వియు తండ్రినేను । తనువునేనును జంటనై నేనుగాని
బయలుకనుగొన నేనుండ నిజముగాను । అఖిలగుణమర్య ॥ 75

సాధనలగూర్చిజెప్పెడి బోధవినను ۱ ఎన్ని జేసిన నేబోదు నన్నువదిలి
బాధదెలియని బయలును బాగచూడ ۱ అఖిలగుణధుర్య గురువర్య॥ 87

గురునిదయతోనివింటినిగుర్తువిడచి ۱ ధర్మమార్గంబు బడసితితనువుమనసు
ధనముదారబోసితినయ్య ధర్మదేవ ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 88

నీరునెడబాయనొల్లని నీటిపురుగు ۱ నిలువనొవ్వనియట్లుగ నేనుగురుని
యాజ్ఞపూనియు నుందును నవనియందు ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 89

శంకలెన్నెన్నొ బాపిన సద్గురుండు ۱ ప్రభువుదొరకడు బోధచే బాగుజేసి
లేనిబాటను యెరిగించ లేనుయవల ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 90

గురుడుజెప్పినబోధలుగనిన వెనుక ۱ అజ్ఞమీరక నాయహంబణుచుమనియు
సంచరించుమనెగురుడు సంతసముగ ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 91

పూర్వపుణ్యకర్మల పరిపూర్ణబోధ ۱ మరుగునెల్లను నాకునేన్పారిజూడ
లేకపోయితినెందైన లేనువెతక ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 92

ఏమియిచ్చినసరిపోదు స్వామినీకు ۱ నన్నుగైకొను గురుదక్షిణంబుగాను
మాటమానియు నిల్చితి మౌనినయ్య ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 93

నన్నుజూచెను సద్గురు కన్నుసన్న ۱ జేరబిల్చియుసంజ్ఞచే చెప్పెనిట్లు
నీనిమాటలుజెప్పగ నేనువింటి ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 94

బాబు! నేజెప్పినపలుకు పాపులకును ۱ బోధజేయకుచెబుపునీబుద్ధికెపుడు
సజ్జనులకును జెప్పు యీ సారమంత ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 95

మోసపుచ్చెడివారును మొండివారు ۱ జేరిమ్రొక్కియుజెప్పిన చెప్పవద్దు
మానసంబును కనిపెట్టి మాటమాపు ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 96

చెప్పకూడనివన్నియు జెప్పినాకు ۱ చాటుపలుబోధజేసెను చక్కగాను
ఋణముదీర్చగలేనంటి రూఢిగాను ۱ అఖిలగుణధుర్య ॥ 97

ఓం

భక్తానంద కీర్తనలు

రేగుప్తి—మిశ్ర చాపుతాళం.

యేమనందును యేమిజెప్పుదురా - సద్గురుని మహిమ ॥ యే

1. భామినీమణి రత్నమాంబకు - భర్తయగు అగయ్యదేశిక
స్వామినన్ను వేగరమ్మని - ద్వాదశాక్షరి బోధదెల్పెను ॥ యే
2. ఘోరమగుసంసారమున నిజ - దారిదెలియ జెడియదావని
కారణా అవతారుడాగయ - షోడశాక్షరి యెరుకదీసెను ॥ యే
3. యేటికీ యీ మమత వలదనె - బూటకపు మతకాంక్ష వలదనె
సూటిగా నామాట వినుమని - నాటకాకల జగమిదంచనె ॥ యే
4. తూడిదేవమాంబ యిల నిజ - షోడశాక్షరి భావమెరిగి
యేడలేక మూడైదులై - పరిపూర్ణబోదను భోదజేసెను ॥ యే

రేగుప్తి — ఆదితాళం

1. శ్రీఆగయదేశిక స్వామిశేవలు - మరువక జేయుడి జనులారా
బాగుగనాదు భవబంధములను - ద్రుంచివేసెను జనులారా ॥ శ్రీ
2. పంచభూతముల ప్రపంచ భ్రాంతిని - ద్రుంచివేసెను జనులారా
సంచితాధర్మను ముంచివేసెటి - మార్గము జూపెను జనులారా ॥ శ్రీ
3. కామక్రోధలోభాది మోహముల - గాల్చివేసెను జనులారా
తామసాది దుర్గుణములన్నిటిని - ధ్వంసముజేసెను జనులారా ॥ శ్రీ
4. కష్టమునక యీ పూర్ణబోధ - దృష్టాంతము దెలిసెను జనులారా
నిష్ఠతోడనే నిర్మలవతియై - నిలచియుంటినీ జనులారా ॥ శ్రీ
5. పట్టువిడువక పూర్ణనందుని - పూజలుజేసియు జనులారా
గుట్టుదెలిసి యీ దేవమాంబ తన - పట్టుపీడెను జనులారా ॥ శ్రీ

కాఫీ–మిశ్ర చాపుతాళం

వాడవల్లి అగయార్యుల–సేవ నీవు మరువకూ ॥ వా

1 పంచభూతములా ప్రపంచ – మంత పెరిగె చూడుమా
కొంచమైనా చంచలత్వ – మో – చించినీవు విడువుమా ॥ వా

2 స్థిరముగ పరిపూర్ణబోధ – స్థితిని నీవు పొందుమా
రేపుమాపుయనగబోకు – మేను స్థిరము కాదుమా ॥ వా

3 యెందుకు యీ మాయభ్రమల – ఈషణత్రయ మొదలుమా
నీవిల్లు యెల్లిపోయేనాడు – వెంటనెవరు రారుమా ॥ వా

4 పదిరెండు తెలిసినీవు – పదియునాలు విడువుమా
చూచెచూపుల కందదూ – అది – లోనబయుట వెల్గుమా ॥ వా

5 నేనుమేనుల కవలిదాన్ని – నే జూడబోతె లేనుమా
గురుమూర్తి సేవజేసియు – నిర్గుణుడవైతె చాలుమా ॥ వా

6 వాసిగా శివనగరమందున – స్థాపితంబౌ పీఠము
దాసురాలు దేవమాంబ – చెప్పె నాగయ పాఠము ॥ వా

మాల్‌కౌంస్–అదితాళం

ఓ గురుదేవా – కరుణామయా– నీ దీనజనులను – కావగరావా ॥ ఓ

1 నమ్మినవారికి – పొమ్మైనావు – సమ్మతితోవఃది – నమ్మితినిన్నే
కరుణను – నన్నీపేళ – మన్నించర దేవా ॥ ఓ

2 నీపాదసేవయె – నామూలధనము – పాపాత్మరహితా – ప్రభునీవెగావా
కరుణాకర – నన్నినాడు – కరుణించర దేవా ॥ ఓ

3 తొలినేజేసిన సంచితకర్మల – కాల్చివేసెటి – ఘనుడవునీవె
శరణాగత – నన్నిలోన – చేర్చుకోర దేవ ॥ ఓ

4 ననుగన్నతండ్రి – కఠినమదేల – కనికరముంచియు – కాపాడవేల
పూర్ణానంద అగయార్య – నన్నేలుర దేవా ॥ ఓ

నాదనామక్రియ – ఆదితాళం

1 సద్గురుచరణము మదిలోనెప్పుడు – స్మరణజేయవే ఓ మనసా
నిర్గుణుడైనా పూర్ణానందుని – పూజసేయవే ఓ మనసా ॥ స

2 హరిషడ్వర్గములంటని నిజగురు – నాశ్రయించవే ఓ మనసా
దురితజాలముల నరికివేసునె – మరువక మొక్కవే ఓ మనసా ॥ స

3 పట్టియాశల జిక్కియుండుకా – గురునిజేరవే ఓ మనసా
గట్టిగాను ప్రభు చెంతజేరితే – నెట్టునుమాయను ఓ మనసా ॥ స

4 నిరతముగా వేదాంతసారము – స్థితిని తెలుపునే ఓ మనసా
నరకమోక్షము రెండులేని – నిజమార్గము జూపునె ఓ మనసా ॥ స

5 వాదబేధము మానిపెద్దల – మాటలు వినవే ఓ మనసా
సాధనతీతము బయలే బ్రహ్మము – భ్రాంతియేలనే ఓ మనసా ॥ స

6 బాగుగ ఓరుగల్లుపురంబున – అగయదేశికుడో మనసా
వేగమె దేవమాంబ రమ్మని – త్యాగముజేయునె ఓ మనసా ॥ స

(బృందావనమది అందరిది – అనుమాదిరి)

1 నిరాకారని ర్గుణ నిరంజన – అగయార్య నిజ గురూవరా
కరుణాకరనను కడతేర్చెదరని – మీదరిజేరితి ప్రభువరా ॥ ని

2 పంచభూతముల ప్రపంచమిధ్యని – మంచితెలియు మిము జేరితి
అంచితముగ రానున్న దానికి – ఋుడువక మీదరి జేరితి ॥ ని

3 అహంకారమనె అహంభావము – త్రికాలముల కడదోలితి
నాహం నాస్తియను నాదురహితము – మీదుబోధచే వింటినీ । ని

4 వున్నవాదు చాదస్త మంతయు – వన్నగ పదముల వీడితీ
వున్నదానిని పుండజూచిమది – లేని యెరుక పోదోలితి । ని

5 సాధసలెన్నొ జేయువారితో – స్నేహము నే విడనాడితీ
బాధలేని మీ బోధామృతముచె – భ్రాంతులన్ని విడినాడితి । ని

6 వాసిగాను శివనగరమందున - దోసిలొగ్గి మిము వేడితీ
దాసురాలు ఈ దేవమాంబ - గురు శేషాచల స్థితి నుంటినీ। ని

మాయామాళవ_గౌళ_మిశ్ర చాపుతాళం

1 స్వచ్ఛమైన_ బోదతెలియండీ _ జనులార మీరు
ఇచ్ఛరహితపు - సుఖము నొందండీ
అచ్ఛమైన దేవుడు - ములుగుచ్ఛ _ పందులేక నంతట
హెచ్చుతగ్గులనకనిండి - యేకమయ్యి వున్నడదిగో। స్వ
2 తను మన ధనములను మీరండీ _గురుమూర్తి కిచ్చి
అనయమును పూజించ _ వలెనండీ
జననమరణము లందజేసెటి - సంచితా ప్రారబ్ద కర్మల
అనలమున బడదోసి - పంసారాబ్ధినుంచి దరికిదీసును। స్వ
3 సాధనా వాదనలు గావండీ _ వరిపూర్ణబోద
సాటికీసరి బోధ లేదండీ
వేదశాస్త్రపురాణ యితిహాసాది గ్రాంధలు యెన్ని జదివిన
లేదు యెరుకని యనక యెరుకను - పాదుజేసి భ్రమలమ ంచును। స్వ
4 ధరను ఓరుగల్లు పురమందు
ఆగయ్యదేశిక వరునిసేవలు జేసి ఇహమందు
పురము పావయవల్లెమదిరి - తరుణిమణి శ్రీ దేవమాంబ
వరమపదవికి దారిదెలిపెను - బాట గనుగొని బాగువడుడీ। స్వ

మాయామాళవ_ఆది తాళం

1 గురుడుజెప్పిన పూర్ణబోధాను - మీరెప్పుడు - కరుపుదీరగవినూడీ
తిరముజెప్పగరాదు _ వివరముగానెపుడు
ఎరుకావీడే వి ము _ నెరుగాని వారికి। గురు
2 చూచెచూపులకందదూ - చూచినచూపు - చూపులేకనేయుండునూ

చూడచోద్యమైన - చూపుమలపుర నెపుడు
చూచుచూస్తునెయుంటె - చూపులేక నెపోవు ।   గురు

3 పుట్టుగిట్టుటలేక - పుట్టిగిట్టటినేను - పూర్ణములో లేనెప్పుడూ
పుట్టుగిట్టుచునుండి - కలవాలె నేనెపుడు
గట్టిగురుని జేర - పుట్టిమునిగిపోవు ।   గురు

4 కదలామెదలా బోకను - కదిలెమెదిలె - కలనేను లేదెన్నడూ
కదిలిమెదిలె నేను - కదలాదాన్ని చూస్తె
కదలమెదలలేక - కలకాలమును లేను ।   గురు

5 అవతారపుషుడు - అగయార్యస్వామి - అనహతీతగురుడు
అరయవారి కృపచె అంతూదెలిసి చెంత
అర్పిస్తి దేవమునై - అర్ఘ్యపాధ్యా లెరుకా ।   గురు

(సందమయా - అనుమాదిరి)

1 వినరండయా మాట వినరండయా
మేను నెంతొపోషించినా నిలువాదయా
చెందండయా బోధ చెందండయా
సద్గురుని సన్నిధి జేరండయా ।   విన

2 కర్మబంధములన్ని త్రెంపుకోవాలంటె
కరువుదీరగ బోధ జెందండయా
నేమనిష్ఠలులేని పరమపదవిని గని
నెమ్మదిగ భావములో దెలియండయా ।   విన

3 పుట్టి కర్మలను బొంది లయంబొచు
అట్టె జీవులవలె శ్రమల బొందు
పామునోటను కప్ప బడినవిధంబేను
పామరుల భావంబు విడువండయా ।   విన

4 గురువులేని నరుని యెంచగారాదంత
ముండమోయువనిత ముఖముకాంతి
తల్లిలేనిపిల్ల తనువావిధంబయ్యా
గురువులేని విద్య యింతేనయా । విన

5 సకలజీవులొక్క సమమని మదినెంచె
చక్కనగు మార్గంబు దెలియలేక
గురిజ సలువుగనక మరిచినా విధముగా
పురికిపురికి బోర్ల పడతారయా । విన

6 నేను నేనెవడనె నిజము తా నెరుగక
మేనుస్థిరమని పెక్కు భ్రమలజెందు
ననుపు వాడపల్లి ఆగయార్యులు దెలుపు
దేవమాంబ విని జెప్పేనయా । విన

మాండ్—ఆదితాళం

యెందుకు డంభాచారం – ఓ మాయ నరుడా । యెం
1 నేనునేనను అహంవుడుగక – అష్టమదంబుల అణచివేయక
అరిషడ్వర్గము ద్రుంచివేయక – త్రిగుణంబులను దీసివేయక । యెం
2 గురువనెటి గూఢార్థము తెలియక – దుష్టబుద్ధిని దూరముచేయక
మాయనువిడిచెమార్గముదెలియక – కాయము స్థిరముకాదనిదెలియక।
3 మేనుజూచుకొని నేననిమురచి – నే - నెవడనె విధము దెలియక
పామరత్వము పాడుజేయక – పరమపదవికి దారిదెలియక । యెం
4 ఈషణత్రియ భ్రమలముంచక – యింద్రియనిగ్రహ మరుగుదెలియక
నాల్గుమేనులనటనదెలియక – నాదబిందుకళాతీతముదెలియక । యెం
5 ఆగయార్యగురు పదమునెరుగక – త్యాగము నీమది చేయనెరుగక
దేవమాంబ వినజెప్పిన వినక – సోమరిపై యిల వలలోచిక్కేవు। యెం

3 ఎందుకుతొంధర సందేహమువిడి _ ముందుగ సద్గురువమూర్తి సేవలు
మదిలొజేసి పెనుమాయనువీడి - పరమునెరిగెడి మార్గముతెలిసియు ।

4 మేనుజూచుకొని మురయుచుంటివా _ నేనుమేనులకు వేరై యున్నది
అదియెవరమని పదిరెండునుగని-పదియారునువిడివలుకునువిడిచియు ।

5 ఈసర్వముతన దెపుడుగాదని - పూర్వమేమియు లేదులేదని
నిర్వికారుని నిత్యము దలచియు _ నుర్విజనులకున్నట్లు మెదలుచు ।

5 ఓరుగల్లు పురమందు వాడపలి _ ఆగయ దేశికు సేవలుజేసి
దేవమాంబశివనగరమందున - తరచితరచి యీ తత్వముదెలిపెను ।

(కల నిజమాయెగా—అనుమాదిరి)

1 వాడపల్లి ఆగయా _ ముందు మిమ్ము గానకా - యెన్నో జన్మాలెత్తితి
నన్ను గావ రావయా । వాడపల్లి ఆగయా

2 ఓ.... నేనీజన్మ మందునా - యెన్నో పూజలు జేయగా
నే _ నెన్నో పూజలు చేయగా
మీదుదశిశనమాయగా - పూర్వపుణ్య ఫలమేగా
నా _ పూర్వపుణ్య ఫలమేగా । వాడ

3 నా.... మాయనువిడదీసినా - మద్గురాగయ దేశికా
శ్రీ _ మద్గురాగయ దేశికా
మమతలన్ని నీసియూ _ మంచిమార్గము చూపినా
ఈ _ మంచిమార్గము చూపినా । వాడ

4 ఆ.... పదిరెండెరుగుమంటిరీ _ పదహార్ విడువుమంటిరీ
ఈ _ పదహార్ విడుమంటిరీ
కలనెడబాయుమంటిరీ - కన్నతండ్రి నీవయా
నా - కన్నతండ్రి నీవయా । వాడ

5 ఉ.... గుళ్లుగోపురము లేనిదీ _ అవుతుదేవుడు కానిదీ
ఈ _ అవుతుదేవుడు కానిదీ
విస్సు దేవాంబ నీవది _ ఇదిగోచూడని యంటిరీ
అ _ ల్లదిగో చూడని యంటిరీ । వాడ

మాయామాళవ—గౌళ—అటతాళం

1 అన్నలారమీరు విన్నారర - సద్గురుడు - నన్నుదెలియుమన్నడు -
మనసిచ్చియు మళ్లిమళ్లినుమన్నడు - చెడుగుణములు అన్ని విడువు
మన్నడు - చంచలము విడి - నిశ్చలులు గమ్మన్నడు -
వున్నబయలు జూపి - కన్నయెరుకను బాపి -
మున్ను జేసిన కర్మ - సున్నా జేతన్నాడు । అన్న

2 సాధనలాతోటి - సాధించరానిది - యోగాము వలదన్నడు -
సద్గురుస్మరణ సలుపనీకుదినన్నడు - అంతటనున్న అచలాము గను
మన్నడు - మదిని తరచి - చెంచాలమిడు పున్నడు -
వాడభేదము లేని - పూర్ణబోధను జెప్పి -
నాదంతర్గత యెరుక యేడలేదన్నాదు । అన్న

3 ముద్రిలై దింటీని ముదమూతా జూచిన ముక్తి లేదనియన్నడు -
జ్యోతివెలుగు నీలోచూడుమన్నడు - చూచినగాని ఫల మే మి లే
దన్నడు - కన్నులకది - ఆనందకరమన్నడు -
దీన్ని మించిన బయలు - గాంచి మేనెరుకాల -
వన్నెలన్ని యుతీయు - మూడుకాలములందు । అన్న

4 చపలత్వముడుగాదు - జపతపములజేయ - సంశయమిడుమన్నడు -
చావుపుట్టుకలేనిది గనుమన్నడు - పెద్దలమాట ప్రేమాతో విను
మన్నడు - మాయమాటలసలె నమ్మకన్నడు -
వుపదేశమొందీయు - ఇహపర సౌఖ్యాల -
నెపమెన్నకను వీడి - వుపచారములుజేయు । అన్న

5 అరమరలేనట్టి - పరిపూర్ణబోధాను - స్థిరముగ వినుమన్నడు
కదలికలేక - నిలిచియుండుమన్నడు - నేననెనిన్ను - తెరదీసి చూ
డన్నడు - తిరిగిచూస్తె - గురునితోడని యన్నడు -
భావతీత - ఆగయార్యులవాక్యము -
దేవమాంబ విని విధిగా తేటగదెల్పె । అన్న

తత్వము

1 వినరయ్యా యీ పూర్ణబోధను - సొంపుగవినికన్న - సద్గురునాజ్ఞ మీరకున్న - తననుతానెరుగజేయునన్న । వినరయ్యా....

2 అంతయింతదని అంతుదెలియ - యాద్యంతములేదన్న - సర్వము నిండియున్నదన్న - చింతలెరుగనిది - శ్రీగురుగోప్యము - అంతు దెలియుమన్న । వినరయ్యా....

3 యజ్ఞము యాగము మంత్రజాలము - పంచముద్రలెల్ల - జేసిన కడ తేరుట కల్ల - యోగము తంత్రమహిమజాలము - మాయలు జగమెల్ల । వినరయ్యా....

4 సాధనలెన్నో జేసినగాని - జాడతెలియరాదు - పరము తా ప్రత్యక్ష ముగాదు - ద్వాదశిషోడశి మంత్రమెరుగక - చపలత్వము బోదు । వి

5 కాషాయవస్త్రములు కట్టినగాని - ఖర్మతొలుగబోదు - తాననే దెవరొ తెలియరాదు - వేశములేసి - జడలుపెంచితె - జన్మసున్న కాదు । వినరయ్యా....

6 తన్నుగనకతా నెన్నిజేసిన - దృష్టిలయంబగునా - బ్రం....మైక్యము తనగునా - జననమరణముల జాడనెరుగక - వాదునాడతగునా । వి

7 స్థిరముగాను శివరామదీక్షితుల - అచలబోధనండీ - యెరిగిన - ఆగ యార్యులండీ - అరమరలేక దేవమాంబకు - స్థితిని దెలిపెనండి । వి

శ్రీరాగం-ఆదితాళం

1 గురుడేబ్రహ్మము - గురుడేవిష్ణు - గురుడేశంకరుడండీ
గురువరుడేపరబ్రహ్మంబనుచు - గురిచుదిలోనిలుపండి । గు

2 ఆశలేనిగురు - నాశ్రయించియు - అరమరలేకమీరండి
దేశికుసేవలుజేయువారికుప - దేశమిచ్చు వినరండీ । గు

3 రాదుజన్మమిల - లేదులేదుయని - మోదముతోడుతనండి
ద్వాదశిషోడశిద్వయమంత్రంబుల - బోధజేయువినరండీ । గు

4 కనుమూసినను _ కనుదెరచినను _ కనుపడుదేవున్నండి
కనుగొనుమదెయని - జూపించునుయిది - కల్లగాదువినరండీ | గు

5 మూలములేని _ తోలుబొమ్మలని - కలదృష్టాంతమునండి
మేలుగానుజూపించిలేనెరుక _ కీలుదెలుపువినిరండీ | గు

6 పూనియున్నపరి - పూర్ణమందున - లేనిదిలేదనునండీ
లేనియెరుకలేకున్న పిదపను - అనరానిదెవినరండీ | గు

7 వెంకటేశ్వరుని _ కింకరుండసై - పొంకముతొ డుతనండీ
శంకలుబాసినఅగదాసని - అంకితమునువినరండీ | గు

మాండ్‌రాగం—ఆదితాళం

శివరామదీక్షితులబోధ-ఓరి-చెవినిండ వినికంటె-భువిలో బుట్టవుగాద | శివ

1 అవనిలోపరిపూర్ణ-మచల సద్గురుమూర్తినాశ్రయించియుమ్రొక్కరాద
స్తవము జేసిసేవలుసల్పిబోధ _ పవలురాత్రియునకుండవినరాద
భవబాధలన్నియు - బాసిపోవునుగాద | శివ

2 లింగాడు శ్రీపాండు _ రంగడనిరాయిాకి - వంగిదండంబెట్టుటేల
పొంగిదొందబోధలువింటెమేల _ అంగలింగాముధనమయాగోళ
సంగాములేనట్టి - సద్గురునికిచ్చియిల | శివ

3 యెన్నరానిజన్మ - యెత్తియెత్తిసర్వం _ బున్నదేవునిగనలేకోరి
అన్నియిన్నిబాధలగలిగెమీరి - విన్నయెన్నిజదివితెనేమివారి
పున్న పరిపూర్ణాము - గన్నసద్గురుజేరి | శివ

4 మూలములేనట్టి - తోలుబొమ్మలటంచు _ కీలుదెలిసియుమాయశోద
యేలజేయకున్నవుయింతచేద - మాలకాకిపై చెడిపోకబోధ
మేలుకొనయాస్వప్న - ముళ్ళక్కిగాద | శివ

5 వెంకటేశ్వరస్వామి - కింకారుడైనట్టి - శంకరహితుడుఅగదాసు
పొంకముతొజెప్పినదివింటెపొాసు - వంకలేదెన్నటికీరశబాసు
మంకుమతములజోలి _ మానుకుంటెనెదెలుసు | శివ

తత్వము

ఏదిరాయీ జననమరణాము - నిజ బోధగనిన - లేదురా యీమోక్ష నరకాము - యేదిరా యీ జననమరణము – లేదురా పరిపూర్ణమందున వేదశాస్త్రాభ్యాసులనుమత - వాదులనువిడనాడువారికి । యేది

1 తాను వచ్చిన చోటుదెలియాదు – తనతోటి సర్వము - తర్లి పొయ్యే బాటనెరుగాదు - లేని పోని స్వప్నమందున - యేనుగులు గుఱ్ఱాలు రథములు - సేనలూ సేనాధిపతుల - యోనిసంభవమైనతనువుల । యేది

2 రాజులేడు మంత్రిలేడురా - రాజొక్కడుంటె - గాజు కడియమదెందు కౌనురా - రాజులేని కయ్యు మాయను - రాజ్య కాంక్షలు దబ్బదాయను వాజిపేయులసోమయాజుల - వాంఛకలలోవార్తలాయను । యేది

3 దిక్కులేని దొరతనాముర - దిక్కనేదుంటె - నిక్కముగ యీ జగము లౌనురా - దిక్కులేని తనువు యిలపై - పెక్కు శాస్త్రామూల గాధా - ఒక్క ఔప్పపాటులోపల - బుక్క బెట్టును పెక్కుజీవుల । యేది

4 తల్లినీ స్థూలాంగ మందూరా - తరువాత దాని - పిల్లనూ సూక్ష్మాంగ మందూరా - తల్లి జాగ్రత పిల్లస్వప్నము - పిల్లజాడె తల్లికాయను - యెల్లలోకము బ్రతుకుభాగ్యము - చెల్లుబోయినపత్రమాయను । యేది

5 వింత వింతలు తోలుబొమ్మాలూ - పరిపూర్ణ జలధిలో - మంతలూ యీ కీలు బొమ్మాలూ - భ్రాంతి రహితామైన గురునీ - చెంతజేరిషోడశాక్షరి - సంతతము యీద్వాదశాక్షరి - చింతనాజేసేటివారికి । యేది

6 నీవుబయలులోనయుంటివీ - నీయందుబయలు - నిండియున్నాదెరుగ కుంటివీ - నీకు బయలూ సూచనైతె - నిలువ లేవూ నిమిషమైనను - కేవలము నీకావలీపల - స్థావరము పరిపూర్ణ మాయను । యేది

7 సందియంబులదిరెనేటికీ - మాదెందుకూరి - యింద ధరుని శిష్యకోటికీ యెందరూ లేదన్న బయలూ - యెందుకూ లేకుండబోవును - అందరిలో సుబ్బరావియీయాయనుభవార్థంబిచటదెలిపెను । యేదిరా

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః

...* మేలుకొలుపు *...

మేలుకో శ్రీదేశికేంద్రా। మేలుకోవో పూర్ణసాంద్ర। మేలుకో
శివరామదీక్షిత। మేలుకోవయ్యా। మేలుకో

శ్లో॥ భ్రమేణాహం భ్రమేణత్వం। భ్రమేణోపాసకాజనాః
భ్రమేణేశ్వర భావత్వం। భ్రమమూల మిదం జగత్। 1

భ్రాంతిచేతను నేనునీవును। భ్రాంతియే ఈశ్వరజగత్తని। భ్రాంతియే సర్వంబటంచు। విభ్రాంతులనుజేయా। ఈ జగద్భ్రాంతి విడదీయ దేవా మేలుకోవయ్యా। మేలుకో

శ్లో॥ త్యజధర్మమధర్మంచ। ఉభేసత్యానృతేత్యజ
ఉభేసత్యానృతే త్యక్త్వా। యేన త్యజసితత్త్యజః। 2

ధర్మధర్మములాలో రెంటిలో। మర్మమును బోధించి విడుమని। మర్మమెరిగిన జ్ఞాతయౌ। నన్నసలు విడమనగా। గురుకట్నమను గొనగా। దేవా మేలుకోవయ్యా। మేలుకో

శ్లో॥ గురుణావరణత్యాగః। అనావరణముత్తమమ్
పరిపూర్ణం పూర్ణమేవ। పూర్ణాచల సముద్రవత్। 3

సరగునను సద్గురునిగాలిచెటి। ధీరవరులావరణరహితుల। జేసి పరిపూర్ణచల సాంద్రుల। ఖండులుగా జేయా। శరీరాత్మలను దీయా। దేవా మేలుకోవయ్యా। మేలుకో

శ్లో॥ అబీజం వృక్షసంపన్నం। శాఖాపల్లవ వర్జితం
పుష్పంనాస్తి ఫలంనాస్తి। సంపూర్ణం వృక్షవర్జితం। 4

అష్టవిధ ప్రకృతుల చేతను। సృష్టి కారణమాయెననుచును। స్పష్టముగ శోధించిచూచిన। బీజరహితమనీ। నిర్బీజ బ్రహ్మమనీ। దేవా మేలుకోవయా। మేలుకో

శ్లో॥ సర్వశూన్య మయంరూపం । జన్మ శూన్యం స్వభావతః
టన్మభావేవ మృత్యుశ్చ । పరిపూర్ణ స్వభావతః । 5

జరయుమృతులును । లేనిపూర్ణము । విరివిగను జన్మంబు శూన్యం ।
తరచదానందేమిలేకను । దండిగున్నదనీ । పరిపూర్ణ బ్రహ్మమనీ....
దేవా మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ జన్మాభావే కర్మంనాస్తి । కర్మాభావే ఫలంనహి
ఫలాభావే భయంకుత్రి । భయాభావే నసంశయః । 6

దేశికామీ కరుణచేతను । ఈ శరీరద్వయము పోయిన । నాశమౌజన్మ
కర్మఫలభీతులు । లేశమైననూ నిశ్సంశయముగాను । దేవామేలుకో
వయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ ఇంద్రజాల మిదంసర్వం ! యథామరు మరీచికా
అఖండిక మనాకారం । వర్తతే కేవలంశివం । 7

వుండిలేనిది ఇంద్రజాలము । యెండమావుల వలెనుదోచును । ఖండిత
ముగానట్టిఅచలా । పూర్ణ బ్రహ్మమునా । పరిపూర్ణ గురుడనినా ।
దేవా మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ శుద్దే సుషుప్తావివచ । తస్మిన్నాహం కదాచన
తద్వ్యత్పదాపి యస్మాత్ప్తి । ప్రపంచంనాస్తి తన్యపె । 8

షుప్తియందున నేను లేనటు । జ్ఞప్తిలేనా పూర్ణబ్రహ్మని । జ్ఞప్తిలేక
నిర్లిప్తుడావై । షుప్తిజెందకనూ । సంజ్ఞాప్తి విడిచియునూ । దేవా
మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ యథానాహం తథాశుద్ధం । తస్మాత్ శుద్దేనసిర్ణయః
జగదస్తీతికోవేద । నాస్తికోనచనిర్ణయనః । 9

లేని నేనను నేను యెన్నడు । లేఃపోవును గానిదెన్నడు । నేనుగానా

పూర్ణ బ్రహ్మను । నిర్ణయించదనీ । వర్ణించ లేనిదనీ । దేవా మేలుకో వయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ ఆత్మాతీతం కేవలాత్మా । దేహోనాస్తి కదాచన
అస్తినాస్తీతికోవేద । నిర్ణయోనాస్తి సర్వదా । 10

అద్వితీయము అచలపూర్ణము । ప్రకృతి ద్వయ దోషరహితము । సద్విచారణ కేవలాత్మను । యెవ్వరెరుగుదరూ । నివ్వెరన పొందెదరూ । దేవా మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ శాస్త్రజ్ఞానం బహుక్లేశం । బుద్ధేశ్చలన కారణం
ఉపదేశాద్ధరేద్బుధ్యా । రమంతే సర్వ కర్మసు । 11

బుద్ధి చాంచల్యమును జేసును । శాస్త్రజ్ఞానము బహుక్లేశము । హద్దుమీరక గురునిముఖమున । పద్ధతినివినసీ । సుద్దెఅయిన మార్గమనీ । దేవా మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ ఉల్కాహస్తో యథాకశ్చి । ద్ద్రవ్యమాలోక్యతాం త్యజేత్
జ్ఞానేనజ్ఞేయమాలోక్య । పశ్చాత్ జ్ఞానం వినశ్యతి । 12

తిమిరమందున యున్నవస్తువు । అమలజ్యోతిచెవెదకి విడచును । జ్యోతి నటువలెవున్న జ్ఞప్తిచె । జ్ఞేయమెరుగుమనీ । తద్జ్ఞప్తి విడువుమనీ । దేవా మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ జ్ఞానమజ్ఞానినంద్రష్ట్వా । ద్వయోస్త్యజతి నిశ్చయం
ద్వయోస్త్యజతియత్ జ్ఞానం । తత్ జ్ఞానంచ పరిత్యజేత్ । 13

జ్ఞానజ్ఞానము రెంటినిజమును । యెరుగుసు జ్ఞానంబటంచును । జ్ఞానజ్ఞానము ద్వందమనుచున్ను । విడచుసుజ్ఞానం । తత్ జ్ఞానరహితమె పూర్ణస్థితిన్యాయం । దేవా మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

శ్లో॥ విద్యాంతం బ్రహ్మ విద్యాంతం । వార్తికాంతమగోచరం
పూర్ణబోధం ప్రవక్ష్యామి । శృణుశిష్య మహోత్తమం । 14

విద్యకంతము బ్రహ్మ విద్య । దానికంతము వార్తికంబున । వార్తి కాంతమ గోచర । మవ్యక్త మదియనుచూ । తద్ధరినీ పూర్ణ బోధను చూ । దేవా మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

వాలిగా తొసూప్పడి పురమున । స్థాపితం బౌపీఠమందున । దోసిలొగ్గి రామ రావిటు । లేక మేల్కొల్పె । గురు బృంధమునమేల్కొ । దేవా మేలుకోవయ్యా । మేలుకో

మేలుకొలుపు

మేలుకొను గురు పుత్రులారా - మేలుకొనరె పవిత్రులారా - మేలు కొను సుచరిత్రులారా మేలుకొనరయ్యా - మిత్రమా మేలుకొనరే ।

1 గాఢనిద్రలో మునిగియున్న - తోడి మానవుల మేలుకొల్పి - కూడి అజ్ఞానాంధకారము - కూల్చి వేయుటకై - మిత్రమా మేలుకొనలే ।

2 మానవసేవ మన గురునిసేవ - మరువకుడి యీమూల సూత్రము - మానవుండన్ రాళగురు - మమ్ముద్ధరించునటే - మిత్రమా మేలుకొ ।

3 బోధ భాణుండుదయించిన - భ్రమ తిమిరము పొడచూపునా? - గురు సన్నిధి జేరమనకిక - కొరత యుండూనా । మిత్రమా మేలుకొనరే ।

4 గురువాజ్ఞకు బద్ధులయ్యి - గురు శిష్యులేకమయ్యి - జరుప సర్వకార్య ములలో - జయమెవినరోయీ - మిత్రమా మేలుకొనరే ।

5 గట్టిగా గురు గుట్టునెరిగి - పట్టుచే సంగకట్టుకట్టి - లెట్టు దౌర్బల్యముల యిహపర - నీతినిలుపుటకూ - మిత్రమా మేలుకొనరే ।

6 కలయ గురుశిష్యుల శక్తిని - కాలమెదిరించగపోదూ - వలుకరేమన మూల పురుషులు - వలుతె రంగులనూ - మిత్రమా మేలుకొనరే ।

7 గురుబ్రహ్మం గురువిష్ణుం - గురుదేవమహేశ్వరంచూ - గురుసాక్షాత్ పరబ్రహ్మని - గురియుజూపెగదే - మిత్రమా మేలుకొనరే।

8 గురుబ్రహ్మోత్పత్తికర్తని - యెరసి సర్వోన్నతి బీజము - వరగనాఊఫల ప్రదంబౌ - కరువుదీరుగదే - మిత్రమా మేలుకొనరే।

9 సర్వకళలకు మూల సూక్తం - సరస్వతియె గురుని వాక్యం - అంది జ్ఞానం బొందసౌఖ్యం - హైందవులారా - మిత్రమా మేలుకొనరే।

10 పాలకుడు గురువిష్ణుమూర్తి -పాలించును జగఖ్యాతి- నీలిమయమము శాంతిభద్రత - నిలువనీయిలనూ - మిత్రమా మేలుకొనరే।

11 తను మన ధనములానొసగి - అనయము గురు కార్యదీక్షను - పలులు సల్పస్వతంత్ర లక్ష్మి - ఫలములొనగుగదే - మిత్రమా మేలుకొనరే।

12 గురుడుమహేశ్వరుడెకాలుడు - సర్వమునుహరించుబుధుడూ - యెరుగుమిట్టి శక్తి కాలన్ - చిలనుబొగడగనూ - మిత్రమా మేలుకొనరే।

13 అసువులోనే సర్వజగములు - జనించి మించి - జనుచు నుండునూ - కసుమిదెఉత్పత్తి స్థితిలయ - కాలగతియనుచూ - మిత్రమా మేలు

14 గురుసాక్షాత్ పరబ్రహ్మని - గుర్తెరుగుఅనువుకు యూవలిది - యెరిగి అడుగా - ఆరిగెరాము - అంధులే రోయీా - మిత్రమా మేలుకొనరే

15 భూమనీగురువర్యుడాయె - భూమియే నీదేవుడాయె - భూమలోదోచీన పత్వం - బేమిలేదాయే - మిత్రమా మే॰కొనరే।

తత్వము

ఓరివినరా మాయసంసారి। గురుమూర్తి నిజేరి। ఓరి

ఓరివినరా రానివోని। దారితెలియని మతవాదముల

ధీరతానౌననుచు। మొరిగేవూ। దరిగానలేవు। ఓరి

1 ఉన్నదీ లేకున్న సర్వం। ఉన్నదే పరిపూర్ణమనుచు। తిన్న నీయీా

బోధగనరాదా । చిక్కిదేకాద । విన్నకన్న శాస్త్రదుర్బోధా । విధి దార్థముగాద । ఎన్ని జన్మములకు యీబోధా । యెరుగనిదే బాధా । చిన్నినాట నుండి చదివి । యున్నాదాన్ని దెలియలేవు । అన్ని చదువూ లాకుమూలామూ । అహమేదుర్గుణమూ । ఓరి

2 మూలము లేని గుర్తెరిగె । మురికి తోలుతిత్తి ముక్కూ । దూలమూలో శివుని జూపూటా । దొంగ గురు బాటా । నీల మేఘమూలో మెరుపాటా నిగమార్థ మాటా । కూలికీ యీవిషముద్రాగూటా । కూడా దానోటా మూలకాకి వానికి బయులూ । మర్మ దెలియదూ ఛీఛీ । పాలు మాలి కోరివశరీరి । వద్దాతీజేరి । ఓరి

3 వచ్చి పొయ్యే వారాలాతో । యిచ్చకామెందూ కూకలలో । వచ్చినా రాజూలు మంత్రులూ । వన నిధులు బుధులూ । యెచ్చటా జూచీన హయమూలూ । యేనుగలూ నగలూ । ముచ్చటా లాడూచు సుంద రులూ । మోహితులు హితులూ । మచ్చికాలూ జేయాయెంతో । మనసులో మోహామూజెంది । చెచ్చరా పాటూన మేల్కొనగా । చెడెరాయిదికలగా । ఓరి

4 శంకరాచార్యుల వారీ । బొంకులాకు తప్పే లేదా । వంకనూ రామాను జార్యూలూ । వారికిమిగులా । కొంకకా వ్రాసిరి గ్రంధములూ । గొలుసులు వగ్గములూ । లంకెమల్లూ పాశబంధములూ । రాద్ధాంతా మూలూ । రంకులు నీకేల శివారాములూ । శ్రీధరులావారి । శంక రహితామైనగ్రంధములూ । సంగామూగానూ । ఓరి

5 యెంతవారో సాంధీపూలా । పొంతనూ శ్రీధరులావారి । చెంతను శివరామ నిజమౌనీ । జేసినవద్ధతినీ । భ్రాంతి రహితామైన సంగతినీ । పరిపూర్ణ స్థితిని । యింతకూ మిక్కిలి లేదానీ । యింత రేచ్చమానీ । సంతతా మాదెందూకూరి । సాంబయూ నిజగురునీ బోధా । స్వాంతు డూయిాసుబ్బకవినోటా । వచియించినమాటా । ఓరి

శ్రీ సచ్చిదానంద వేంకటేశ్వరవధూత స్వాములవారిపై

పాట — రూపకతాళం

1 సచ్చిదానందవధూత దేవా । వెంకటేశ్వరా । పిచ్చివాని యున్కి
మోమున । సచ్చరితుల బోధించినారు । మెచ్చనలవియె ఆజహరులకు ।
యిచ్చ రహితస్వచ్ఛందుడ ॥మి॥ హెచ్చుగ హనుమంతార్యుని ।
మచ్చమాన్పి వరముదెల్పి । సచ్చరితుండనుచు మెచ్చి । భూమా
నందని పిలచిన । సచ్చి

2 తృష్ణచేత కృష్ణసింహులు । విష్ణువనుచు మిము గొల్వగ । శ్రేష్ఠమైన
బోధదెల్పి । సృష్టికీరాకుండజేసి ॥మి॥ నిష్ఠతో యందరికిలాదిపై ।
బృష్ఠ బీజమపై వెలసియు । సృష్ట్యాదిస్థితి బొందిన దిష్టాఽహితా
శ్రేష్ఠా । సచ్చి

3 రామ సింహ ప్రభుడుమిమ్ము । భూమయనుచు దరజేరియు । స్వామి
మీద సేవజేసి । నీమమెరుక దక్షణీయ ॥మి॥ విబ్బరమౌనిజ
శిష్యా । నిశ్చలనందాయనిగిన్ । సద్భక్తాహృదయవాస । నిర్భీజుడ
నిజమౌనీ । సచ్చి

4 మిత్రి రహిత దేవుడవని । తాత్త డి శ్రీనర్సమాంబ । అత్రి తిరుగ
అంత్యమందు । వాత్రిళ్లతో వరమునొందిర ॥మి॥ శంతసమొం
తెటివేళలో । నిర్మలాంబయని పిలనియు । కర్మలబాపిన నిజగురు ।
కరుణామయు । పరమగురూ । నచ్చి

5 మార్గదర్శకుడ వగుచును । సద్గురు శ్రీ దుర్గనందునక । సర్గళాబోధంద
జేసి । స్వర్గ నరకమూల ద్రుంచి ॥మి॥ నిర్గళమగ భారతివౌ దుర్గా
నందాయనుచును । అర్ఘ్య మెరకనందుకొన్న । వర్గరహిత వరగురు
వర । సచ్చి

6 కామకులిల తెలియులేరు । అమ హోమహు డమరసుతుడు । రామ
మూర్తి ప్రభుడు దక్క ॥మి॥ ధీమతివై ఖలజగమున । బోధా
నందై యుండని । యామహిదీక్షను నొసగి । పీఠాధ్యక్షునిజేసిన । స

7 వాసిగా తొసూప్వడిపీఠ । దాసుడౌ యెరామరావు । దేశికా శ్రీ దుర్గనందుని । దోసిలొగ్గి శేవ జేయ ||మి|| దేశిక మీచరితంబిటు దోష రహితమని దెల్పగ । పూత చరిత మిమ్ముదలచి । రోసితి యిహ పర యాశల । సచ్చి

— తత్వము —

1 సందులేక యున్నదన్న - కన్నవారి జన్మ సున్న
సద్గురుని జేరియున్న - నిన్న జేసె నన్ను సున్న ।
2 గురుశిష్య లేకమున్న - గుర్తు దెలియ కున్నదన్న
మరువకయీ బోధవిన్న - నరకము విడి పోవునన్న । సందు
3 భ్రాంతియే యీ జగములన్న - జననమరణము బాధకన్న
భ్రాంతిరహితము గాకయున్న - జననమరణము దొలుగదన్న। సం
4 బట్టబయలనె దానికన్న - మొట్టమొదట పేరుసున్న
వట్టియెరుక బుట్టెనన్న - యిట్టి పేరు బెట్టెకన్న ।
5 పలుకనిది పరిపూర్ణమన్న - సాటిదీనికి లేదురన్న
ద్వాదశీని తెలుసుకున్న - లేనీ పదియూరు సున్న । సందు
6 పంచదశిని దెలుసుకున్న - స్వప్న బాధ దొలుగునన్న
నేను నేననే అహముయన్న - లేషమైన లేదురన్న । సందు
7 ఘనుడు ఆగయార్యుడన్న - వినయముతో దెలిపెనన్న
విన్న దేవమాంబ యిలనిజ - స్థితిని నిలచి యుండెనన్న। సందు

పరంపరా మంగళారతి

ఆనంద భైరవి రాగం - ఆగతాళం

1 శ్రీకరంబైనట్టి - ఓంకార పీఠమున - ప్రాకటంబుగ హరికి - భానున కును - ఏకముగ వెలిగేటి - యాజ్ఞవల్కికి మరియు - జోకతో రాజ ఋషి - జనకపతికి - జయమంగళం నిత్య శుభ మంగళం - జయతు జయమంగళం మహోత్సవ మంగళం ।

2 శుద్ధతత్వజ్ఞుడౌ - శుక యోగికిని నిత్య - సద్ధర్మమార్గుడౌ - సాంధీపు
నకు - సిద్ధముగ పూర్ణుడౌ - శ్రీ కృష్ణమూర్తికిని - ఒద్దికతో అర్జున -
యుద్ధవులకూ | జయ

3 శ్రీమించి వెలిగేటి - శ్రీధర స్వామికిని - ధీమించు శివరామ - దీక్షి
తులకు - కామితార్థములిచ్చు - ఘనఅప్పబ్రహ్మముకు - వేమారు శ్రీ
సీత - రాములకునూ | జయ

4 పరిపూర్ణబోధను - ప్రకట పరచినయట్టి - వరభాగవత కృష్ణ - గురున
కిపుడు- నిరతంబు పరతత్వ - మెరిగించె పీఖ్లాన - వరలక్ష్మణ ప్రభు -
చరణములకూ | జయ

5 గురుతుగా ఓంకార - గురుపీఠ సిద్ధాంత - పరమతత్వార్థము - భక్తుల
కును - కరుణతో బోధించి - కడతేర్చినటువంటి - వర వెంకటేశ్వర -
గురునకిపుడూ | జయ

6 ఒరుగల్లు పురమందు - గిరుమాజిపేటలో - గురు మందిరంబును -
గుర్తువరచి - పరిపూర్ణ బోధను - ప్రకటించినట్టిశ్రీ - వరసేతి వేంక
టేశ్వరునకిపుడూ | జయ

7 భువిలోనపరిపూర్ణ - బోధమర్మము జెప్పి - భవనాశస్థితిలేని - బాట
జూపి - స్తవనీయ భక్తులను - దరిజేర్చినటువంటి-ద్విజుండుఅగయ్య
దేశికునకూ | జయ

8 వరశివానగరితో - భక్తానందాశ్రమమున - పరిపూర్ణ బోధను -
భద్రపరచి - పరమభక్తులకెల్ల - జన్మ కర్మలుబాపె - వరదేవమాంబ
చరణములకూ | జయ

ఇది భక్తానంద

తూడి దేవమాంబగారిచే రచియింపబడిన భక్తానంద తత్వములు పాటలు

—సంపూర్ణం—

శ్రీ సద్గురుచరణారవిందార్పణమస్తు

• జై శ్రీ సద్గురు పూర్ణానంద అగయార్య ప్రభు మహారాజ్ కీ జై •

౦ ఓం ౦

శ్రీనిజగురువేన్నమః

శ్రీ సద్గురు భక్తానంద తూడి దేవమాంబ
మాతాజీ గారికి

భక్తులు అర్పించిన

పంచ రత్నములు

1 సీ॥ పరిపూర్ణ భావంబు భ్రిమవీడ దయనొప్ప
భక్తులకును జెప్పు వరము సుకృత
ఆత్మ సన్యాసంబు నరయంగ మదివీ్రిల
జర్చించు శిష్యుల జన్మ రహిత
సర్వమత సిద్ధాంత ఆద్యంత మంతెరిగి
అంతట నిండున్న ఆత్మ రహిత
ఆకార రహితున్కి నిరాకార నిమిషత్వ
నిర్జరుల నిదాన సత్యచరిత
గీ॥ నిరత నిరవయ సద్ధర్మ నిజగురువుల
నిత్య సన్మాన పూజిత నిర్వికార
భక్తానందా శ్రిమాధ్యక్ష శివరామ దీక్షబోధా
ఆత్మసుజ్ఞాన గురు దేవమాంబమూర్తి ।

2 సీ॥ తనుమనో ధనము ల త్యాగాభి డిజ్ఞవౌ
గురుపుత్రి కూర మేర్పరిచి తీవు
వరంగల్ పురమందు పరమొందె గురుడనుచు
వర శివనగర్న పీఠ మేర్పచితీవు

పీఠ సద్గ్రంథముల్ తెప్పించి యవియెల్ల
కూరంబు యశమొంద పఠన జేయించితీవు
భారతావనివంటి భాగంసుభాషిణివై
భక్తుల మనమున రంజిల్లి తీవు

గీ॥ యతుల బుధదేవు సత్కవుల్ నుతుపోవు
మహిని స్థిరమీవు పరమవై రావుపోవు
నిరత నిరవయ భక్తానందాశ్రమాధ్యక్షమాత
తూడి దేవమాంబరో మీ కిదే వందనములు।

3 సీ॥ అజ్ఞాన వృత్తుల నణచు బంగరుతల్లి
పరమామృత మొసగు పాలవెల్లి
పూర్వ సుకృతపూర్ణ పూజిత భువనేత
పరమపుష్కరఖండ పారుజాత
దివ్యయసద్యోత ద్విజిత జగన్మాత
యాద్యంతములు లేని యమల చరిత
భక్తుల దరిజేర్చు పరధర్మముల ప్రోవు
దయబోధించు యమృతాందసుల గోవు

గీ॥ భక్తజనముల దీవించు భక్తానంద దీక్ష
పూర్ణ బ్రహ్మ విద్యాదాన పూత చరిత
భక్తనందా శ్రమాధ్యక్ష సద్గురుమూర్తివమ్మ
భక్తినొసగుచునుంటి మీ కిదే వందనములు।

4 ఉ॥ పూర్ణత ఆగయార్యగురు పూజిత పుష్కరమౌ వరంబునన్
చూర్ణముగాక దుర్గుణము సున్నని నిర్గుణమందితీవు సం
పూర్ణత సద్గురాశ్రయము పూర్తిగ పూనిన పుణ్యదేవివై
పూర్ణవతంస నిర్మల భక్తనందవు దేవమాంబరో।

5 సీ॥ ఆత్మ సాక్షాత్కార మయ్యెనంచానం
యతిశయాంకార మద్వైత బోధ
జపతప నియమముల్ జరుపుచుంటి ననే న
హంబ్రహ్మాస్మియ నాత్మబోధ
జీవ బ్రహ్మైక్యాను భావంబు గల్గంగ
యోగసాధను డను యోగబోద
తారక బ్రహ్మంబు తరచి గ్రహించంగ
తానునే ననునది తత్వబోధ

గీ॥ సచ్చిదానంద బోధల నారితేరి మహిమలన్నిటి
చూపుచు దేవునమ్మనంగ యెలమి శివ
రామదీక్షిత అచలబోధ బడసియువి రోసిరమ్మ
అమ్మ! భక్తానందా గురు దేవమాంబ
భక్తినొసగుచు నుంటి మీకివే వందనములు।

పూజపాట

(శ్రీ గురుచరణామె గంటిని – అనుమాదిరి)

1 మాతా సద్గురు పూజ శాయరే । పాతాకములనెల్ల బాయరే । ధాతా వ్రాసిన వ్రాతస్ । తీసె నిజ గురు మాతన్ । సతతాము మదిలోన నిల్పరే । మతినీ నిలకడ జేసి వేడరే । మాతా

2 ముక్తిప్రదాయిని మాతనూ । భక్తానంద దేవమాంబనూ । శక్తి ద్వయములుబాపి । ముక్తినిచ్చినమాత ఆ । శక్తితో మదిలోన నిల్పరే । భక్తితో పూజలు శాయరే। మాతా

3 దొంగా గుర్వుల ఖండితాత్మినీ సంగా స్వరూప సద్గుర్విణీ । బంగారు సింహాసనంబూన నిల్పియు । రంగూగ పాధ్యార్ఘ్య మీయరే । భంగాపరచు మా ఖర్మానరే। మాతా

4 ఆచమ్యములనిచ్చి వేడరే । సాచాసద్గురు బోధ నందరే । వాచారహి
తముపరచె సూచాన మదిదెల్పి । నీచాయెరుకను దీసె మాతకూ ।
పూచీ తను మన ధనము లీయరే । మాతా

5 సంచీ తాగమూల నాసినీ । కొంచా మనక పూజల్ శాయరే । పం
చామృతస్నాన మింపూగా జేయించి । సంచీ తాగమూల వీడరే ।
వంచాన రహితులై యుండరే । మాతా

6 పద్దూ మీరక మాతన్ వేడరే । శుద్ధోదక స్నాన మీయరే । వద్దికతో
గురుశుద్ధైన పలుకుల । ముద్దాగ మీరిక వీనరే న । శ్రద్ధావరణ్యా
పాల్ జేయరే । మాతా

7 కలలేని అనిమిష గురుమాతనూ । విలువా వస్త్రములిచ్చి వేడరే ।
కలనెడబాపి మనచల నాములను బాపె । విపులాత్రి శక్త్యాత్మ సద్గు
ర్వీణి । అలశేషాచలమున లేని దేవినీ । మాతా

8 సౌంజ్ఞానందగ జేసె మాతనూ । అజ్ఞా మీరక మీరల్ వేడరే । వ్రి
జ్ఞానతీత సద్గురు మాత కిప్పూడు । యజ్ఞోపవీతాము నీయరే । సుజ్ఞా
నామిమ్మని మీరల్ వేడరే । మాతా

9 పార వారముబాపె మాతనూ । తారా హారమువేసి వేడరే । నారీ
మణి యనుచూను । నెదలోన తలచక । సారా మెరిగిన సుమాతనూ
సూరీ భూషనులంతాను వేడరే । మాతా

10 అందీ అందయున్న మాతనూ । గంధా మక్షతపూజా చేయరే ।
బంధా మోక్షము బాపి । ద్వందా రహితము జేసి । మందా బుద్ధులు
మాన్పె గుర్వీణి । నిందాస్తుతుల జెందని నిస్సంగినీ । మాతా

11 జాజీ మల్లెల పూజ శాయరే । హాజారై గురు చెంతనుండరే । భా
ధ్యా భాధ్యములేని బీజా రహితము దెల్పి । బోధ్యా బోధినిస ద్గుర్వీణీ ।
ఆద్యంతారహిత అశరీరిణీ । మాతా

12 రూపా రహితముదెల్పె మాతనూ । ధూపా దీపము లిచ్చి వేడరే ।
రేపూమాపనకుండ ఆపోజ్యోతిని యిపుడు । పాపుగగురుకర్పణానరే ।
పాపారహితము జేయ వేడరే । మాతా

13 సావధాన సద్గురు మాతమా । నైవేద్యములనిచ్చి వేడరే । భావాభా
వము దెల్పి నావారీతిగ మనల । నావాల జేర్చిన మాతకూ । భావా
రహితమె తాంబూలమూ । మాతా

14 చుట్టూ తిరిగి వందన మీయరే । ఓట్టాలె గురుజేరి వేడరే । అట్టి
దిట్టిది యనరానీ గుట్టును దెల్పి । పట్టానొంగిన దేవ మాంబనూ ।
బట్టబయలౌ పరిపూర్ణాంబనూ । మాతా

15 అహం సోహం కర్పూరారతీ । ఊహా విడచి మీరలీయరే । నేహం
నాస్తికించ నమస్కా సద్గురు మాతకు । బాహాటముగ మంగళారతీ ।
మాహామహురాలకు జయిహారతీ । మాతా

16 గురుపాద తీర్థాము గ్రోలరే । గురు శేషముడిపొంది మనరే । నర
మాత్రురాలని నెదలోన దలచక । సురస మానినిగ నెంచరే । గురు
భక్తానందాశ్రమ గుర్విణీ । మాతా

17 యింగీత మిచ్చే గురు మాతనూ । వంగిమీరల్ పుజా వేయరే ।
రంగూగ వరంగల్ పురమందు వెలసెని । న్పంగి తూడి దేవమాంబకూ
పొంగూచు చెన్న స్వామి పూజలూ । మాతా

సాష్టాంగ నమస్కారములు

1 శ్రీకరంబగు పూర్ణబోధ । ప్రభాకరుండౌ మాతరో
మకరాంకజనకుని బోధ నొం । ద్యకళంకివౌ దేవాంబరో
ఏకతత్వపు బోధ రూపిణి । నేక తత్వారహితవూ
ఉదయమున మీ పదద్వయములు । మదిని గొల్చెద మాతరో ।

2 చేటుపాటుల రెంటినొందక । వాటనాయక రహితవూ
మేటి సద్గురు ఆగయార్యుల । బాట నెరిగిన ధీరవూ
సూటి భక్తానంద దీక్షకు । వాటమౌ మాజసనిరో । ఉదయ

3 శాస్త్రి జేసిక్షరాక్షరంబుల । నాస్తి జేసిన గుర్విణీ
విస్తరించి వివేకమిచ్చి । వస్తుతత్వము దెల్పినా
అస్తిభాతి ప్రియాదిరహితరో । వస్తి మీదరి సేవకై । ఉదయ

4 యెంచిచూడగ సూర్యరస్మికి । మంచుబిందువ విచ్చునూ
మంచితనమున మాయగుణములు । దుంచివేసిన జననిరో
పంచవింశతి లక్షణంబుల । పెంచిద్రుంచిన గుర్విణీ । ఉదయ

5 పర్వతంబది విసనకర్రకు । చెర్వితంబది జెందునా
సర్వద్వంద్వ వినిర్ముక్తషు । సర్వనంద వివర్జితా
సర్వమహిమల మూలమౌయిా ॥ నిర్విశేషహ వర్జితా । ఉదయ

6 యెండమావుల జగద్భ్రమనిక । చెండె నిజగురు మాతరో
వెండిముత్యపు చిప్పలందువ । షండు విధమున జగమనీ
ఖండితంబుగ రెండులేనిది । వుండజూపిన జననిరో । ఉదయ

7 సధ్యోతముచె ఖద్యోతమెన్నడు । ఘాతమెుందని విధమునా
మధ్యపుట్టిన మాయయెరుకిది । తథ్యమగునా గుర్విణీ
ఖాద్యబాద్యము లేక యుండిన । భోద్య బోధక రూపిణీ । ఉదయ

8 పశ్చిమాంతర వాసినీ । గురుదేవునమ్మవు మాతరో
యిచ్ఛకల వరంగల్ పురమున । వచ్చిఖాయ్యే భక్తులన్
స్వచ్ఛముగ దీవించె భక్తానం । దాశ్రిమ మాతరో । ఉదయ

(అమ్మనుచూడాలనివుంది – అనుమాదిరి)

1 కరుణాకరరావా – దేవా । కరుణా
శరణాగతుడవని – నిన్ను నామది – నిజముగ నిమ్మితిరా । దేవా

2 వినరావా నా మనవి – కనరావా నా దుస్థితినీ
కలిమాయలోబడి – నిన్నునా మది – కానగనైతినిగా । దేవా

3 ఎన్నో జన్మాలెత్తి – నిసుగానక పొరపాటైతి
అజ్ఞానమున నిటు – నటు నెదిరుగుచు – కాలముగడిపితిదేవా । ఒకరు

4 యిహ సౌఖ్యము స్థిర మనుకొనినే - నీ భక్తుల చెంతను జేరి
అహంకారమును - విడనాడి - గానము జేయగనైతినిగా । దేవా

5 దరిగానక శోకాంబుధిలో - బడి వెదకుచునున్న నాపై
కరుణించి సద్గురు దేవమాంబ - స్వామిని కావగరావా
చెన్న స్వామిని కావగరావా । ఓ కరుణా

ఉ॥ నేరము లేమియున్ సెరుగ - కారణమేమిటో నన్నుగావ నీ
దారుణమైన సాగరము - దాటగ జేయుము భక్తనంద నా
మొరవినవేల నిన్ను - కొలుచుచునుంటిని గావుమంచు నీ
చరణమునమ్మియుంటి - నను చుల్కన చూడకు దేవమాంబరో ।

(అమ్మా యని పిలచినా—అనుమాదిరి)

అమ్మాయని వేడినా - ఆలకించ వేమమ్మ
యిమ్మయిలో నన్ను గావ భారమేమి తెలుపవమ్మ । అమ్మా

1 యిల్లువాకిలి నాదనుచు - కలజగమునంత నమ్మి
యుల్లములో నహము చేత - నిన్ను మరచి యుంటివమ్మ
కలసంసారంబునాది - నాదియన్న వాన్ని దెలుపవమ్మ । అమ్మా

2 నిత్యము దేహంబని నే - నెరనమ్మి యుంటి నమ్మ
అంతుదెలియ లేకనే - నే యటంచు పలికితమ్మ
సత్యముగా నేనెవరో - నిక్కముగా తెలుపుటకు । అమ్మా

3 శమదమము శాంతినెపుడు - క్రమపద్ధతి నుంటినమ్మ
శ్రమకుదగిన ఫలమిచ్చె - క్రమము నాకు తెలుపమ్మ
ముమ్మాటికి నీ నామము - దలుపక చెడిపోతినమ్మ । అమ్మా

4 సాధన సంపత్తినంత - సమకూర్చుకుంటి నమ్మ
సాధువుల సాంగత్యము - మొదలు మరచి యుంటినమ్మ
సాధనలలోబడి మునిగిన - సారము లేదంటినమ్మ । అమ్మా

5 వాసిగశివనగరమందు - శ్రీ సద్గురు దేవమాంబ

దోసీలొగ్గిన దాసజనుల - బాధబాపె నీ పారం
దాసుడు చెన్నస్వామి - చాటుచుండె - గావుమని ।
అమ్మా! అమ్మా! అమ్మా! అమ్మా

తత్వంగిరల్

1 అన్నన్నా నే తెల్పు పల్కుమది । నాని విచారించిన వారు । యే పలుకులు మదితా వినబోరూ । అనయంబును గురు మది విడబోరూ । లేనిపోనివాని జూడగన్గానీ నేర్పుగుండుర్రి ఘనులూ । తాననే యెరుక విడచెమునులూ । అన్న

2 సుందరమగుయీా నిజగురు బోధను - అందముతో విన్నా - వారలూ కందురు నిజమన్నా । సనాతనమాయ నిన్నృత్తన్నా । సందడిగలయీా బిందు జగం బాపర మందున లేదన్నా । సంధిదెల్పెగురు చెంత జేరు మన్నా । అన్న

3 యెందు జూచినను యేకమనక । నిర్ద్వంద్వ తీతమన్నా । అందునిది యిందర్రి జాలమన్నా । మందితోగూడి తెలియు మన్నా । పొందుగ జాగర్రత స్వప్నమునకె యిడి రంధి సుమ్మీయన్నా । జెందకిక యితర బోధలన్నా । అన్న

4 కంటి లోనియా జ్యోతిని నమ్మితె । జంట వీడదన్నా । మింటిలో అర్ధ భాగమన్నా । వింటిమిదె ప్రజ్ఞానమన్నా । కంటి మింటి రెండన్నది విడచిన । తంటాదీరువన్నా । ఇంటిలో పోరు నష్టమన్నా । అన్న

5 మెలకువ లోవల నీ యునికంతయు తలచు కలయనన్నా । మేలుకనె సూచనెరుగుమిన్నా । కలౌ నీలేమి మేల్కరన్నా । నీల తోయదా మధ్యముడౌనిన్ విడచియరుగుమన్నా । తలచనిదెభావరహితమన్నా ।

6 వాసిగాను వరశివా నగర్‌లో । దాస హృదయ వాసా । దేశికా భక్తానంద ఈశ । తీసితిరి చెన్న స్వామియాశ । కాసు కిరొరగానీ జగమెరుకలు కట్నమంటినీశా । భవత్ కరుణకై దోసిలొగ్గితాశ । అన్న

(జననీ శివకామినీ—అనుమాదిరి)

జననీ శుభదాయినీ - జననమరణమనె జడుపుదీర్చినా । జననీ

1 అమ్మవు నీవె - అంతా నీవె - మమ్ములగన్న - జననివి నీవే
మమ్ములనెపుడూ - వరుగులపెట్టెటి - సెమ్మదిబ్రమలను - తీసివేసినా ।

2 క్షణబంగురమీ - దేహంబనుచూ - అక్షరములకు - ఆవలిదనుచూ
క్షరాక్షరములు - అంతామాయని - అక్షరములుపదిరెండు తెలిపినా ।

3 సృష్టివినీవె - లయమును నీవె - సృష్టికిమూల - కాంతవునీవె
కష్టమనక - బోదించితివమ్మా - స్పష్టముగను పదియారుదెలిపినా ।

4 అక్షరములువది - బైదుజూపినా - చక్షువుకందని - దానినిజూపినా
లక్షణములను - దిద్ధితీర్చినా - మోక్షము కొరకు - బ్రమ వలదనినా ।

5 వాసిగశివనగ - రంబునందువా - దేశికనిజగురు - దేవమాంబరో
దాసుడయీ.... చెన్నస్వామినీ - దోషరహితునిగ - జేసిన మాతా ।

ఉ॥ కొందరు తన్ను తాగనక । నిందలు పెట్టిరి తొందరేలనో
కొందరునిన్ను గంటిమను । దంబము చెప్పుచు చుందురేలనో
కందరు వీరలామదిని । తొందర లేనట్టిదాన్ని
అందరు నీవేయనినను । కందురు క్షణమందు నిన్ను దేవమాంబరో ।

పాట—దాదరా తాళం

1 భక్తానందమాత మీకు వందనం - నా సకలంబు నీ కర్పితం....
నీనామంబులో - మరియేమున్నదో - నినుమరువలేకున్నానమ్మా ।

2 మముమేల్కొల్ప దయజేసినా - జన్మ కడతెర జూపించి - నా -ఆ
ద్వాదశీ షోడశీ మంత్రమహిమంబులా - పంచదశి చేత జూపించినా ।

3 ప్రతిరోజంత నీనామమే - మది సతతంబు నీ స్మరణమే
మితము నేదప్పక మనసులో వేడితీ - చింత లెరుగని బోధిచ్చినా । భ

4 నినునమ్మిన వారికెపుడు - మిన్ను లేదనుచునె పొగడుదూ
అమ్మనీనూజను నిన్ను నేనెరుగగా - జన్మరాదురాదని తెలిసితీ । భ

5 వాసిగశివ నగరమందునా _ దేశికమాత శ్రీ దేవమాంబ
వాదఖేదంబులా తీసివేసె భీమ - దాసు భవబంధముల దెంచినా | భ

హిందుస్తానీ తోడిరాగం _ దాదరాతాళం

1 నేనెంత మోసపోతి _ నేనెవడ నెరుగనైతి
నేను మేనుల రెంటి సంగతి - నెరుగక చెడిపోతి | నేనెంత
2 యిల్లుసంసారంబు నాదని - యెంతో మురియుచుంటి నే
వెళ్లిపోయేనాడు భార్య - పిల్లలు రారనికంటి | నేనెంత
3 కావరమున సాధువుల - చెంత జేరనైతి నే
దేవతలని పెద్దలగని - సేవించక చెడితి | నేనెంత
4 ఎన్నరాని జన్మలెత్తి - వెతలనొందుచుంటి నే
కన్నగురుని చెంతజేరి - కీలుదెలియకుంటి | నేనెంత
5 ఈ మాయజగం బనగవిని _ మాయలోనమునిగి
ఈ మాయనయ్యా - జనన మరణ - మందుచుంటి తిరిగి | నేనెంత
6 ధరనుతూడి దేవమాంబ _ అచలబోధ వినగా
నాబాధలన్నిపోయె _ భీమదాసుడన్న మాటవినక | నేనెంత

(నీవుండెదా కొండ పై—అనుమాదిరి)

1 నీ విందురావేలరా _ నా దేవ - దేవ దేవుడవీవెరా
భవభయంబుల బాపరా _ నా దేవ - బట్టబయులను జూపరా | నీ
2 రకరకంబుల పూవులూ - నా దేవ _ రయమున కోసితెచ్చి
అకలంకమునగను గూర్చి - నా దేవ - హారములు మెడనేతురా | నీ
3 పునుగు జవ్వాజియును - పన్నీరు _ బుక్కా గులాలు జల్లి
మనుసార పాదములను - నా దేవ - చిత్తము లో పూజింతురా | నీ
4 పంచాభక్షంబునూ - నా దేవ - పాలాతొ నర్పించితీ
గాంచి సంచిత కర్మలా _ నా దేవ _ దుగ్ధించినను రక్షించరా | నీ
5 వాసిగ శివగరిలో _ శ్రీభక్త - నందమందిర మందునా
దేశిక దేవమాంబా - భీమయ్యా - దాసూని దరిచేర్పినా | నీ

మంగళహారతులు

శంకరాభరణం—ఆదితాళం

1 కర్పూర హారతి నివ్వరమ్మ । భక్తానంద దేవాంబను । నేర్పుతో కోరి కొలువరమ్మ । కర్పూర

2 పడతులందారు గుమిగూడి । యామహాదేవిని పలుమారు । బహు పూజ జేయుగా । ద్వాదశి షోడశి । ద్వయ మంత్రంబులు । బోధించగ నా బాధలు బాసెను । కర్పూర

3 పరమ పవిత్రాలు మాయమ్మ । సంశయము లేక వినయంబుతోడా దెలిపెనమ్మ । వాదభేదములు లేనిబోధకు । యెరుకలేదుయని పాడుగ దెలిపిరి । కర్పూ

4 మూలాములేని దేహమమ్మ ! మొదటికి లేదనుచు చాలగ బోధించె మాయమ్మ । కలదోచిన దేహములేలాగో । అలాగని పలువిధములు దెల్పెగురు ॥

5 యిలలో పావయ్యవల్లెయందు । వెలసిన భక్త దేవాంబను కోరి కొలువరమ్మ ॥ వాసిగాను శివనగరమందునా । దాసులనేలెటి దేవయాఖ్యకు ॥

6 వాసిగ పాలంపేటయందు । నివాసంబైన దాసూల గాచిబ్రోవవమ్మ యిలలో పిల్లలమరిత్రీమయును । కరుణతోడకడ తేర్చినయమ్మ॥ క

బీహాగ్ - కైరువా

1 హారతి గురుమూర్తినిలయా । ఘొరకర్మను దుంచికదేవా । యేరి మీసరి వారుజగమున । లేరులేరని వింటినీ । యేరా । వొధీరా । ననూగావుముదేవా ॥ హారి

2 యెక్కడెక్కడ వెదకిన నాకు దిక్కులేదని యంటిరీ । చక్కగను నా రహితబయలు । జాడదెలియు మంటిరీ । సారా । విచారా । నను గావుముదేవా ॥ హార

3 నేనునీవనియనక నంతట । నిండినాదని యంటిరీ యిదియెవరిపూర్ణం.
బటంచు । యింపుగా వినుమంటిరీ । యిందు । యెవరన్న ।కాదన్న
నను గావు ॥

4 ముందుగను ద్వాదశియు దెలిపి । సందియము వీడంటిరీ । రెండవది
షోడశిని దెలిపి । యెరుకలేదని యంటిరి । నంద । భక్తనంద । నను
గావుము దేవా ॥

5 వాసిగను శివనగురు భక్త । మందిరములో యుంటిరీ । భాసురంబుగ
భీమదాసు వ్రాసె మంగళహారతీ। దాసానదాసూలకెల్ల దాసుడను ॥

ఆటతాళం.

హారతిదే గొనుమా । అచలగురుమాతా ॥ హార

1 హారతిదేగొనూ । ధీరనిర్గుణా సాంద్రా । పూర్ణనందూని ప్రతి ।
తూడీ శ్రీ దేవామాంబరో ॥ హార

2 సాధ్యసాధ్యాముగానీ । సాధించె అచలామాని । బోధించీ యెరుకను
తీస్తిరి । భక్తానందామాతనొ । హార

3 ద్వాదాసల్లదిగోచూడని । షోడసీవిడపూమనుచూ । పదియైదూ
తోడుజేసీ । సదమాల స్థితినీ జూపిరి ।। హార

4 కలవంటిది కర్పూరం । మేల్కాంటిది అనలామమ్మా । యీయా
రెండూ కలసీ । పూర్ణా పళ్లెరమున వెల్గెను ॥ హార

5 కారాణగురుపూజ్యాలు । వాదపల్లాగయ్యార్యుచె । ఘొరభవాబ్ధిని
దాటి । ఆరీతి మమ్మేలిన తల్లీ ॥ హార

6 వారంగల్‌పురమూనందూ । భక్తానందా శ్రీమందూ । ఏరంగులులేనీ
పరములా । సారందెల్పిన మాతరో ॥ హార

7 కవ్వావిన్నాదీ నున్నని । చెన్నస్వామీకి దెల్పి । అన్నా యీ
మాయాయెరుకను । సున్నా చెయ్యనుచూ దెల్పిరి ॥ హార

—శ్రీ సద్గురుచరణార విందార్పణమస్తు—

* భక్తానంద మహారాజ్ కీ జై *

గ్రంథములు వలయువారు-

భక్తానంద ఆశ్రమము
ఇంటి నెం. 16/1130 శివనగర్,
వరంగల్ - ఆం. ప్ర. 506002.

మయూరి ప్రింటింగ్ ప్రెస్ విజయ టాకీసురోడ్, హన్మకొండ